

BIBLE – HAGIOGRAPHIA

Codex Berlin Or. Qu. 680 – Codex New York, JTS 510

ONE OF THE EARLIEST EXTANT BIBLE MANUSCRIPTS, OF
PARTICULAR IMPORTANCE DUE TO ITS ANCIENT BABYLONIAN
TEXT, MASSORAH AND VOCALISATION

THE MAJOR PORTION OF THE MANUSCRIPT IS IN THE STAATS-
BIBLIOTHEK, BERLIN, WHILE THE MINOR PART OF THE
MANUSCRIPT IS IN THE LIBRARY OF THE JEWISH THEOLOGICAL
SEMINARY, NEW YORK.

With an Introduction

by

ISRAEL YEIVIN

The Hebrew Language Academy, Jerusalem – The Hebrew University, Jerusalem

MAKOR PUBLISHING LTD.

Jerusalem 1972

A BABYLONIAN MANUSCRIPT OF THE HAGIOGRAPHHA

INTRODUCTION

by

Y. Yeivin

The manuscript hereby published (Ec 1) is the longest extant Bible manuscript containing the ancient Babylonian text, vocalisation and massorah. Although somewhat longer manuscripts exist with a Babylonian vocalisation, such as Codex Leningrad B 3 of the Prophets (916 c.e.) and certain Yemenite manuscripts, none of these truly retained the original Babylonian version of the text, but were rather influenced to a very great extent by the Tiberian school of Biblical tradition. Codex Ec 1 alone may be regarded as a purely Babylonian text, and in this lies its extreme importance to the various aspects of Biblical scholarship.

At the beginning of the twentieth century little was known of the ancient Babylonian bible tradition; even those texts supposedly containing Babylonian tradition were corrupted to a great degree. This situation was radically changed with the publication of a dissertation by P. Kahle describing our manuscript.¹ Kahle's 108 pages contain a brilliant summary of all that was known at the time of Babylonian tradition, as well as a precise linguistic analysis of Codex Ec 1, describing the various Babylonian elements preserved in the text.

Subsequent sources of Babylonian vocalisation were published by Weerts² and Kahle³, and the latter eventually arranged and described all the known biblical texts and fragments containing Babylonian vocalisation.⁴ This list is considered even today the standard catalogue of Babylonian bible texts.

Codex Ec 1 of the Hagiographa contains 101 pages. Of these, 94 are in the Staats Bibliothek, Berlin (Or. Qu. 680). The manuscript was brought from Yemen to Europe, and was purchased in 1879 by H. Strack for the Berlin library.

Seven pages of the same manuscript are in the Jewish Theological Seminary Library, in New York (JTS 510). Kahle was unaware of these seven pages while writing his dissertation, but they were included in his list published in 1928.

It appears that the manuscript originally contained all of the Hagiographa in 210 pages. One of the interesting aspects of the manuscript is the order of the book: Ruth, Psalms, Job, Proverbs, Ecclesiastes, Song of Songs, Lamentations, Daniel, Esther, Ezra and Nehemia. This order coincides precisely with the order of the Hagiographa cited in the Babylonian Talmud (Baba Bathra 14b; and apparently also with the Babylonian version referred to in Sefer Ha-Hillufim), and is thereby yet another sign of the original Babylonian tradition preserved so well in our manuscript.

1. P. Kahle, *Der Masoretische Text des Alten Testaments nach der Ueberlieferung der babylonischen Juden*, Leipzig 1902 (Hildesheim 1966).
2. J. Weerts, *ZAW* 26(1906) 49-84.
3. P. Kahle, *Masoreten des Ostens*, Leipzig 1913.
4. P. Kahle, *Die hebräischen Biblehandschriften aus Babylonien*, *ZAW* 46(1928) 113-137; for an up to date discussion and bibliography cf. A. Díez Macho, *Manuscriptos Hebreos etc.*, Roma 1971.

כתב־היד הוא בן 101 דף. 94 מהם בספריית ברלין, Or. Qu. 680. 7 מהם בספריית בית־המדרש
לרבנים באמריקה, ניו יורק, JTS 510.

דפים 1—8. ברלין Or. Qu. 680, 1—8	— תה' כ, ב—לה, יד; לו, יט—מא, ז
10—9. ניו יורק, JTS 510, 1—2	— תה' מא, ח—מו, ח
28—11. ברלין, Or. Qu. 680, 9—26	— תה' סג, א—סו, א; פט, מה—קד, ד; קו, יד—קז, ז; קז, יח—ל; קז, מא—קח, י; איוב ג, ז—ט, לב; יב, ד—כב, יד
30—29. ניו יורק, JTS 510, 3—4	— איוב כב, טז—כז, יג
98—31. ברלין, Or. Qu. 680, 27—94	— איוב כט, ט—לח, טו; לט, כ—מא, ב; איוב מב, טו—מש' ו, כג; מש' ח, ו—הסוף; קה' א, א—ח, ט; קה' י, ז—הסוף; שה"ש; איכה א, א—ד, ג; דג' א, ח—ב, מט; ד, כא—ז, ז; ח, יא—ט, טו; אס' ב, יד—ה, יג; עז' ח, לב—י, ח; דה"א ב, כד—יא, כח; יב, ל—טז, ג; כג, יח—כה, ב; כו, יב—כז, יח; דה"ב ב, י—ו, א; ט, יא—יג, יט; טז, א—יח, לד; כ, כב—כד, כב
101—99. ניו יורק, JTS 510, 5—7	— דה"ב כה, כג—כט, ל.

ההוצאה והעורך מביעים תודתם להנהלת הספרייה העירונית בברלין, המחלקה המזרחנית, וכן
להנהלת הספרייה של בית־המדרש לרבנים שבאמריקה (ניו יורק) על רשותם האדיבה לפרסום
תצלומי כתב־היד הבבלי של הכתובים שברשותם.

The manuscript contains 101 folios. 94 of these folios are in the Berlin Library (Or. Qu. 680) and 7 folios in the Library of the Jewish Theological Seminary, New York (JTS 510).

The publishers and editor wish to thank the directors of the Staatsbibliothek, Berlin (Oriental Dept.), and the directors of the Jewish Theological Seminary Library, New York, for their kind permission to publish facsimiles of the Babylonian Manuscript of the Hagiographa in their possession.

כתב־יד בבלי של ספרי הכתובים

מבוא

מאת

ישראל יבין

במאמרים ובפרסומים שונים, שתיארו את נוסחו, סימניו ואת הדקדוק המשתקף בניקודו, לפי שנחשב כזמנו משקף את המסורת הבבלית. נוסחו הושווה לכל מה שהיה ידוע על המסורת הבבלית ועל החילופים בינה למסורת הטברנית, נערכו דיונים על יחסי המסורות הבבלית והטברנית, איוו קדמה לחברתה ואיוו השפיעה על חברתה, וכיו"ב.

לאמתו של דבר, כפי שאנו יודעים היום, אין כ"י מב 13 משקף את המסורת הבבלית, לא בנוסחו, לא בניקודו ובהטעמתו, ולא במסורתו. ניקודו אינו הניקוד הבבלי הפשוט העתיק, אלא הניקוד המורכב, ולא זו בלבד אלא משקף שלב מאוחר בהתפתחות ניקוד זה. רוב תופעות ההגייה המשתקפות בניקודו טברניות הן, ולא בבליות. מבין התופעות הבבליות המעטות שבניקודו: משמש בו סימן אחד בהקבלה לפתח וסגול הטברניים; גשתמרה תנועת i בהברה סגורה לא מוטעמת גם אחר גרונית, ולא גשתנתה לסגול, כבמסורת הטברנית, היינו מנוקד כגון: אֲבִיּוֹן (עמ' ח, ד; במסורת הטברנית: אֲבִיּוֹן); ו החיבור לפני בומ"פ מנוקדת בשוא, כבמסורת הבבלית, אבל לפני עיצור שווי מנוקדת בשורק, כבמסורת הטברנית; ומצויים בו במקומות שונים שדידים נוספים של תופעות הגייה בבליות; אך אין אלו אלא שרידים בלבד, ואילו שיטת ההגייה בכללה אינה בבלית.

כתב־יד אחרים בניקוד בבלי שהגיעו לידיעת החוקרים בסוף המאה הי"ט הם כתב־יד מתימן שב־ספריית המוזיאון הבריטי. ג' מרגליות תיאר כתב־יד

1. כתב־יד שתצלומו מתפרסם בספר זה, וש־סימנו המקובל Ec 1 (בסימנים עבריים: אג 1), הוא כתב־יד המקרא הגדול ביותר שבידינו שנוסחו, ניקודו ומסורתו הם בבליים עתיקים. אמנם מצויים כתב־יד גדולים ממנו בהיקפם המנוקדים ניקוד בבלי, כגון כתב־יד לנינגרד B 3 (כתב־יד פטרבורג. סימנו המ־קובל: Kb 13 — מב 13) של הנביאים האחרונים, שנכתב בשנת 916 לסה"ג, וכגון כתב־יד שמוצאם בתימן והמצויים בספריית המוזיאון הבריטי בלונדון, בית־המדרש לרבנים באמריקה שבניו יורק, ספריית בודלי באוקספורד, ספריית הרב קאפח בירושלים, ספריית יהודה לוי נחום בחולון, ועוד — אך כל אלו נוסחם, ניקודם ומסורתם כבר לא בבליים טהורים הם, אלא קלטו הרבה מן הנוסח, הניקוד והמסורת הטברניים. ואילו בכ"י אג 1, במסורתו, בהגייה שעליה מורה ניקודו וכי — משתקפת המסורת הבבלית העתיקה. ובכך ייחודו.

עד לגילויו של אג 1, כתב־יד היחידים בניקוד בבלי שהיו ידועים בעולם המדעי היו בעיקר כ"י פטרבורג (מב 13) הנזכר, וכתב־יד אחדים דומים לו באופיים, בעיקר כ"י לנינגרד, פירקוביץ א, 132 (קטעים מן התורה עם תרגום אונקלוס), וכ"י לנינגרד, פירקוביץ א, 133 (קטעי הפטרות עם תרגום יונתן). שלושה כתב־יד אלו נתגלו בידי א' פירקוביץ בשנת 1839. תיאורם בליווי פקסימילי של ספר חבקוק נתפרסמו בקטלוג של פינגער בשנת 1835. דיון מקיף בנוסחו, הטעמתו וניקודו של מב 13 נערך בידי ש' פינסקר, בספרו: מבוא אל הניקוד האשורי או הבבלי, ווין תרכ"ג (1863), ירושלים² תשכ"ח. כ"י זה כולו נתפרסם במהדורת פקסימילי בידי ה' שטראק בשנת 1876.³

כתב־יד מפורסם זה זכה לדיונים מרובים בספרות,

1. E.M. Pinner, Prospectus der der Odessaer Gesellschaft... gehörenden ältesten hebräischen und rabbinischen Manuscripte, Odessa 1845

2. H.L. Strack, ed., Prophetarum Posteriorum Codex Babylonius Petropolitanus, Petropoli 1876

אלו³. אך לפי שהיו אלו מכתבי-היד התימניים שה-
השפעה הטברנית חזקה עליהם ביותר, הרי שעל אף
ניקודם העליון משתקפות בניקודם תכונות בבלייות
מעטות ביותר.

2. הידיעות על המסורת הבבלית בתחילת המאה
הכ' היו אפוא דלות למדי; וגם אם נראה היה לחוקרים
שבידיהם כתבי-יד בבליים, הרי כתבי-היד הללו היה
בהם לשקף את המסורת הבבלית העתיקה במידה
לקויה ביותר.

מצב זה נשתנה עם פרסום תיאורו של קאלה את
כ"י אג 1, שיצא לאור כדיסרטציה בשנת 1902.⁴
דיסרטציה זו, בת 108 עמ', היא בחינת מועט המחזיק
את המרובה. קאלה מתאר את מה שהיה ידוע עד
זמנו על המסורת הבבלית; מתאר את כתב-היד מב-
חינה חיצונית; דן בעניינים עיקריים אחרים בדקדוק
המסורת הבבלית של העברית: התנועות, השוא, ניקוד
ו החיבור, שיטת ניקוד הגרוניות, דיגוש וריפוי; בחלק
המודפולוגי הוא ממין את הצורות העיקריות של
הפועל, לבנייניו, גזרותיו וזמניו, ומתאר את התופעות
המיוחדות בניקוד שמות-עצם, מלות ושמות פרטיים.
הוא מקדים סקירה על המסורה הבבלית ומונחיה,
השוואה בין נוסח כתב-היד לנמסר בשם מדנחאן,
תיאור מערכת הטעמים, שינויי נוסח באותיות ובניקוד.
לסוף מפרסם קאלה בספר זה את המסורה הגדולה של
אג 1 לספר משלי, ומעתיק מתוכו את תה' צ—קג;
שה"ש; איכה א.

3. בספר זה של קאלה הונחו היסודות להכרת
התופעות הדקדוקיות העיקריות של המסורת הבבלית
של העברית. מקורות עתיקים נוספים בביבלי
נתפרסמו בידי וידץ⁵, שפרסם את קטע פידקוביץ ב,
1546 (4 דפים מספר איוב); קאלה גופו הוציא לאור
תיאור ופרסום של עשרות קטעי גניזה עתיקים בניקוד
בבלי⁶. עוד חשוב מאמרו של קאלה⁷, שבו פרסם
רשימה, מיון ותיאור של כל כתבי-היד והקטעים של
המקרא בניקוד בבלי שהיו ידועים לו — מיון שהוא
מקובל עד היום בכל הפרסומים העוסקים במסורת
הבבלית. גם אחרי קאלה נתפרסמו טקסטים נוספים
בניקוד בבלי מן הגניזה וממקורות אחרים⁸, אך אלו
רק הוסיפו פרטים והרחיבו את הידיעה, שעיקרה וי-
סדותיה כבר הונחו במ"ט. ואף על פי שבגניזה נתגלו

קטעי מקרא בניקוד בבלי שהם עתיקים במקצת מכ"י
אג 1, הרי עדיין עומד כ"י זה בחשיבותו, לפי שהוא
כתב-היד הבבלי העתיק המקיף ביותר.

4. אג 1 הוא כתב-יד של ספרי הכתובים המחזיק
101 דף. חלקו העיקרי, 94 דף, נמצא בספרייה העי-
רונית בברלין, וסימנו Or. Qu. 680. מתואר בקטלוג
מ' שטיינשניידר, מס' 127b. כתב-היד הובא על ידי
שפירא מתימן לאירופה, ונרכש בידי ה' שטראק בשנת
1879 עבור הספרייה המלכותית בברלין. 7 דפים אחר-
ים, שהם חלק מאותו כתב-יד, נמצאים בספריית
בית-המדרש לרבנים באמריקה, ניו יורק, JTS 510.
בזמן שחיבר קאלה את מ"ט לא ידע על 7 דפים אלו,
אך הם כבר נכללו ברשימה הכלולה בחיבור הנזכר
למעלה, הערה 7 (שנת 1928).

מסתבר שבמקורו החזיק כתב-יד זה את כל ספרי
הכתובים, ולפי אומדן שערך קאלה, מ"ט, 8—9, כלל
כתב-היד בשלמותו 210 דפים בקירוב, ב-21 קונטרסים.
19 הקונטרסים הראשונים בני 10 דפים כל אחד,
קונטרס אחד בן 8 דפים והקונטרס האחרון בן 12
דף. גודל הדפים 19.4x25.4 ס"מ. 23 שורות בדף.
רוחב השורות 13.5—14 ס"מ. השוליים העליונים וה-
פנימיים בני 2.5 ס"מ, התחתונים 4 ס"מ והחיצוניים
3—3.5 ס"מ. מתוך אותם 210 דפים בקירוב נשתמרו
101 דף, היינו קצת פחות ממחצית כתב-היד.

פרט לפרסום קטעים מן הטקסט והמסורה של
אג 1 בספרו מ"ט, פרסם קאלה קטעים מתוך אג 1
גם בספרו מ"א, בעיקר במקום שהתכוון לערוך השוואה

3. G. Margoliouth, Proceedings of the Society of
Biblical Archaeology 15 (1893), 164-205

4. P. Kahle, Der masoretische Text des Alten Testa-
ments nach der Ueberlieferung der babyloni-
schen Juden, Leipzig 1902. מהדורת תצלום: Hildes-
heim 1966 (להלן מ"ט).

5. J. Weerts, ZAW 26 (1906), 49-84

6. P. Kahle, Masoreten des Ostens, Leipzig 1913
(להלן מ"א).

7. P. Kahle, Die hebräischen Bibelhandschriften aus
Babylonien, ZAW 46 (1928), 113-137

8. תיאור מצב המחקר ופרטים ביבליוגרפיים בספרו של דיאס
מאצ'ו: A. Díez Macho, Manuscritos hebreos y
arameos de la Biblia, Roma 1971, 41-60 et passim

בין נוסח כ"י זה לנוסח כתבי־יד בבליים אחרים, שפרסם באותו ספר. קטעים מתוך אג 1 מצויים בספר זה במס' 335, 338, 339, 340, 342, 343, 344, 345, 348, 350, 352. שם, לוח 2, נתפרסם תצלום דף 336 של כתב־היד (איוב לו, יז—לח, טו).

קאלה השתמש בכ"י אג 1, כמו גם בשאר כתבי־היד וקטעי הגניזה הבבליים, באפאראט למהדורת *Biblia Hebraica*³, ושם מובא מבחר שינויי נוסח מתוך כתב־היד, על פי רוב בהקדמת הציון: Ec 1. דרך משל, לתיבת "עֶצֶב" (מש' טו, א) נדפסה במהדורה זו הערה: "עֶצֶב Ec 1", היינו, בכ"י אג 1 ע מנוקדת בחולם; לתיבת "יִנְאֵץ" (מש' טו, ה) מצויה הערה: "יִנְאֵץ Ec 1", וכיו"ב.

קטע מספר דניאל ד, כא—ז, ו פורסם כאחד הטקסטים (בשם כ"י J), המצורפים לספר דקדוק הא־רמית של שטראק למהדורותיו השונות.⁹

5. פרט לגוף הטקסט, מחזיק כתב־היד ביקוד, טעמים ומסורה בבליית.

ותחילה ראוי לעמוד על סדר ספרי המקרא בכתב־היד. אמנם מגילת רות לא נשתירה בו כלל, וגם סדר הדפים בכתב־היד, לפני שחקר אותו קאלה, היה מעורב, וב, וקאלה הוא זה שסידר את דפיו וקבע את מספריהם; אך סימנים שונים מאפשרים לקבוע בוודאות את סדר הספרים המקורי בכתב־היד. מתברר שסדר זה היה: רות, תהלים, איוב, משלי, קהלת, שה"ש, איכה, דניאל, אסתר, עזרא (ונחמיה), דה"י. סדר זה הוא הוא "סדרן של כתובים", שנאמר בבבלי בבא בתרא יד, ב. רמז נוסף לכך שסדר זה הוא הסדר הבבלי, השונה מן הסדר הארץ־ישראלי, מצוי ב"ספר החילופים", מהדורת א' ליפשיץ, ירושלים תשכ"ח, מא, המתאר תחילה את הסדר המקובל בארץ־ישראל ובו דה"י בראש הכתובים, ומוסיף: "פאמא אהל אלעראק וגירהם פאנהם גירו הזה אלחרתיב ושושוה וקום געלו אדם שת אנוש אכר אלכתאב וקום געלו רות קבל תהלות וקום אחרון געלו מגלת אסתר אכר כל שי", היינו: ואנשי בבל וזולתם החליפו סדר זה ושיבשוהו, מהם שמו את דה"י בסוף הכתובים, מהם שמו רות לפני תהלים ואחרים שמו את אס' בסוף כל דבר. סדר ספרים דומה לזה שבכ"י אג 1 מצוי בכתבי־יד אחדים, רובם מתימן, כפי שמזכיר כ"ד גינצבורג ב"מבוא" שלו¹⁰, עמ' 6, וטור I בלוח שבעמ'

7. אבל אג 1 הוא כתב־היד העתיק ביותר שבידינו, שבו באים ספרי הכתובים בסדר זה. לפי האמור בבבלי ולפי הנאמר בחילופים מסתבר להניח, שסדר ספרים זה הוא הסדר הבבלי, או על כל פנים אחד הסדרים שהיו נהוגים בבבל.

6. אחד מקני־המידה שבעזרתם אפשר לקבוע שייכותו של כ"י מקרא למסורת ארץ־ישראל ("מערבאי") או למסורת בבל ("מדנחאי") הוא רשימת החילופים שבין מערבאי למדנחאי. השוואה של נוסח אג 1 לנאמר ברשימת חילופי מערבאי—מדנחאי ערך קאלה, מ"ט, 18—22. אחד הקשיים בעריכתה של השוואה מעין זו הוא, שמצויה רשימה אחידה של חילופים בין מערבאי למדנחאי, שענינם שינויי מסורת שונים באותיות המקרא, וחלק ניכר מהם הערות כתיב־קרי; רשימה זו מצויה בכתבי־יד אחדים, בהבדלים מועטים ביותר בין מסירה אחת לחברתה, אך עדיין לא נתפרסמה במהדורה מדעית. נוסחה הטוב ביותר הוא זה שפרסם כ"ד גינצבורג¹¹, על פי הרשימה שבסוף כ"י לגינגרד, פירקוביץ א, B 19a של המקרא, משנת 1009; אך סימנים מרובים מעידים על כך, שגם בנוסח זה יש טעויות מרובות. נוסף על רשימה אחידה זו, מצויות במקורות שונים ידיעות על חילופים נוספים; בעיקר באות ידיעות כאלו בהערות־מסורה בגליונות כתבי־יד של המקרא. בין חילופים "חיצוניים" אלו, שידיעות עליהם באות במקורות שמחוץ לרשימה האחידה, יש רבים שאפשר לסמוך על נוסחם ואין להטיל בו ספק, אך יש אחרים שנוסחם חשוד, ואי אפשר לסמוך עליו.

קאלה, בספרו מ"ט, השווה את נוסח אג 1 לחילופי מערבאי—מדנחאי משני המקורות הללו, אלו שברשימה האחידה ואלו שנמסרו במקורות אחרים. אך לשם הפשט טות והאחידות גראה רצוי יותר להשתמש לשם בדיקה רק בהשוואה לרשימה האחידה. לכשאנו עורכים השוואה כזו מתברר, ש־53 חילופים יש להם עדות בכ"י

9. H.L. Strack, Grammatik des Biblisch-Aramäi-schen, München⁶ 1921 ובמהדורות אחרות.

10. C.D. Ginsburg, Introduction to the Massoretico-Critical Edition of the Hebrew Bible, London 1897; New York² 1966

11. C.D. Ginsburg, Recueil des travaux rédigés en mémoire de... M. D. Chwolson, Berlin 1899, 149-188

אג 1; ב-31 מהם נוסח כתב-היד כנוסח הנמסר ברשימה בשם מדנחאי, לגבי 2 מהם יש ספק וב-2 נוסחו מתאים לאחר תיקון (הנוסח המקורי כמערבאי); ב-22 מקומות נוסח כתב-היד כנוסח מערבאי, לגבי 3 מהם ספק ומקום אחד לאחר תיקון (הנוסח המקורי כמדנחאי). היינו: ב-60% בקירוב נוסחו כנמסר בשם מדנחאי, וב-40% כנמסר בשם מערבאי.

ברוב המקומות נוסח אג 1 הוא אפוא כנמסר בשם מדנחאי; אף על פי כן, אחוז אי-ההתאמה גבוה למדי. אפשר להסביר אי-ההתאמה זו בשתי דרכים: א. נוסח הרשימה האחידה אינו מוסמך, ומה שנרשם בה כנוסח מדנחאי צריך להיות כמערבאי, ולהפך; ב. נוסח הרשימה האחידה אינו משובש, אך אין הוא משקף אלא כתב-יד מסוימים בלבד מתוך האסכולה הבבלית, ש-לפיהם נערכה הרשימה; כתב-יד אלו משקפים אסכולה בבליית אחת, אך לא את האסכולה הבבלית בכללותה.

כאשר משווים את נוסחם של קטעי הגניזה העתיקים של המקרא, המנוקדים ניקוד בבלי, שנמצאו בגניזה, אל הנמסר ברשימה האחידה של חילופי מערבאי—מדנחאי, ובודקים את מידת התאמתם לנמסר בשם מדנחאי, התוצאות דומות לאלו שעלו מהשוואת אג 1: בשני שלישי המקומות בקירוב נוסח קטעי הגניזה כנמסר בשם מדנחאי, ובשליש המקומות כנמסר בה בשם מערבאי. מבחינה זו אג 1 מתאים לקטעי הגניזה הבבליים.

מצד אחר, השוואת נוסחו של כתב-יד טברני טיפוסי, כגון כ"י לנינגרד הנזכר או כ"י קאהיר, אל הנמסר ברשימה האחידה של חילופי מערבאי—מדנחאי, מעלה, שב-80% בקירוב נוסחם כנמסר בה בשם מערבאי, ואילו ב-20% בקירוב נוסחו כנמסר בשם מדנחאי.

משתי השוואות אלו של הרשימה האחידה, לכתב-יד בבליים ולכתב-יד טברניים, מסתבר שאין לבקש התאמה של 100%, או קרוב לכך, בין הנמסר ברשימה לבין מסורת זו או זו, ומכאן הפקפוק במהימנותה של הרשימה כקנה-מידה מוחלט. מצד אחר, אם לא נבקש התאמה באחוז כה גבוה, אלא התאמה של רוב פשוט בלבד, עשויה הרשימה להיות קנה-מידה לקביעת מסורת בבליית או טברנית.

7. הניקוד. כתב-היד מנוקד ניקוד עליון בבלי

פשוט. הניקוד הוא חלקי מרובה, כמעט מלא, אך לעתים קרובות אותיות שונות, ואף תיבות שלמות, בעיקר מן המצויות ביותר, אינן מנוקדות. בדרך כלל המקורות הבבליים העתיקים הניקוד שבהם אינו מלא, וברובם הוא מועט מזה שבכ"י אג 1. בכתב-היד משמשים סימני דגש, רפה ומפיק, וכן סימן לסין שמאלית — כל אלו מסומנים בלא קביעות, אבל בדרך כלל לעתים קרובות יותר מברוב כתב-היד הבבליים העתיקים. מסומנים בעיקר שוואים נעים (לא בקביעות), אך גם נחים. ואלו סימני הניקוד:

ב — חירק	ב — שוא
ב — צירי	ה — מפיק
ב — פתח	ב — דגש (דיגשא)
ב — קמץ	ב — רפה (קיפיא)
ב — חולם	ש — סין שמאלית
ב — שורק	ש — שין ימנית

8. הקושי העיקרי בחקירתו של כ"י אג 1 הוא בכך שכתב-יד זה מתוקן הוא, היינו: סימני הניקוד העתיקים שבו, שתחילה שיקפו את ההגייה הבבלית המקורית, תוקנו לסימנים צעירים, המשקפים הגייה טברנית. תיקונים מסוג זה שכיחים בכתב-יד עבריים מנוקדים. במקום שכתב-יד, שנוקד והוטעם לפי מבטא מסוים שנהג בדורו, עבר לרשותו של בן אסכולה אחרת, או במקום שנשתנה במשך הזמן מבטאם של אלו שהחזיקו בכתב-היד, ושוב לא התאימו הסימנים שבו למבטא החדש, נמסר כתב-היד לידיו של מנכד נוסף, שתקן את סימני הניקוד שבו והתאימם לסימנים המשקפים מבטא חדש זה. כ"י אג 1 נכתב, נוקד והוטעם לצורך בני האסכולה הבבלית העתיקה. במשך הדורות נשתנה מבטאם של המחזיקים בו למבטא התימני, הקרוב בתכונותיו למסורת הטברנית. מסתבר שנמסר לידיו של מנכד תימני, שמחק את הסימנים שלא התאימו למבטאו והוסיף סימנים אחרים, המתאימים לו. תיקונים אלו נערכו בכל מקום בניקוד, אך לא בטעמים ולא בהערות-המסורה. יש להניח שהטעמים הבבליים והערות-המסורה הבבליים כבר לא היו מובנים למנכד התימני, אך לא הפריעו לו, ולכן לא הטריח עצמו לתקנם; מה שאין כן סימני הניקוד הבבליים; הם היו מובנים לו, אך שיקפו מבטא שונה משלו, ועל כן ראה חובה לעצמו לתקנם.

תיקון מקיף זה של סימני הניקוד העתיקים מקשה ביותר על מחקרו של המבטא המקורי המשתקף בכתב-היד, שהרי בסקירה שטחית נראה כתב-היד מנוקד בהתאם למבטא התימני, ויש לעמול קשה כדי לגלות את אופיו הבבלי. מצד אחר יש להניח, שדווקא תיקון זה של סימני הניקוד הוא שהציל כ"י זה מכליה, שכן רק על ידי אותו תיקון עשוי היה כתב-היד לשמש את קוראיו, ובלעדיו היה נפסל לשימוש ולא היה מגיע לידינו.

קאלה מונה שני סימנים, שלפיהם אפשר להכיר אם סימני הניקוד הם עתיקים ומקוריים, או חדשים, שנכתבו כדי לתקן את המקוריים: א. הסימנים העתיקים כתובים בדיו בהירה חומה-אדמדמה, ואילו החדשים בדיו שחור; ב. הסימנים העתיקים כתובים, כפי שנהוג בניקוד הבבלי, מעל לרווח שבין שתי אותיות, ואילו הסימנים החדשים רשומים באמצע מעל האותיות. בכמה מקומות נותרו, מחמת שכחת המנקד התימני, הסימנים העתיקים כמו שהם, ולא תוקנו.

על אף שיטה זו להיכר בין סימני הניקוד המקוריים ובין המאוחרים, פענוח הניקוד המקורי קשה ביותר; ובמקומות מרובים, שבהם הסימנים המקוריים נגרדו ללא זכר — אינו באפשר כלל. עבודתו של קאלה בספר מ"ט, שבו תיאר יפה את הניקוד המקורי שבכתב-היד ואת ההגייה הבבלית המשתקפת בניקוד מקורי זה, ראויה לשבח מיוחד. עד כמה קלע תיאורו לאמת מעידים קטעי הגניזה שנתגלו שנים אחדות לאחר מכן, שניקודם מתואר במ"א. ההגייה המשתקפת בניקודם המקורי, שנשמר כפי שהוא ולא חלו בו ידי מתקנים, אישרה את רובן ככולן של התופעות הדקדוקיות הבבליות שהסיק קאלה על יסוד שחזור הנוסח המקורי של אג 1.

בכ"י אג 1 רק סימני הניקוד מתוקנים, ואילו אותיות הטקסט וכן סימני הטעמים והערות-המסורה הם מקוריים ואינם מתוקנים. לפיכך עשויה בדיקת התצלום במהדורה המוגשת בזה לפני הקורא להעמידו על הטקסט של כ"י אג 1, על מערכת הטעמים שבו וכן על מערכת הערות-המסורה. ואילו כדי לעמוד על הניקוד המקורי של כתב-היד ועל ההגייה המשתקפת בניקוד זה על הקורא ללמוד להכיר את שיטת כתב-היד, ורק על פיה ידע מה מקורי ומה מתוקן.

8. להלן תרגיל לדוגמה להבחנה בין סימני הניקוד המקוריים, של היד הראשונה, ובין הסימנים החדשים, של היד השנייה. נעיין נא בעמ' 15 ב (תה' קא, א—קב, יא. עמוד זה נכלל בין העמודים שפרסם קאלה, מ"ט, 96—98).

סימני הניקוד בשורה 3: "בדרך תמים מתי תבוא אלי" (תה' קא, ב) כולם מקוריים, פרט לסימני הדגש הטברניים, השוא שמעל ב "בדרך" ופרט לסימני הרפה על ד "בדרך", ת "במתי", ב "בתבוא". לא קשה להבחין בין סימני הרפה המקוריים, הזקופים, ובין סימני הרפה החדשים, הנמוכים והנטויים; דרך משל, בשורה 6, בתיבת "ורחב" (קא, ה) מעל ר רפה מקורי, זקוף, ואילו מעל ב רפה צעיר, נמוך ונטוי. סימני רפה מקוריים נוספים מצויים, למשל, מעל תיבות "בדד", "גג" (שורה 4 מלמטה; קב, ח). הסימן שמעל ג הראשונה ב"גג" הוא דגש; סימני דגש נוספים בשורה זו באים מעל ת "בשקדתי" וכן פ "בכצפור"; בשורה שלפני זו (קב, ז) סימן הרפה מעל כ שנייה ב"ככוס" הוא מקורי, ואילו סימני הרפה מעל ב, ת "בחרבות" הם חדשים.

תיקונים בניקוד הגרוניות: בתיבת "פעלי" (שורה 10; קא, ח) פתח מקורי מעל ע "ששכח" על ידי המנקד ולא תוקן; פתח מקורי אחר ע תוקן לשוא צעיר בתיבות "עשה" (שורה 4; קא, ג), "ענני" (קב, ג); צירי מקורי מעל א תוקן לשוא צעיר בתיבות "אומרה" (שורה 1; קא, א), "מאכל" (קב, ה). תיקונים מקיפים יותר בניקוד הגרוניות: בתיבת "יעטף" (קב, א) הניקוד המקורי (פרט לחולם) הוא פתח אחר ע; פתח מקורי זה תוקן לשוא צעיר, ונוסף פתח צעיר מעל י, היינו: יעטף, תוקן אל: יעטף. בתיבת "בנאמני" (שורה 7; קא, ו) הפתח שאחר א מקורי; חירק עתיק מעל ב הוארך לפתח צעיר מעל ג, ונוסף שוא מעל ב, היינו: בנאמני, תוקן אל: בנאמני.

תיקוני ניקוד אחרים: בשורה 3, בתיבת "אתהלך" (קא, ב) הפתח מעל א אינו מקורי, והוא כנראה תיקון של חירק (כך קאלה); הרפה מעל ת צעיר; הצירי מעל ל (לפניה) הוא צעיר, ונמתק פתח עתיק אחר ל (היינו: אחד ל פתח תוקן לצירי). בתיבה הבאה, "בתם", חולם מקורי מעל ת תוקן לקמץ; בתיבת "אונך" (קב, ג) שורק מקורי מעל א תוקן (ברשלנות)

לקמץ; בתיבת "חסתר" (קב, ג) הצירי מעל ת השנייה אינו מקורי, וגם מקומו אינו כראוי, אלא שנגרד פתח עתיק מעל ת השנייה (שרידיו ניכרים במקצת) ונכתב צירי חדש לימין הגרד; בתיבת "וקצפך" (בשורה האחרונה; קב, יא) החירק שמעל ק הוא חדש, והוא רשום לימינו של פתח עתיק שנגרד; גם השוא שמעל ו הוא צעיר, וכך, כמובן, סימן הדגש הטברני בפ'; בתיבת "גבה" (שורה 6; קא, ה) מעל ב חולם מקורי (שעדיין ניכר יפה) תוקן לשוא צעיר; מעל ג דגש מקורי ואחריה שוא מקורי, ואילו הרפה מעל ב וכן סימני הדגש והמפיק הטברניים בג' ובה' צעירים הם.

סימנים שנוספו: בתיבת "ארץ" (שורה 7; קא, ו) ניכר יפה שהפתח הראשון הוא עתיק והשני צעיר, היינו: הניקוד המקורי היה חלקי בלבד; בתיבות "ושועתי" (קב, ב), "ביום" (קב, ג) השוואים הם צעירים; בשתי תיבות "כל" (קב, ח) סימני הקמץ הם צעירים; במקורן תיבות אלו לא היו אפוא מנוקדות כלל.

יש שסימני הניקוד מתוקנים, אך קשה לדעת מה היו הסימנים המקוריים. דרך משל, בתיבת "מלושני" (שורה 6; קא, ה) הקמץ מעל ל צעיר, ונמחק סימן מעל ו, אך קשה לדעת בוודאות מה היה סימן זה (קאלה רושם חולם); בתיבת "לבקרים" (קא, ח) נמחק סימן ניקוד מעל ב, וקשה לדעת מה היה (קאלה רושם חולם); בתיבת "ורחב" (שורה 6; קא, ה) השורק מעל ו והפתח מעל ח צעירים, נראה שעל ו היה חירק עתיק ועל ח חולם (היינו: וֹרָחַב).

בשורה 4 (קא, ג), בתיבות "עשה", "שנאתי" הסימנים שמעל ש הם: שֹׁ, היינו: סין.

9. מבחינת ההגייה המשתקפת בכ"י אג 1, הרי היא בבליית עתיקה, הן בתופעות שבפוניטיקה: השיטה המיוחדת לניקוד הגרוניות בתנועות מלאות האפיינית למסורת הבבליית; תפוצת התנועות הקצרות בהברות סגורות, שהיא שונה בבבליית מזו שבטברנית, וכיו"ב, והן בתופעות שבמורפולוגיה. בהשוואה לכתבייד בכ"י ליים עתיקים אחרים (בעיקר קטעי הגניזה) מסתבר שכ"י אג 1 הוא מן העתיקים שבכתבייד של המסורת הבבליית, אף על פי שבניקודו מצויות תופעות צעירות אחדות, שאינן מצויות בדרך כלל בכתבייד העתיקים.

בין התופעות הבבלייות העתיקות המצויות בכ"י זה יש לציין:

א. דיגוש וריפוי של ר. סימני דגש ורפה באים, לעתים רחוקות, מעל ר (והם ניכרים יפה גם במהדורה זו). יש בידנו ידיעות ממקורות שונים על הגייה כפולה של ר². מהן התולות את שני סוגי הגיית ר בקרבם של עיצורים מסוימים (זרטסצ"ת, ג"ל), ומהן המצטרפות ר עם בגדכפ"ת לעניין דיגוש וריפוי. למרות מציאות יוצאים אחדים מן הכלל, הרי כללי הריפוי והדיגוש של ר במסורת הבבליית דומים לכללי הדיגוש והריפוי של בגדכפ"ת, ועל כך כבר עמדו קאלה ומורג. סימני דיגוש וריפוי של ר מצויים רק במקצתם של כתבייד היד הבבליים העתיקים; ובעניין זה אג 1 לא בלבד נמנה בין כתבייד העתיקים ביותר, אלא גם משמש אחד המקורות העיקריים, אם לא המקור העיקרי, לידיעת עניין זה של דיגוש וריפוי ר במסורת הבבליית.

ב. בכ"י אג 1 מצוי סימון פתח אחר ע בסוף תיבה, כגון: ואגֹלֶע (איוב יג, יט), לֶעֶ (תה' צד, יג), להֲרִיעֶ (דה"ב יג, יב). גם סימון פתח זה היא תופעה המצויה רק בכתבייד הבבליים העתיקים ביותר.

תופעות "צעירות" בכ"י אג 1:

א. במסורת הבבליית העתיקה אין הגרוניות א, ע מנוקדות בשוא. במקום שביסודן הן שוואות, מנוקדות הן בתנועה מלאה. ניקודן של גרוניות בשוא היא תופעה צעירה במסורת הבבליית. בכ"י אג 1 הגרוניות א, ע מנוקדות בדרך כלל בתנועה מלאה (מ"ט, 30 ואילך), וגם במקום שהן נראות כמנוקדות בשוא, בדרך כלל סימני הניקוד הם מתוקנים, ותנועה מלאה מקורית, פתח או צירי, תוקנה לשוא צעיר. אף על פי כן יש תיבות מעטות, שבהן מעל א, ע שוא הנראה מקורי, כגון: אֲחִימֶלֶךְ (דה"א ה, לד), אֲסִמְיֶלֶךְ (מש' ג, י), עֲבָדִים (דה"ב י, ז), וּמֵאֲדָמָה (איוב ה, ו).

ב. במקורות בבליים עתיקים י בראש תיבה שֹׁ ביסודה היא שוואה, גולד אחריה חירק, כגון: יִסֹד (וי' ד, כה, ל); במקורות כאלו יש תיבות שבהן י כזו אינה מנוקדת כלל, ויש שהיא מנוקדת בחירק, אבל אין י מנוקדת בהם בשוא. בכ"י אג 1, לעתים י חרוקה, כגון בתיבות שמביא קאלה, מ"ט, 26 (כגון: יִרְאֵה, מש' ג, ז), אבל על פי רוב י שוואה, כגון: יִלְדֵה

12. פ' קאלה, מ"ט, 38 ואילך; ש' מורג, "שבע כפולות בגד כפרת", ספר טורסיני, ירושלים תש"ך, 207 ואילך.

(איוב טו, יד), יִמְנֶנּוּ (תה' צח, א); וזו שיטת ניקוד המצויה בכתב־יד צעירים.

ג. תנועת־עוז בהברה הקודמת לטעם, הנולדת אחר הראשון משני עיצורים שוואים רצופים (צורר עיצורים), נדירה בכ"י אג 1. קאלה, מ"ט, 26, מביא תיבות אחדות שתנועת־עוז מצויה בהן, כגון: מַמְלָכוֹת (תמורת: מַמְלָכוֹת, דה"ב כ, כט), מַפְרָשִׁי (תמורת: מַפְרָשִׁי, איוב לו, כט); תנועת־עוז מצויה בכ"י אג 1 בתיבות בודדות נוספות, כגון: אֲזַרְעָה (איוב לא, ח), אֲבָרָה (איוב ט, יד), וְהַפְרָעוּ (מש' א, כה); אבל בדרך כלל אין מסומנת תנועת־עוז בכ"י זה, גם בתיבות שברוגמתן מסומנת תנועת־עוז בכתב־יד בבליים עתי־קים אחרים, כגון: וְיִשְׂרָאֵל (דה"ב טו, יד), יִקְרָאוּ (דה"א ו, נ), נְפִלְאוֹת (איוב לו, יד).

אין נראה להניח, על יסוד שלוש תכונות "צעירות" אלו, שכ"י אג 1 לא עתיק, צעיר, הוא. שהרי רוב תכונותיו, אלו שנוכרו תחילה ושאר התופעות הדקדוקיות שבו, מורות על שלב עתיק במסורת הבבלית. אפשר משתקף בניקודו מבטא של אזור מסוים, שבו נתגלו התכונות ה"צעירות" הנזכרות כבר בתקופה עתיקה ביותר. מעניין שגם בכתב־יד וטיקן 66 של הספרא, המנוקד ניקוד בבלי, שאף הוא עתיק ביותר, מצויות התכונות ה"צעירות" הנזכרות. אפשר אפוא שמקומם וזמנם של שני כתב־יד אלו דומים. כ"י הספרא הוא כנראה בן המאות ה'—ה"ה.

בגלל היקפו הגדול של כ"י אג 1, ויש צורות מרובות שאין בידנו שום עדות אחרת להן פרט לעדותו של כ"י זה, הרי הוא עד היום מקור חשוב ביותר לידיעותינו על המסורת של העברית בניקוד בבלי ודקדוקה, ויש עניינים אחדים, ובעיקר דיגוש וריפוי בכלל (ובניהם דיגוש וריפוי המשמשים להבחנה, דיגוש וריפוי של ר), שבהם כ"י זה הוא המקור העיקרי לידיעתנו עליהם במסורת הבבלית.

10. הטעמים. בכ"י אג 1 מצויה מערכת טעמים בבלית. מבחינים שלבים שונים בהטעמה הבבלית.¹³ לפי המיון שערך שפניר, שם, 88 ואילך, ההטעמה בכ"י אג 1 שייכת לשלב העתיק ביותר של ההטעמה הבבלית, ושיטתה דומה פחות לשיטת ההטעמה הטברית. גית משדומה לה שיטת ההטעמה של השלבים האחרים. בשיטת ההטעמה הבבלית משמשים רק טעמים

מפסיקים, וטעמים מחברים אין כלל. ולא זו בלבד אלא שלא כל הטעמים שבפסוק מסומנים, וטעמים שהקורא יכול לרעתם בלא קושי — אינם מסומנים כלל. סימני הטעמים הם בדרך כלל אותיות, על פי רוב האות הראשונה בשמו של הטעם. הם נרשמים מעל התיבה במקום כלשהו, ולא דווקא בהברה המוטעמת שבה, כך שמקום סימון הטעם אין בו ללמד דבר על מקום ההברה המוטעמת, כפי שהדבר הוא בהטעמה הטברנית.

בעוד בשיטות ההטעמה הטברנית והארץ־ישראלית יש שתי מערכות הטעמה לכ"א ספרים ולספרי אמ"ת, ובאחת משמשים טעמים שאינם משמשים בחברתה, הרי בשיטת ההטעמה הבבלית מערכת הטעמים לכל המקרא אחת היא; אלא לפי שבספרי אמ"ת הפסוקים בדרך כלל קצרים יותר, משמשים פחות טעמים, ויש כאלו שאינם באים בספרי אמ"ת כלל. ההטעמה בכ"י אג 1 מתוארת בידי קאלה, מ"ט, 45—50; שפאניר, שם, 88 ואילך. להלן סקירה קצרה.

בסוף הפסוק מסומנות נקודתיים, אך אין סימן טעם. במחצית הפסוק בא אתנח, שסימנו [^], ולפניו הטעם ^v (רימיא), המקביל לטפחא שלפני האתנח בהטעמה הטברנית. שני טעמים אלו מסומנים לעתים רחוקות בלבד בכתב־היד. ברוב הפסוקים שניהם אינם מסומנים כלל, ולעתים הרימיא מסומן והאתנח אינו מסומן. מסתבר שמקום מחצית הפסוק היתה מובנת מאליה לקוראי כתב־היד, ולפיכך לא ראו חובה לעצמם לסמנו במפורש. האתנח הטברני המסומן מתחת לתיבה ברוב הפסוקים אינו מקורי, אלא תוספת מאוחרת, והוא סימן הטעם היחיד שנוסף בקביעות בכתב־היד.

בספרי אמ"ת הצירוף רימיא—אתנח נדיר, והוא בא על פי רוב במקום שבהטעמה הטברנית בא הטעם עולה־ויוזר, שכוח הפסקתו, כידוע, גדול משל האתנח בספרי אמ"ת. במחצית הפסוק שם בא הזקף (אוקומי, זיקפא), שסימנו [^], והוא מצוי ברוב הפסוקים.

בתחום הזקף משמשים המפסיקים ⁿ — (תיברא, תביר), [—] (מפסיק שאין שמו וכינויו ידועים). צירופי המפסיקים המצויים ביותר הם: ⁿ — ⁿ — ⁿ —, או אף ⁿ — ⁿ — ⁿ —. מפסיקים אחרים המשמשים בתחום

A. Spanier, Die massoretischen Akzente, Berlin 13 1927, 86-109

הזקף הם ^ח — (חזר, רביע), ^ט — (טרס, גרש), והם באים
בנפרד או בצירוף: ^ט — אחת התכונות המיוחדות
את השלב העתיק בהטעמה הבבלית, המצויה בכ"י
אג 1 וכתב-יד נוספים (לפי שפאניר, 88), היא שהטעם
^ח, המקביל לרביע טברני, כוח הפסקתו קטן משל ^ט,
המקביל לתביר הטברני, היינו: יחס הפוך מן המצוי
בהטעמה הטברנית. בתחום הזקף בהטעמה הבבלית
החצייה מסומנת אפוא בתביר, בעוד בהטעמה הטברנית
היא מסומנת ברביע.

טעמים הבאים רק בכ"א ספרים הם ^ג — (ניגדא,
לגרמיה), ^ז — (ניחלא, זרקא), ^ז — (שיריא, סגול). לעתים
רחוקות בא צירוף שלושתם, ועל פי רוב באים רק אחד
או שניים מהם, ואין ברור אם יש להטעים גם את
החסרים, אלא שלא ראה הנקדן חובה לעצמו לסמנם,
או שאין להטעים אלא את הטעמים המסומנים. רק
לעתים רחוקות מקבילים הם לזרקא—סגול הטברניים,
והוא אחד מסימני עתיקותה של שיטת ההטעמה.

לעתים רחוקות מצוי טעם הנקרא, על שם צורתו,
"חצי טית" ^ל —. הוא בא בתחום הצירוף הנזכר לאחרונה.

הטפחא שלפני הסילוק אינו מסומן כמעט לעולם,
ובמקום שהוא מסומן משמש שם הטעם ^ד, ^ד, ולא
סימנו ^ט —. סימן זה, ^ט, מצוי פעמים בודדות, ודווקא
במחציתו הראשונה של הפסוק, היינו מעין הדחי הטברני
שבהטעמת ספרי אמ"ת, אך לפי שטעם זה נדיר ביותר,
קשה לעמוד על טיבו.

קאלה ושפאנייר הבהירו עניינים רבים בהטעמת
אג 1; עם כל זאת נשארו בשיטת ההטעמה בכללה
ובפרטיה הרבה דברים סתומים. לפי שכ"י זה גדול
בהיקפו, עשוי מחקר מקיף של הטעמתו לתרום הרבה
להכרת ההטעמה הבבלית של כ"א ספרים ושל ספרי
אמ"ת.

11. המסורה. רוב כתבי-היד בניקוד בבלי אין
בהם הערות-מסורה כלל או שבהם הערות-מסורה יחידות
בלבד. רק כתב-יד מעטים יש בהם הערות-
מסורה מרובות, ורובם כתב-יד של ספרי הכתובים.
אג 1 הוא אחד מכתבי-היד המשופעים ביותר בהערות-
מסורה, ולפי שהיקפו גדול, הרי שהוא המקור הראשון
במעלה לידיעתנו את המסורה הבבלית. הערות-המסורה
שבכתב-היד אין בהן תיקונים, ונשתמדו ככתיבתן במ-
קורן; לפיכך מהדורה זו עשויה לאפשר לקורא ידיעה

של המסורה הבבלית לפרטיה. על המסורה ומונחיה
עיין קאלה, מ"ט, 15 ואילך ¹⁴.

גם המסורה הבבלית, כטברנית, מתחלקת למסורה
גדולה ולמסורה קטנה. הערות המסורה הגדולה נכתבות
בתחתית הדף, כטברנית. הערות המסורה הקטנה אינן
נכתבות בגליון, אלא בין השורות, באותיות זעירות
מעל לתיבות שאליהן הן מכוונות; אם הערה מכוונת
לצירוף של תיבות אחדות, מסומן ביניהן ומעליהן קו
מאוזן, כגון: ארצות יהודה ²⁷ (דה"ב יא, כג).

בדרך כלל המסורה הבבלית דלה יותר ומפותחת
פחות מן הטברנית. המסורה הקטנה מעירה בעיקר על
כתיבת התיבה, בלא להוסיף את מספר התיבות הכתובות
בשורה דומה; היינו: היא מתארת יותר מאשר
מונה. במסורה הגדולה בא פירוט מקצת הערות
המסורה הקטנה, בדרך כלל בשורה אחת או בשתיים.

ג' וייל (שם, עמ' 106—107) מזכיר שתי הערות-
מסורה מעניינות מתוך אג 1. בהערה לקה' ד, יז,
נזכר במסורה השם ר' שמואל; והרי הזכרת שמות
במסורה הבבלית נדירה ביותר. בהערת-מסורה לאיכה
ב, יט באה הבחנה בין: רני, מלרע, ובין: רני, מלעיל,
ובתיבות אלו מקום ההברה המוטעמת מסומן בנקודה
תחתית. שיטת סימון זו חשובה להכרת תולדות המונחים
"מלעיל" ו"מלרע" ¹⁵, אך לא נתגלתה עוד שכמותה
בשום מקום אחר במסורה הבבלית.

המסורה הבבלית שונה במקצת במונחיה מן המסורה
הטברנית. לשונה על פי רוב ארמית ומשמשים בה
קיצורים, על פי רוב בלי הנקודה המורה על קיצור.
להלן עיקרי המונחים ודוגמות לשימושם:

דק (קיצור מן: דקדן — שקוראים) — יחידאי
(מקביל למונח "ל" במסורה הטברנית). נצ"ד (איוב
ז, כ) "דק וחס" — יחידאי, וכתוב חסר ו; ושהדי (איוב
טז, יט) "דק ובהי" — יחידאי וכתוב בה; פרחח
(איוב ל, יב) "דק בחית תרוי" — יחידאי ובשתי ח;
ישר (איוב לג, כז) "דק בריש" — יחידאי בכתיב
ר; מלפנ" (איוב לה, יא) "דק וחס וקיפ" — יחידאי,
ובכתיב חסר י (אחר פ) ורפה (פ); אף (איוב לו, יג)
"דק באוקומי" — יחידאי (בקמץ) בזקף; אפים (דה"א

14. G.E. Weil, Textus 2 (1962), 103 ss ועיין

15. Textus 2, שם, עמ' 106, בהערת ח' רבין.

ב, ל—לא) "הליון ב דק בגברי" — בשני מקומות אלו בלבד באה התיבה במשמעות שם אדם; משל, עברון (דה"א ו, גט) "דק במת" — שמות אלו יחידאים במשמעות שם עיר (במתואתא).

של (קיצור מן: שלם, שלמא) — כתיב מלא (מקביל אל: מל במסורה הטברנית; ואילו כתיב חסר נקרא: חס, כבמסורה הטברנית). ותשמור (איוב יג, כז) "דק ושל" — יחידאי ובכתיב מלא; ילוד (איוב יד, א) "כול של" — תיבה זו כתובה תמיד בכתיב מלא.

בע (קיצור מן: בעלמא, מונח שמשמעותו אינה ברורה) — בצורה זו(?). שופך (איוב יב, כא) "של בע" — כתיב מלא בצורה זו; ופא (איוב לח, יא) "אלף בע" — כתוב בא' בצורה זו.

כת — כתוב כך. תסתירני (איוב יד, יג) "כת כול" — בכל המקומות התיבה כתובה כך; עדנו (איוב ח, יב) "כת בע" — כך כתוב בתיבה זו; יכחך (איוב כב, ד) "כת בע ודק ודיג" — כך כתוב בתיבה זו, והיא יחידאית, ויש בה דגש (ך דגושה). "דיג" הוא גם קיצור של "דיגרא" — מלרע, כגון: רצו (תה' קב, טז) "דק בדיג" — יחידאי בהטעמת מלרע; הטעמת מלעיל נקראת "ניג" ("גיגרא"), כגון: וקומה (תה' לה, ב) "ניג" — מלעיל.

בכתי (בכתיביא) — בספרי הכתובים. ויעבר (איוב יג, יג) "בכתי" — (יחידאי) בספרי הכתובים.

בסיפ (בסיפרא) — בספר. ויעמד (איוב לד, כד) "בסיפ" — (יחידאי) בספר זה (איוב).

פול — פולגים, חולקים. התמני (איוב כב, א) "חס בע ופול" — כתיב חסר (י) בצורה זו, ויש חולקים על כך.

מיש — משתבשים. צדוקים (תה' לו, כט) "ריש פסו דמ" — בראש הפסוק ומשתבשים בה (יש קוראים "וצדוקים"); לעשיר (מש' כב, טז) "מיש" — יש משתבשים (קוראים: לעשיר?); ושם השני צלפחד (דה"א ז, טו) "השני דחוי ליה השנית" — תיבת "השני" שסבירין שראוי להיות "השנית" (אך טועים). המונחים "דחוי ליה" ו"מיש" במסורה הבבליה מקבילים אל המונחים "סבירין" ו"מטעין" הטברניים.

בין המונחים המשמשים במסורה ראוי להזכיר עוד סימני תנועות: במפתח פומא, בפיתחא (פתח), במיצף פומא (קמץ); האסכולות הנזכרות הן: סוראי ונהרדעי, כגון: מאומה (איוב לא, ז) "כת לב" — כך כתוב לפי נהרדעי.

הערות כתיב-וקרי כתובות בדרך כלל בצורה זו: בגוף הטקסט באה צורת הכתיב, והיא מנוקדת לפי ניקוד הקרי; בגליון בא הקרי מנוקד, מעל לו האות כ (כתיב) ותחתיו: ק (קרי), כגון: בטקסט (מש' יט, טז): יומה, בגליון: ימֹות; בטקסט (תה' קב, כד): כחו, ובגליון: כחִי.

תנ"ך (כתובים)

כתב יד ברלין On Qu. 680. ניו יורק J.T.S. 510.

BIBLE - HAGIOGRAPHHA

Codex Berlin Or. Qu. 680 — Codex New York, JTS 510

וְעַל כֵּן שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב

וּמִצִּיּוֹן יִשְׁעֶךָ

וְעוֹלָתְךָ תִּשְׁלַח

כָּל צִדְקָתְךָ

בְּךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ

הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ מִי

לְעַיִנֵינוּ

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יְהוָה יוֹשֵׁי

בְּךָ

וְעַל כֵּן שֵׁם אֱלֹהֵינוּ

וּמִצִּיּוֹן יִשְׁעֶךָ

וְעוֹלָתְךָ תִּשְׁלַח

כָּל צִדְקָתְךָ

וְעַל כֵּן שֵׁם אֱלֹהֵינוּ

וּמִצִּיּוֹן יִשְׁעֶךָ

וְעוֹלָתְךָ תִּשְׁלַח

כָּל צִדְקָתְךָ

וְעַל כֵּן שֵׁם אֱלֹהֵינוּ

וּמִצִּיּוֹן יִשְׁעֶךָ

וְעוֹלָתְךָ תִּשְׁלַח

כָּל צִדְקָתְךָ

וְעַל כֵּן שֵׁם אֱלֹהֵינוּ

וּמִצִּיּוֹן יִשְׁעֶךָ

וְעוֹלָתְךָ תִּשְׁלַח

כָּל צִדְקָתְךָ

וְעַל כֵּן שֵׁם אֱלֹהֵינוּ

וּמִצִּיּוֹן יִשְׁעֶךָ

וְעוֹלָתְךָ תִּשְׁלַח

כָּל צִדְקָתְךָ

וְעַל כֵּן שֵׁם אֱלֹהֵינוּ

וּמִצִּיּוֹן יִשְׁעֶךָ

וְעוֹלָתְךָ תִּשְׁלַח

כָּל צִדְקָתְךָ

וְעַל כֵּן שֵׁם אֱלֹהֵינוּ

וּמִצִּיּוֹן יִשְׁעֶךָ

וְעוֹלָתְךָ תִּשְׁלַח

כָּל צִדְקָתְךָ

וְעַל כֵּן שֵׁם אֱלֹהֵינוּ

וּמִצִּיּוֹן יִשְׁעֶךָ

וְעוֹלָתְךָ תִּשְׁלַח

כָּל צִדְקָתְךָ

3

אברהם בן יצחק

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

分

100

1990

593 74

מס' 497/77

1970-1971

1949

1944

400-144

73 10th St 12th St

ה'תשנ"ח

יחסי ציבורי אפרק למנו אפרק

THE

SECRET

שבת קודש ויום טוב

שנת בשנת ה'תש"ז כוס' רוה

וְשִׁבְדֵי בֵּית הָהָא לְאֶדְרִי יִמֵּי

221

24 1000 1000 1000

1977-1978

1945-1947

SECRET

1944

1990

1970

1942

אין טוב וחסד יחדותם כלל ויהי

附錄

1944-1945

ה'תשנ"ב
לפני ה' רחמי

שִׁמְעוּ עַל הָעוֹלָם

29 יהוה כבוד ועד
יהוה בקדושת קדש
אל הכבוד ודיעם
אל יהוה כבוד קול יהוה שחר
ישבד יהוה את ארצי הלבעז
לבעז ושדיון כמובן ראמיצ
קול יהוה יחול מדבר
קול יהוה יחולל אילות
ובהיכל כלו אמר כבוד
ושב יהוה מלך לעולם
יהוה יברך את עמו בשלום

מזמור שיר המנוח הבית לדוד

ולא שמואל אמר לו

יהוה כבוד ועד
יהוה בקדושת קדש
אל הכבוד ודיעם
אל יהוה כבוד קול יהוה שחר
ישבד יהוה את ארצי הלבעז
לבעז ושדיון כמובן ראמיצ
קול יהוה יחול מדבר
קול יהוה יחולל אילות
ובהיכל כלו אמר כבוד
ושב יהוה מלך לעולם
יהוה יברך את עמו בשלום

מזמור שיר המנוח הבית לדוד

עוד עולבד דוד וכו' עשה עיה ברכה אתי והעמדה יא בשמים כי ייעני שחר

מלך בשר ודם
שכח את ה' אלהיו
הוא יאמר
למנו ונזכר

31 בְּיָהוּדָה חֲסִידָיו
וְהָיָה אֵלֶיךָ מְהֵרָה וְיִצְלָכָה
לְפָנֶיךָ מִצְדֵּיכָה לְהוֹשִׁיעַנִי
וְלִמְנוּעַ שְׂמִי וְתִסְרֹץ וְתִנְחַלְנִי
כִּי אֶתְחַלְשֶׁנָּה בִּדְרֹךְ אֶלְקִיךָ
שָׁמְרוּ הַשְׂמֵרִים הַלֵּל שֹׁמֵר
אֲנִי לָהּ וְהַשְׂמִיחָהּ בְּחֶסֶדְךָ
יְיָ וְתַעֲזָרֶנָּה נָשִׁי
הַשְׂמִיחָהּ בְּמִדְוָה רָגִלִי
עֲשֵׂה לִּי כֵס עֵץ כְּעֵץ וְנִשְׂכָּה
בְּשֵׁל בְּעֵץ כְּחֵץ וְנִשְׂכָּה עֲשֵׂה

בעקבותי פלג
 היה לי אשר בעד
 כי פני ומעוזי אלה
 חזקתם כדשתי כנסי
 פריה אלה יהיה אל אמת
 ואני אל יהוה בעוזי
 אשר ראית את עני
 ולא הסגרת פני אלה
 הנני יהוה בנפשי
 שכל צדקתי ושנותי בזה
 ואל ירחיקו חסדי

היה בדיקו של יצחק בן יצחק: הנהגתו בלשון חזקתו וזו היא חזקתו:

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 ה' אֱלֹהֵינוּ וְיִזְכָּר
 אֶת־עַמּוּנוֹתָנוּ
 וְיִשְׁמַע אֶת־קוֹל
 הַיְּהוּדִים וְיִזְכָּר
 אֶת־עַמּוּנוֹתָנוּ
 וְיִשְׁמַע אֶת־קוֹל
 הַיְּהוּדִים וְיִזְכָּר
 אֶת־עַמּוּנוֹתָנוּ

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 ה' אֱלֹהֵינוּ וְיִזְכָּר
 אֶת־עַמּוּנוֹתָנוּ
 וְיִשְׁמַע אֶת־קוֹל
 הַיְּהוּדִים וְיִזְכָּר
 אֶת־עַמּוּנוֹתָנוּ
 וְיִשְׁמַע אֶת־קוֹל
 הַיְּהוּדִים וְיִזְכָּר
 אֶת־עַמּוּנוֹתָנוּ

כְּמִי חֲטָאָה
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 ה' אֱלֹהֵינוּ וְיִזְכָּר
 אֶת־עַמּוּנוֹתָנוּ
 וְיִשְׁמַע אֶת־קוֹל
 הַיְּהוּדִים וְיִזְכָּר
 אֶת־עַמּוּנוֹתָנוּ

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 ה' אֱלֹהֵינוּ וְיִזְכָּר
 אֶת־עַמּוּנוֹתָנוּ
 וְיִשְׁמַע אֶת־קוֹל
 הַיְּהוּדִים וְיִזְכָּר
 אֶת־עַמּוּנוֹתָנוּ
 וְיִשְׁמַע אֶת־קוֹל
 הַיְּהוּדִים וְיִזְכָּר
 אֶת־עַמּוּנוֹתָנוּ

וברוך אתה יי
 מן עולם ועד
 עולם אמן
 וברוך אתה
 יי מן עולם
 ועד עולם
 אמן

וְהַיּוֹדֵעַ אֶת הָאֱלֹהִים יִשְׁמַח בְּכָל הַיּוֹם וְיִשְׂמַח בְּכָל הַיּוֹם
וְיִשְׂמַח בְּכָל הַיּוֹם וְיִשְׂמַח בְּכָל הַיּוֹם

[illegible]

כִּי חָתַם נֶחֱמֵשׁ בִּי
אֵין מִתֵּם בְּשִׁרֵי מִפְנֵי
כִּי שָׁנַנְתִּי עֲבָדֶיךָ דָּאִשִּׁי
הַבְּאִישׁוֹן מִמֶּנּוּ חֲבִירֵי
נְעוּרֵי שְׁחֹתִי עַד מֵאָדָם
כִּי כִסְתָה מִלֵּא מִקְלָה
נְפֻגוֹתֵי וְנִיכֵיִתִּי עַד מֵאָדָם
אֲדִיעַ נֶגְדְךָ כֹּל תְּאוֹתֵי
לִבִּי סוֹחֲרֵי עֵינֵי כְחוֹ
אֲהַבֵּי דִיעֵי מִנְגֵד נֶגְעֵי יַעֲמִדוּ
וְיִתְקֶשׁוּ מִכְקֶשֶׁי נֶפְשִׁי וְדִרְשִׁי דִעְוֵי דִבְרוֹ הַנּוֹת וּמִדְמוֹת כִּי הָיָה
וְאֵנִי כְחֵדֶשׁ לֹא אֲשַׁמֵּעַ
וְאֵהִי כְאִישׁ אֲשֶׁר לֹא שָׁמַעַ
כִּי לֶךְ יְהוָה הַחֹלֶתִי
כִּי אֲמִידוֹתֵי פִן יִשְׁמַחוּ לִי
כִּי אֵנִי לֵעֵלֶע נִכְוֹ
כִּי עֵת אֲנִיד
וְאֵיבֵי חַיִּים עֲצָמוּ
וּמִשְׁלָמִי דִעָה תַחַת טוֹבָה
אֵל תַּעֲבֹדֵי יְהוָה
חֹשֶׁה לַעֲבָדֵי

כֹּל הַיּוֹם
וְאֵין מִיָּד
שְׁאֵגְתִי מִסְּחָמָה
וְאֲנִחֹתִי מִמֶּדֶד לֹא אֶנֶּה
וְאוֹר עֵינַי בְּגַם הָאֵם אֵין
וְקִרְוֵי מִדְּרוֹם
וְיִתְקֶשׁוּ מִכְקֶשֶׁי נֶפְשִׁי וְדִרְשִׁי דִעְוֵי דִבְרוֹ הַנּוֹת וּמִדְמוֹת כִּי הָיָה
וְכֹאֲלֵם לֹא יִפְתּוֹחַ פִּי
וְאֵין בִּפְיוֹ תוֹכְחוֹת
אֲתָה תַעֲנֶה יְהוָה אֱלֹהֵי
בְּמוֹט דִּגְלוֹ עַד הַגְּדִילִי
וְכִי אֲנִי נִכְוֹ
אֲדַאֲגֵ מַחֲטָאוֹתִי
וְדַבְּרֵי שְׁנֵאֵי שִׁקְרִי
יִשְׁטַנּוּנִי תַחַת דִּיּוּפִי טוֹב
אֱלֹהֵי אֵל תִּוְחָק מִלֵּעַ
אֲדִיעַ תְּשׁוּעָתִי

כֹּל הַיּוֹם
וְאֵין מִיָּד
שְׁאֵגְתִי מִסְּחָמָה
וְאֲנִחֹתִי מִמֶּדֶד לֹא אֶנֶּה
וְאוֹר עֵינַי בְּגַם הָאֵם אֵין
וְקִרְוֵי מִדְּרוֹם
וְיִתְקֶשׁוּ מִכְקֶשֶׁי נֶפְשִׁי וְדִרְשִׁי דִעְוֵי דִבְרוֹ הַנּוֹת וּמִדְמוֹת כִּי הָיָה
וְכֹאֲלֵם לֹא יִפְתּוֹחַ פִּי
וְאֵין בִּפְיוֹ תוֹכְחוֹת
אֲתָה תַעֲנֶה יְהוָה אֱלֹהֵי
בְּמוֹט דִּגְלוֹ עַד הַגְּדִילִי
וְכִי אֲנִי נִכְוֹ
אֲדַאֲגֵ מַחֲטָאוֹתִי
וְדַבְּרֵי שְׁנֵאֵי שִׁקְרִי
יִשְׁטַנּוּנִי תַחַת דִּיּוּפִי טוֹב
אֱלֹהֵי אֵל תִּוְחָק מִלֵּעַ
אֲדִיעַ תְּשׁוּעָתִי

עלי יושבתי
אלהי אל יסוף לקום
אכלי חמו הגדיל על עקב
ואשחמה להם
באיריע אבי עלי
ותעצני לפניך לעולם
מה עולם ועד העולם אפני ואגן

והקדמי
במקדמי
אלהי

כן נפשי תעבד אליו אלהים
שני אבוא ואראה פני אלהים
באמר אלי כל היום אלהי אלהיך
פי אעבד בסוד אלהים
בקול ופה וסודי
הוא אלהים
אלהי עלי נפשי תעבד
וחרבונים בסוד מצע
אל משעבד תלך על עבדו
על עבד עמך
אלה קדש אל
באגדים אלי כל היום אלהי אלהיך
בסוד ופה עלי

נפשי תעבד קדש
על אפני פני
נפשי אלהי אלהי ווי
היום לי רמשת לחם יונתת
אלה אבוא ואשכבה עלי נפשי
על בית אלהים
בסוד שתוחחי נפשי ותעבד עלי
כי ער אחיכו בשועות פניו
על כן איכרך מלך ירח
ועתה אל ותעב קדש אלקיך
זמנך בסוד חסוד ובליה עידה עמך
אומרה אל עלע ימה שסותנ
ברעז בכבשת חרפת עוררי
במה תשתחוו

Ee I

בית שחור יתום

מגדוקים וסגורות

מנוח האיש מן המנוח

ובשורת בנות

מפני ארץ מועצת

ולא שחית

והט אשחיתנו מן המנוח

ותכם עליו בנחלות

ונפיש בפניו לאספר

כי הוא ידע תעלמות

נחשבת כבאז טבוח

הקיעה אלמנח לנח

תשבת שפט וחצין

היכה לארץ בטנו

ופדנו למען חסדך

משבת שיר

אמר את מע

יפיד מבני

שבו מידך אלהים יחול

צפור הודך והדיך

והודך מידך

מגדוקים

מגדוקים

מגדוקים

מגדוקים

מגדוקים

מגדוקים

מגדוקים

מגדוקים

מגדוקים

מגדוקים

מגדוקים

מגדוקים

מגדוקים

מגדוקים

מגדוקים

מגדוקים

מגדוקים

מגדוקים

מגדוקים

מגדוקים

מגדוקים

מגדוקים

מגדוקים

מגדוקים

מגדוקים

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 ה' אֱלֹהֵינוּ
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 ה' אֱלֹהֵינוּ
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 ה' אֱלֹהֵינוּ

אדני מעון אדני
פטרם הרים ילדו ותחולל
תשב אנוש עד זבא
כי אף שנים בעיניך כום אתמול כי יעבר
חיותם שמה היו
בבקר יעין וחלף
כי כלום באפך
שנת שנותיו לעצב
בכל ימיו פט בעמיתו
והם שנותם בהם שנים שנה
עליון עליון
אדני מעון אדני

שְׁמִי
יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְיִהְיֶה
בִּנְגֻד עֲלֵינוּ

וְיִהְיֶה
וּמַעֲשֵׂה יָדָיו
וּמַעֲשֵׂה יָדָיו בִּנְגֻדוֹ

יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּכָל יְמֵינוּ

יֵשֶׁב בְּמִתְרַע עֲלֵינוּ
אִמֵּר לִיהוָה מַחְסֵי וּמִעֲוֹנוֹתַי
כִּי הוּא יַעֲלֶךְ בְּנֶפֶח יָקוֹשׁ
בְּאִבְרוֹת יָסָךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה
לֹא תִירָא מִפֶּחָד לֵאלֹהִים
מִדְּבַר בְּאִפְלֵהֶךָ
יִפְלֵךְ בְּיָדְךָ אֱלֹהִים בְּבִרְיֵי מִיָּדְךָ
יִקַּח בְּעֵצְךָ תַבְּרִיט
וְיִצְחָק יִהְיֶה מַחְסֵי
לֹא תִירָא מִפֶּחָד לֵאלֹהִים
כִּי מִלִּאֲבוֹתַי יִהְיֶה לִּי
עַל כְּפֹתַי יִהְיֶה לִי
עַל שִׁחְלִי וּפִתִּי לִי
כִּי בְּחֶשֶׁק חֶסֶד יִהְיֶה
וְיִקַּח אֱלֹהִים וְאֶעֱטֶה עִמּוֹ אֶנְבִּי

בְּעַל שְׂדֵי יִתְלוֹנוּ
אֱלֹהֵי אֲבֹתָנוּ
מִדְּבַר הַחַיִּים
עֲנֵה וְסַחֲרֵה אֲמָתוֹ
מִחֶץ יַעֲקֹב יוֹמָם
מִקֶּטֶב וְשׁוֹר עֲהָרִים
אֲלֵיךְ לֹא יֵגֵשׁ
וְשִׁלְמִית רִשְׁעִים תִּרְאֶה
עֲלִיךְ שְׂמַת מִשְׁכָּן
וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאֵהֶלְךָ
לִשְׁמֶרֶךְ בְּכָל הַיָּמִין
כִּי תִגַּף בְּאִבּוֹ וְגִלְךָ
תִּדְמֶנּוּ כִּפְרִי וְתִנְצֵן
אֲשַׁנְּהוּ כִּי יִדְעֵה שְׁמִי
בְּעִירָה אֲחֻלְעֵהוּ וְאֶנְכִּידֵהוּ

שְׂמַת מִשְׁכָּן חֵישׁ עֵשֶׂק סִינַי

כג ודק

אחך ימים אשביענהו

הוא הוה בשועות

מזמור של ליהוה שבת

מזב להחיות ליהוה
להצד בצדק חסדך
על פשוט ועל נבל
כי שמחתני יהוה בפעלך
מהציל ממשך יהוה
איש צד לא ירע
בפרד רשעים פני עש
להשמידם שם עז

כג ודק

וזמר לשונך עליו
ואמונתך בלילות
עלי הצדן בבני
במעשה ידך ארצ
מאד עמך מחשבתך
וכסול לא יבין את דאוד
עמך כל פעלי און
ואתם כלם לעלם יהוה
בלתו בשמן רענו
תשמענה אוני
כאח בלעזן ישא
בחקירות אלהינו יפליחו
רשעים ויענניה חזק
עוד ולא עלתה בו

כי הפה אביך יהוה כהנה איביך יאבדו יתחדדו כל פעלי און
כראם קרני
תבט עיני צהור בקמים על מדעים
עליך נתמר יפרח
שתולים בבית יהוה
עד ינובון בשיבה
להצד כי ישר יהוה

לש יהוה עז התאמר
נכון כסאך מאד מעולם אתה
ישראל נהרות זבים
אדיר במדבר סוד
יהוה לאחך ימים

יהוה מלך גלות לבש
אך תפון תכל כל תפוש
נשא נהרות יהוה נשא נהרות קולם
מקלות מים רבים אדירים משבר
עליון נאמנו מאד לצדק נהור קדש

אל נקמות יהוה
 : השב גמול על גאים
 : עד מתו רשעים ועליו
 : יתאמרו כל פעלי און
 : ונחלתך .. יעט
 : ויתמים ורעחו
 : ולא יבין אלהי יעקב
 : ובסילום מתו תשכילו
 : אם יער עין הלא יבוט
 : המלמד אדם דעת
 : כי המה .. הכל
 : ומתורתך תלמדנו
 : עד יכרה לרשע שחת
 : ונחלתו לא יעזב
 : ואחריו כל ישרי לב
 : מיתתו יעבלי עב פעלי און
 : כמעט שכנה דומה נפשו
 : חסדך יהוה יסעדני
 : תנחומיך ישעשעו נפשו
 : יער עמל עלי חק
 : ודם נקו ירשיט
 : ואלהי לעזי מחסי

אל נקמות יהוה
 הנשא שופט הארץ
 עד מתו רשעים יהוה
 יביט ידברו עתק
 עכך יהוה ידכא
 אלמנה וד יחלו
 ויאמרו לא יראה ית
 בית בערים בעם
 הנטע חזק הלא ישמע
 היסר גנים הלא יכירה
 יהוה ידע מושבות אדם
 אשר הגבד אשר תיסרנו יה
 להשקיט לו מימי רע
 כי לא יטש יהוה עמו
 כי עד ערק ישוב משפט
 מי יקום לו עם מדעת
 לולי יהוה עזתה לו
 אם אמיתו מנה וד
 ברב פדעפי בקרבי
 החברך כסא הוות
 יגדו על נפש עדיק
 ויהי יהוה לו למשגב

שירי בנשן ברכיני ודע על כל למגדך גסיפרא

עליונים את אונם וברעתם יענייתם יעמיתם יהוה אלהיכם

לבו נרצנה ליהוה	נריעה לעזר ישענינו
נקדמה פניו בתודה	במקדוה נריע לו
כי אל גדול יהוה	ומלך גדול על כל אלהים
אשר בידו מחקרו ארץ	ותועפת הדים לו
אשר לו הים והוא עשהו	ויבשת ידיו יערן
באו נשתחוו ונכרעה נכרעה	לפע יהוה עשנו
כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו ועמו ידו היום אמבקלו תשמעו	
אל תקשנו לבבכם כמריבה	ביום מסה כמריבה
אשר נפוני אבותיכם	בחנוני גם ראן פעלי
ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תני לבבכם והם לא ידעו דרכי	
אשר נשבעתי באפי	אם יבאון אל מנוחתי

שירו ליהוה שיר חדש	שירו ליהוה כל הארץ
שירו ליהוה ברכו שמו	בשדו מיזם ליום ישועתו
פפרו בצנים כבודו	בכל העמים נפלאותיו
פיצול יהוה ומה לל מאד	נורא הוא על כל אלהים
כי כל אלהי העמים אליהם	יהוה שמים עשה
הוד והדר לפניו	עו ותפארת במקדש
הצו ליהוה משפחות עמים	הצו ליהוה בצוד ועו
הצו ליהוה כבוד שמו	שאו מנחה וצא לחצרותיו
השתחוו ליהוה בהדרת קדש	חילו מפניו כל הארץ

על כל אלהים גדול כבודו

אֶת־מִכּוֹן־תְּהִלָּתְךָ בְּלִי לְחַסֵּד יְיָ
 עֲבָדֶיךָ בְּמִישְׁרֵי־לֵב יִשְׁמְחוּ־הַשָּׁמַיִם וְתִגְלֵל הָאָרֶץ יִרְעַם הָיִם וּמִלֵּאן
 יַעֲלוּ שְׂדֵי־תֹבֵל אֲשֶׁר־בּוֹ
 אִי וְרִנְנוּ כָּל עַרְיָ יַעַר לִפְנֵי יְהוָה בּוֹצֵא
 בְּאֵל־שֹׁפֶט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תִּבְלָת בַּעֲדֶיךָ וְעַמִּים בְּאִמּוֹנָתוֹ

יְהוָה מֶלֶךְ־תִּגְלֵל הָאָרֶץ
 עֲבָדֶיךָ וְעַרְפֵּל סִבִּיבֵינוּ
 אֵשׁ לִפְנֵינוּ תִּגְלֵל
 הָאֵדִים בְּרִיקָתְךָ תִּבְלָת
 הָרִים בְּדִוְכָא נִמְשָׁן מִלִּפְנֵי יְהוָה
 הַגִּידוּ הַשָּׁמַיִם עִיִּן
 יִבְשׁוּ כָּל עֲבָדֶיךָ הַמִּתְהַלְּלִים בְּאֵלֵיהֶם
 שִׁמְעֵה וְתִשְׁמַח עֵינֶיךָ וְתִגְלֵלָהּ בְּנוֹת יְהוָה לִמְעַן מִשְׁפָּכֶיךָ יְהוָה
 בִּי אֲדַע יְהוָה עֲלִינוּ עַל כָּל הָאָרֶץ מֵאֵד נִעְלִית עַל כָּל אֱלֹהִים
 אֲהַבֵּי יְהוָה שִׁנְאָה רַע שִׁמְדָּה נַפְשׁוֹת חֲסִידֶיךָ מִיַּד רָשָׁעִים יַעֲלֵם
 אֹרֶךְ־יָמֶיךָ לַעֲבָדֶיךָ
 שִׁמְחוּ עֲבָדֶיךָ בִּיהוָה
 יִשְׁמְחוּ אֵימִם רַחֲמִים
 עֲדֶיךָ וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן כְּסֵאוֹ
 וְתִהְיֶה סִבִּיב עֵרֶן
 רִאשׁוֹת וְתִגְלֵל הָאָרֶץ
 מִלִּפְנֵי אֱדוֹן כָּל הָאָרֶץ
 וְרִאשׁוֹת כָּל הַנְּעֻמִּים כְּבוֹדֶיךָ
 הַשְׁתַּחֲוֹנוּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים
 וְתִשְׁמַח עֵינֶיךָ לִמְעַן מִשְׁפָּכֶיךָ יְהוָה
 מֵאֵד נִעְלִית עַל כָּל אֱלֹהִים
 אֲהַבֵּי יְהוָה שִׁנְאָה רַע שִׁמְדָּה נַפְשׁוֹת חֲסִידֶיךָ מִיַּד רָשָׁעִים יַעֲלֵם
 אֹרֶךְ־יָמֶיךָ לַעֲבָדֶיךָ
 שִׁמְחוּ עֲבָדֶיךָ בִּיהוָה
 יִשְׁמְחוּ אֵימִם רַחֲמִים
 עֲדֶיךָ וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן כְּסֵאוֹ
 וְתִהְיֶה סִבִּיב עֵרֶן
 רִאשׁוֹת וְתִגְלֵל הָאָרֶץ
 מִלִּפְנֵי אֱדוֹן כָּל הָאָרֶץ
 וְרִאשׁוֹת כָּל הַנְּעֻמִּים כְּבוֹדֶיךָ
 הַשְׁתַּחֲוֹנוּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים

מִזְמוֹר שִׁיר לַיהוָה
 הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וְדִוְכָאֵינוֹ
 לַעֲיֵת הָעָרִים גִּלְגָּל עֲדִיקוֹת
 וְשִׁיר אֶל־רִאשׁוֹת כָּל־אֲפִסֵּי אֶרֶץ
 שִׁיר לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ
 שִׁיר חֲדָשׁ בִּי נִפְלְאוֹת עֲשֵׂה
 הוֹדִיעָה יְהוָה יִשׁוּעָתוֹ
 וְכִי חֲסִידוֹ וְאִמּוֹנָתוֹ לִפְנֵי
 אֵת אֲשׁוּעַת אֱלֹהִים
 פִּתְחוּ וְרִנְנוּ חֲמִידוֹ

וַיִּמְדּוּ לַיהוָה בַּכֶּנֶר
בַּחֲעֵרֹת וְקוֹל שׁוֹפָר
יָרַעַם הַיָּם וּמִלֵּאוֹ
נִהְיֹת יִמְחֹאוּ כֶף
הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תָּכֵל בַּעֲדָיו

וַיִּמְדּוּ לַיהוָה
הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהוֹח
תָּכֵל וַיִּשְׁבֵּץ בָּהּ
יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי צָא לִשְׁפֹּט
וְעַמִּים בְּמִישְׁדֵּי

יְהוָה מֶלֶךְ יִרְבִּיזוּ עַמִּים
יְהוָה בַּעֲיוֹן גִּדּוֹל
יִוְדוּ שִׁמְךָ גִּדּוֹל וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא
אַתָּה כְּעֹנֶת מִי־שָׁמַיִם
רוֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנֵינוּ
קִרְאִים אֵל יְהוָה וְהוּא יַעֲנֵם
שִׁמְךָ עֲלֵינוּ וְחֶק נָתַן לָנוּ
אֵל נֶשֶׁא הַיִּיט לָהֶם
רוֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו לְהַד קִדְּשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יִשְׁבּוּ פְרוּבִים תָּנוּט הָאָרֶץ
וְרָם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים
וְעוֹ מֶלֶךְ מִשְׁפֹּט אֱהָב
מִשְׁפֹּט וְעִדְקָה בִּיעֲקֹב אַתָּה עֲשִׂיתָ
וְהַשְׁתַּחֲוֹו לְהָרָם רִגְלֵינוּ קָדוֹשׁ הוּא
וְשִׁמּוֹחַל בְּקִרְאֵי שִׁמּוֹ
בַּעֲמֹד עֲנֵן יִצְבֹּר אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲלֵינוּ
וְנֶקֶם עַל עֲלִילוֹתֵנוּ
רוֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו לְהַד קִדְּשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

מִזְמוֹר לְתוֹרָה
עֲבָדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה
יֵשׁ כִּי יִתֶּנָּה הָאֵל אֱלֹהֵינוּ הוּא עֲשֵׂנוּ וְלֹא אֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְעֵאָן מִרְעִינוּ
בָּא שְׂעִדָּה בְּתוֹרָה הָעֵדוּתִין בְּתוֹרָה הוֹדִינוּ לָנוּ מִדְּבַר שִׁמּוֹ כִּי טוֹב יְהוָה
לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
לְהַד מִזְמוֹר

הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ
בָּא לִפְנֵי בְרִנָּה
יֵשׁ כִּי יִתֶּנָּה הָאֵל אֱלֹהֵינוּ הוּא עֲשֵׂנוּ וְלֹא אֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְעֵאָן מִרְעִינוּ
בָּא שְׂעִדָּה בְּתוֹרָה הָעֵדוּתִין בְּתוֹרָה הוֹדִינוּ לָנוּ מִדְּבַר שִׁמּוֹ כִּי טוֹב יְהוָה
לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
לְהַד מִזְמוֹר

שפט

לה בדרך תמים

אתה לך בתם לפני בקרב ביתי
הדר בל על עשה סטות שנאות
לצב עקש יסור ממני

מלושני בסתר רעהו אתו אעמית
אתו לא אוכל

הלך בדרך תמים

לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקדים לא יכון לנגד עיני
לצקרים אעמית כל רשע ארץ להכרות מעור יהוה כל פעלי און

תפלה לעני כי יעקף

יהוה שמעה תפלתו

אל תסתר פניך ממני

וטה אלי איך

כי כלו בעשו ימי

חובה לעשב ויבש לבי

מקול אנהותי

דמיתי לקאת מדבר

שקדתי ואהיה

כל היום חרפוני אויבי

כי אפר בלחם אכלתי

מפני זעמך וקצפך

שטני בדרך מהללי וישמח

לך יהוה אומדה

מתו תבוא אלי

לא אשית לנגד עיני

לא ירפק בוי

רע לא אדע

גבה עינים ורחב לב

עיני בכאמני ארץ לשבת עמדי

הוא ישרתני

לא יכון לנגד עיני

לצקרים אעמית כל רשע ארץ להכרות מעור יהוה כל פעלי און

ולפני יהוה ישפך שוחו

ושועתו אליך תבוא

ביום ער לי

ביום אקרא מהר ענני

ועעמותי כמו קד נחרו

כי שבתתי מאכל לחמי

לבקה עעמי לבשרי

הייתי ככוס חרבות

בעפור בודד על גג

מהוללי כי נשבע

ושקויי בבכי מקדתי

כי נשאתני ותשויכני

מי בעד נטוי
ואתה יהיה לעולם תשפ
אתה תקום תרחי עיון
כירעו עבדיך את אבעה
וייראו צוים את שם יהוה
פי בנה יהוה עיון
פנה אל תפלת הערער
תכתב זאת לדור אחרון
כי השקיף ממדום קדשו
לשמע אנקת אסיר
למפר בעיון שם יהוה
בהקבץ עמים יחדו וממלכות
ענה בדרך כחו קעד ימי
בדד דודים שנותך
ומעשה ידיך שמים : המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבד יבן
כלבוש תחליפם ויחלפו
בני עבדיך ישכנו

פריכי נפשי את יהוה
בדכי נפשי את יהוה
המלך לכל עונכי
הגואל משחת חייכי
המשפיע גשם עדיך

לדוד

וזכרך לדוד ודוד
כי עת לרחננה כי בא מועד
ואת עפירה יחננו
וכל מלכי הארץ את כבודך
נראה בכבודו
ולא בזה את תפוחים
ועם נבדא יהלל יה
יהוה משמים אל ארץ הביט
לפתח בני תמותה
ותה לות בירושלם
לעבד את יהוה
אמר אלי אל תעלני בחצי ימי
לפנים הארץ יסדה
המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבד יבן
ואתה הוא ושנותך לא יתמו
וזרעם לפנך יבנו

וכל קרבי את שם קדשו
ואל תשכח כל גמולין
הרפא לכל תחולתיכי
המעטדכי חסד ורחמים
תתחדש בנשר נעורייכי

וכל מלכי הארץ
דוד בסיפ

רוחם וזכונו יהוה
 לא לנעח יריב
 לא כחטאיו עשה לנו
 פ כגבה שמים על הארץ
 פרחק מרחק מפעב
 כרחם אב על בנים
 פי הוא ילע יצרנו
 אנוש פחניר ימין
 פו רוח עזרה בן ואינו
 וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו
 לשמרו צרייתו
 יהוה בשמים הליו כסאו
 ברכו יהוה נבאכיו
 לשווע בקול וברו
 משדלנו עשי רצוננו
 בכל מקומות מבישלתו

ומשפטיו לכל עשוקים
 לפני ישר אל עלילותיו
 ארך אפים ורב חסד
 ולא לעולם יטור
 לא כעונותינו גמל עלינו
 גבר חסדו על יראיו
 הרחיק ממנו את פשעינו
 רחם יהוה על יראיו
 זכור כי עפר אנחנו
 כעין השדה כן יצין
 ולא יכודנו עיף מקומו
 ועדקתו לבטבנים
 ולזכרי פק דין לעשותם
 ומלכותו בכל משלה
 גברו כח עשי וזכו
 ברכו יהוה כל יצבאיו
 ברכו יהוה כל מעשיו
 ברכו נפשי את יהוה

ברכו נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת מצות הוד והדר לפניך
 ענה אור בשלמה
 המקה בנים עליונים עבים רכבו המהלך על בנים רוח
 משרתיו וזכו

פסוק מנחת ועתה רחם פתח פתחין כח נאמקם של
 וזכו כח נאמקם פתח פתחין כח נאמקם של

בְּתִבְתִּשׁוּר אֶל־כָּל
עֵשָׂה צִלּוֹת בְּמִעֲרִיב
נִירְאוֹת עַל־כֵּן
לֹא מִשָּׁה צָחִיר
לְהִשָּׁב מִשְׁכֵּה שָׁה
לֹא הָאֵלֶּה לְהִשָּׁב
לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה
לְהִפֹּל אֹתָם בְּמִצְוֵה
וּלְדַרְוֹתָם בְּאֵר עֵוֹת
וַיֵּאכְלוּ זֶכֶה מִשָּׁה
וּתְפִס עֲבֹם כִּלְכִּיל
וּתְפִס אֲבִיבָה
לֹא אֲבִיבָה עֵוֹת
וְעַל לְמִשָּׁה עֵבְרִית
וּבְכֹחַ בִּשְׁפֹתֶיהָ
אֲשֶׁר אֲבִיר יְהוָה לָהֶם
וּלְכֹחַ מִשְׁלָהֶם

ויהי להם למען ש
 לשוים
 הם בניהם ובעוליהם
 ותחנה הארץ בךמים
 ויהי במעלה יהם
 ויהי אהרן חלוצו
 וימשלו בהם שנה יהם
 ויפגעו תחול ידם
 ויפגעו בעונם
 ויפגעו להם ברוח
 לפי כל שוביהם
 וקבעינו מז הגים
 לה שתפח בזהלונך
 מן העולם ועד העולם
 אמר הלויה

פולעולם חסרו
 אשר גאלם מיד ער
 מעפון ומים
 עיר מושב לא מעא
 נפשם בהם ותעפון
 ממעון ונחם יעולם
 ללכת אל עיר מושב

ויהי יום ג' ויתן אותם כי יתעון כי בשובם

ביד גלים
 והאויבים

עולם והמה ימרו בעצתם
 לשמרו בשמנו את רונם
 ויתן אתם לחמים

והיה להם
 והיה להם
 והיה להם
 והיה להם

והיה להם
 והיה להם
 והיה להם
 והיה להם

חסרו דין וקור כח וסוראי מוסכין דבי את
 והשתכח ודמין

החברות הממשליות
היו לידיהן חסות
היו בידיהן חסות
היו בידיהן חסות
היו בידיהן חסות
היו בידיהן חסות
היו בידיהן חסות
היו בידיהן חסות

יִשְׁגַּג אֲבִיךָ מִעוֹב
יִדְאֶן יִשְׁרָאֵל וְיִשְׁמַחוּ
מִי חֲכָמָה וְיִשְׂמַד אֱלֹהִים

שִׁיר מִזְמֹר לְדָוִד

וְכָל עוֹבָה קִי־סָה
וְיִתְבַּונֵּן חֲסִידֵי מִלְּחָה

נִבְּזוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים

עוֹדָה הַגְּבֹל וְכִבְדָּה

אֲדֹרְךָ יְיָ וְיִהְיֶה

פִּיךָ מִעַל שְׂמֵי שָׁמַיִם חֲסִידֶיךָ

וְיִהְיֶה עַל שְׂמֵי אֱלֹהִים

אֲשִׁירָה וְאֶזְכְּרָה אֶת כְּבוֹדִי

אֲשִׁירָה שִׁירִי

וְאֶזְכְּרֶיךָ בְּלֵב אֲשִׁירָה

וְעַל שְׂמֵי שָׁמַיִם חֲסִידֶיךָ

וְעַל כָּל הַיְּהוּדִים

לא יצאה בעפצוי שח

07-9-22-2001

民族の発展

אמרו שם איתן

מסמך מס' 1000

וּבְנֵי חֶלְבֹה לְמֶלֶךְ

הַמִּלֵּאִים בְּרִיחֵי בָּסֶף

בעליים לא לאו או

וְשֵׁם יְנוּחוֹ יִצְחָק

למנוחה ושלום

התחילתו של מרדכי

וְחַיִּים לְמַדְרֵי נַפֵּשׁ

וְיִחַפְּרוּ מִן־שִׁמוֹנִית

וַיִּחַשְׁבוּ כִּי יִמְתָּאוּ קִבְרֵי

וַיִּסַּךְ אֱלֹהֵי בְעֻרָּא

ויהי ערב ויהי בקר

1950年10月1日

ויכח

7-20-71

... ..

תלמידי דת

[illegible]

LEONARD

ספר חסידים

לדמייתם להם

1950

שם רשעים וכו'

11/11/11

At the top of the page, the text "At the top of the page" is written in a stylized, handwritten font.

4-11-68

הַמַּלְאָכִים לְבֵית וְאֵינוֹ

1944-1945

למנוח צדקתו וצדקתו נסתרה

מִן הַיָּמִים הַהֵם אֲנִי מֵתְּנָתְךָ

הַיְיטִי וְהַיְיטִי וְהַיְיטִי

התאחדות הסטודנטים

7-12-68

לעסח דבא אל ית
הנה יסרתם
כושל יקיימו
פי שמה תבואתם וזה
הלא ידאוך פתחך
זכר נא מהאמין אבד
כאשר ראית חרשית
מעשרת אלה יאבד
שאת אלה וקול יחל
לשכאבד מעלי כורף
ואלי ובראגים
בשעפוס כחיה צמח לילה
פחד קרחת ובעת
ירוח שלב יחל
אמר מלאח ותמוס לנג עיני
האיש מאלוה יעין
הן בעבדן לא יאמין
אף שפס פס חמר אשר בעפר יסחיס
מבקר לערב יתו
הלא נשעיתם בנ
קח נא הישעיתך

תקוה
ואיפה
חרש עיני
ומדוח אפ
ושפ כפדיוס
ובכ לבא יתבד
ותקח אלה שמין מטח
בנפל מרדמה על אנשים
ורב עכבות הפחד
תסמך שערות בשור
אם מעשהו ימחר גבר
ובמלאכיו ישים ותהיה
יד באום לפע עש
מפלי משים לנעח יאבדו
ימורם ולא חכמה
חלמי יקד שים תפס

[illegible]

חזית השדה
 ופקדת נגד ולא דעת
 נעאעאך בעש
 כעלות ברש בעת
 שמענה ואחר דעת
 ויען איזב ויאמר
 והיות במאזנים ישאן יחד
 עלבן דבורי לע
 שנה דוחי בעותי אלה ועד
 אם יצעה שור על בללו
 אם יש טעם בידר חלמות
 הניה כדור לחמ
 והמנות יתו אר
 יתר ידו ויב
 ומה קצי כי אחר נפ
 אם בעדו נח
 והשיה נח
 ידאת שדי וע
 כחפוק נח
 ומה קצי כי אחר נפ

אֵיךְ

וְהָיָה כִּי יִרְדּוּ נַעֲמָנוּ
לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵי אֲרֻחֹת דְרָכֶם
בִּיטוֹן אֲרֻחֹת תִּמְחָא
בְּשׁוֹ כִּי בִטּוֹן
כִּי עֵתָה הָיִיתָ לָא
הָבִי אֲמִידוֹת הָבִי לִי
וּמִלִּשְׁתִּי מִדֵּי עֵד
הָדוּרִי וְהָאֵל אַחֲרֵי שִׁי
מִהֲנִמְרָעוֹ אֵלֶּיךָ יִשְׁדֵּי
הַלְלוּכָה מִלִּים וְחֻשְׁבֹּ
אֵלֶּיךָ עַל יְהוָה תִּפְּלוּ
יִשְׁתַּחֲוִיאוּ לִפְנֵי
שֵׁם נֶאֱמַר אֱלֹהֵי שָׁמַיָא
הָיִתָּ בְּלִשְׁתֵּי עֵלְיָה
הָלֵא עֲלֵיךָ לְהַשְׁכֵּן עַל אֶרֶץ
כְּעֶבֶד יִשְׁאָף עַל
בֶּן הַחֲלִיל לִי יְהוָה יִשְׁאָף
אֵם שִׁבְתִּי וְאֲמִידוֹת מִלִּי אֲחִי וְיִדִּי עֵרֶב וְשִׁבְעִי מִדִּים עַד יִשְׁאָף
לְבָשׁ בְּשִׁי הָרַמָּה וְעִשֵּׂי עֵפֶר
יִשְׁקֵי מִן הָאֵל
אֵלֶּיךָ בְּהַשְׁכֵּן

בְּחִמּוֹ נִדְעָנוּ מִמִּקְוָנוֹ
יָעֵלוּ בִּתְהוֹ וְיִאֲבִדוּ
הַלִּיכֹת שְׂבָא קוֹן לִמֵּן
בָּא עֲדִיָּה וְחִפְרָה
תִּרְאֵה חֻרֹת וּמִלִּיָּה
וּמִכְחָ שְׁחֹרָה מִעֲדֵי
וּמִדֵּי עֲוֹנוֹתֵינוּ תִּפְדּוּנוּ
לְמַעַן שְׁלֹחַ הָבִינוּ לִי
וּמִהֲנִמְרָעוֹ הָבִינוּ לִי
לְרוּחַ אֱמִידוֹתֵינוּ
וְתִכְדּוּ עַל רֵעֵכֶם
וְעַל פִּעְכֶּם אֵם אֲכֹזֵב
וְשׁוֹבֵי עֵד עֲדִיקֵי בֵּה
אֵם חֲכִי לֹא מִלִּי חֻרֹת
וּכְיֵנִי שְׁחֹרָה יִמֵּן
וּמִשְׁכִּיר יִקְוָה מִעֵלָּה
וּלְחֹת עֲמֵל מִנּוֹ לִי
עֲדִי רֵעֵי וּמִלִּיָּה
וּכְיֵנִי בְּהַשְׁכֵּן

איו

איו

לא ושב עוד לביתו
גם את לא אחשך פי אדברה בער רוחי
הים את אדם תען
פי אמרתי תנחמני ערשי
וחתנני בחלמות
וחסדך מחנכן נפשי
מאסתני לא לעולם אחיה
מה אנוש כי תגדלנו
הלקדש לבקרים
כמה לא תשעה ממני
חטאתי מה אפעל לך נצח האדם למה שמתני למפגעך ואהיה עלי
למשא ומיה לא תשא פשעי
כי עתה לעפר אשב

ולא יפירנו עוד מקומי
אשיחה במד נפשי
כיתשים עלי משמר
ישא בשוחי משכבו
ומחדינות תבערני
מות מעעמחני
חול ממני כי הכל ימו
כי תשית אלון לבך
לחצים תבחנו
לא תרפני עד בלעי רחי
ותעבד את עיני
ושחרתני ואני

ויעז בלדך השוחי ויאמר

ורוח נביר אמרו פיך
ואם שדי יעז עזך
וישלחם בדי פשעם
ואל שדי ותחנן
ושלם נות עזיך

ואחרייך וישא מאד
וכן לחיך אבותם

על און תמלל אלה
האל יעז משכב
אם בעך חטאו לו
אם אתה תשחר אל אל
את יד וישר אותה כי עתה יעז עליך

והיפך אשכך מעד

לוא אשכך מעד
וגמל אשכך מעד

יִשְׁעָה אֶחָד בְּלוֹ בַּיּוֹם
 וְהָיָה כִּלְחָד וְהָיָה
 וְהָיָה חֶכֶם וְהָיָה
 וְהָיָה עֲלֵיכֶם מִבְּשֻׁחוֹ
 יִחְיֶה בְּוֹלָהּ וְהָיָה
 וְהָיָה גְּבוּרָה וְהָיָה
 בֵּית אֲבֵנִים יִחְיֶה
 וְהָיָה בְּוֹלָהּ וְהָיָה
 וְהָיָה אֶחָד וְהָיָה
 וְהָיָה יִחְיֶה בֵּית מִדְּעִים
 וְהָיָה גְּבוּרָה וְהָיָה
 וְהָיָה רִשְׁעִים וְהָיָה

עם איוב ואלה

הַיְבֹחֶה גִּמְחָה בְּלֹא בִינָה
 עֲדֵט בָּאֵפוֹ לֹא יִקְרָא
 מִן הַיְחֹות כִּל שִׁכְחֵהוּ אֵל
 אֲשֶׁר יִקְוֶה כִּסְלוֹ
 וְשִׁנּוּ אֵל בֵּיתוֹ וְלֹא יִבְנֶה
 לִטֵּב הוּא לִפְנֵי שָׁמַשׁ
 עַל אֵל שֶׁלֹּא יִסְבֵּל
 אִם יִבְלַעַט מִמִּקְוֵה
 הֵן הוּא מִשּׁוֹשׁ הַרְפוֹ
 הֵן אֵל לֹא וְהָאֵת תָּם
 שֶׁיִּמְלֹךְ שְׁחֹק פֶּן
 שִׁמְלֹךְ יִבְשׁוּ מִשֵּׁי

וְהָיָה כִּי יִשְׁעוּ כִּי בֵן
 אִם יִחַץ לְדָבָר עָלֶיךָ
 חֶכֶם לֵב וְחַיִּים חַיִּים
 מִשְׁעֵתוֹק הַיָּם וְלֹא יִשְׁעוּ
 הַמַּעֲרִיב אֶרֶץ מִמִּקְוֵה
 הָאֲמִיר לְחַיִּים
 ג. ה. שְׁמִי

איוב

וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח
 אֱלֹהִים לֹא יִשְׁכַּח אֶתְּ
 אֶתְּ כִּי אֲנִי אֶעֱנֶה
 אֲשֶׁר אִם עֲדִיקָתִי לֹא אֶעֱנֶה
 אִם קִרְאֹתִי וְיַעֲנֶנִּי
 אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֵיהֶם יִשְׁוּפֹנִי
 לֹא יִתְּנֵנִי הַשֶּׁבַע רוּחוֹ
 אִם לִבִּי אֶמְשִׁיץ הַנֶּה
 אִם אֶעֱדִיק כִּי יִרְשָׁעֵנִי
 תָּם אֲנִי לֹא אֲדַע נַפְשִׁי
 אֲחֻתִּי הִיא עַל כֵּן אֲמַדֵּנִי
 אִם שׁוֹט יָמִית פֶּתְאֵם
 אֲרִץ נִתְּנָה בְּיַד רָשָׁע פֶּתַח שַׁפְּטִיָּה יִכְסֶּה
 וְיִכְמוּ קִלְוֵי מִנֵּי רֶגֶל
 חֲלָפוֹ עִם הַנִּיזוֹת אֵינִי
 אֲמַדֵּנִי אֲשֶׁר בְּיָדִי
 כָּל עֲוֹנוֹתַי

תחת

ל

מִי וְאָמַר אֵלָיו מִהֶתְעַשֶּׂה
 תַּחֲתוֹ שִׁחָחוּ נִדְרָיו דִּהְבִּי
 אֲכַחֲרֶה וְיִבְדֵּי עִמּוֹ
 לְמִשְׁפַּטִּי אֶתְחַבֵּן
 לֹא אֶאֱמִין כִּי יֵאָזֶן קִלְוִי
 וְהִרְבֵּה פִּעְעֵי חֹסֶם
 כִּי יִשְׁכַּח יְיָ מִמִּדְּרֵי
 יָם לְמִשְׁפַּטִּי מִי יוֹעֲדֵנִי
 תָּם אֲנִי וְעֵקֶשְׁעִי
 אֲמַאֵם חַיִּי
 תָּם וְרָשָׁע הוּא מַכְלֶה
 לְמַסַּת נַקִּיִּם יִלְעָג
 לֹא אֶפּוֹא מִיָּהוָה
 בְּרַחוּ לֹא רָאוּ טוֹבָה
 כְּנֶשֶׁד יָטוּשׁ עָלוּ אִמָּל
 אֶעֱזֹבָה פֶּתַח וְאֶבְלִיגָה
 יִדְעֵתִי כִּי לֹא תִנָּקֵנִי
 לְמַהֲרָה הִבֵּל אֲנִיגֵעַ
 וְהִנֵּבְתִּי בְּבֶרֶךְ כִּפּוֹ
 שְׁלֵמוֹתֵי

קדא לאסרה ויענהו
 לפיכך בזה לעשותות שאנו
 ישראלין אהלום לשדדית
 לאסר הזבוא אלוה ביד
 וענה השמים ויצד לך
 ויספרו לך דצי הים
 פיד יהוה עשמה זאת
 ורוח כל בשר איש
 חן אכל יטעם לו
 וארץ ישיב תבוטה
 לו עצה ותבונה
 וסגר על איש ולי לטעם
 וישלחם ויהפכו ארץ
 לו שגב ובישמו
 וישפטים יהוה
 ויאמר איור בלגש
 ויאמר יס
 ויאמר יקנים

שחן לרעהו אחיה
 שחן צדק תמים
 נכון למועדי רצל
 וצחחות למדביו אל
 ואולם שאל נא בהמות ותק
 או שיה לארץ ותק
 בילא ויעכל אלה
 אשר בוח נפש כל חי
 הלא איז מלין תבחן
 פשישים חכמה
 עמו חכמה וצבורה
 וזארום וזה פסוק
 הן יעצו בנים וקשו
 עמו ותרשים
 מולך יועצים שול
 מוקד מלכס פסוק
 מולך בהנים שול
 מסיר טבח לכאמנים
 שופך פז על ברכים
 מלה עמקם

איוֹב

כג

הָאֵל כָּל רִאשֹׁנָה עֵינִי
בְּדַעְתְּכֶם יִדְעֵנִי גַם אֲנִי
אֲוִלָּם אֲנִי אֶל שְׂדֵי אֲדֻמִּים
וְאֲוִלָּם אַתֶּם טָפְלִי שִׂקְרָה
מִי יוֹד הַחֲדָשׁ תַּחֲרִישֹׁן
שָׁמְעוּ נָא תוֹכְחֹתַי
הֲלֹא אֵל תִּדְבְּרוּ עוֹלָה
הַפְכֵנוּ תִשְׁאוּן

הַטּוֹב כִּי יִחְקֶי אֲתֶכֶם
הוֹכַח יוֹכִיחַ אֲתֶכֶם
הֲלֹא יֵשְׁאוּ תִפְעֵת אֲתֶכֶם
יִכְרִיכֶם מִשְׁלֵי אֶפְרַיִם
הַחֲדָשׁ מִמֶּנִּי וְאֲדִבִּיהָ אֲנִי
עַל מֵה אֲשָׂא בְּשָׂרִי בִשְׁנֵי
הָאֵל יִקְטֹלֵנִי לֹא אֵיחָל
גַּם הוּא לִי לִישׁוֹנָה
שָׁמְעוּ מִלִּתִּי
כֹּה עַד כֹּתֵי מִשְׁפָּט
כִּי יִחְקֶי אֲתֶכֶם
כִּי יִשְׁאוּ תִפְעֵת אֲתֶכֶם

שָׁמְעָה אֲוִנִי וְתָבֵן לָהּ
לֹא נָפַל אֲנִי מִכֶּסֶּם
וְהוֹכַח אֵל אֶל אֲחֹפֶץ
רָפָא אֵל לֹל מִלִּבִּי
וְתִהְיֶי לִבִּי לִחְכָמָה
וּרְבוֹת שְׁפֹתַי הִקְשִׁיבוּ
וְלֹן תִּדְבְּרוּ רִמְיָה
אִם לֹא תִדְבְּרוּ
אִם כְּהוֹת בְּאֵשׁ תִּהְיֶי לִבִּי
אִם בְּשֹׁתֵר פִּעֵם תִּשְׁאוּן
וּפְחָדִי יִפֹּל עֲלֵיכֶם
לִגְבֵי חֲמֹד גְּבִיכֶם
וַיַּעֲבֹד עָלַי מֵהָ
וּנְפִשֵׁי אֲשִׁים בְּכַפִּי
אֶךְ יָדִישׁ אֶל פָּנַי אוֹכִיחַ
כִּי לֹא לִפְנֵי חֲכָם יֵשְׁאוּ
וְאֲחֹתִי בְּאֲזֵיכֶם
יִדְעֵנִי כִי אֲנִי אֶעֱדֹק
כִּי עֲשֵׂה אֲחֵרִישׁ וְאֲגִיעַ
אֶחָד מִפְּעֹלֵי לֹא אֲסַדֵּר

איוב

כב

למה פניך תסתיר
העלה נדף מעדן
פי תכתב עלי מדירות
ותשם בסד רגלי ותשתמוד כל ארחותי על שרשי רגלי תתחקק
והוא מרוב ובלה
אלים ילוד אשה
פעין יצא וימל
אף על יה פקחת עיניך
מי יתן טחור מעמא
אם חדועים ימין מספר חדשיו אנתך חקיו עשית ולא יעבר
שעה מעלין ויחלל
פי יש לעץ תקוה אם יפדת ועור יחליף
אם יחקין בארץ שדשו
מדיח מים יפרא
ואגר ימות ויחלש
אחלו מים מעומ

ותח טבני לאוב
זאת קש יבש חרדה
ותקישני עונות מעור
פצצד אכזר עש
קער ימים ושבע רגלי
ויברח בעל לא ועמור
ואתו תביא במשפט עמך
לא אחז
חקיו עשית ולא יעבר
שעה מעלין ויחלל
פי יש לעץ תקוה אם יפדת ועור יחליף
אם יחקין בארץ שדשו
מדיח מים יפרא
ואגר ימות ויחלש
אחלו מים מעומ

ואיש שרבו לא ימים עד בלת שמים לא יקיצו ולא יעזבו סמיהם
תקוה ימי ילדיהם
אם יפדת ועור יחליף

איוב כד

ואולם הנה כיצד יבול
אבנים שהקן מים ויש
תתקפהו לצדו והקן
יכפרו בניו ולא יחלע
אך בשוה עליו יכאב

וישם אל פחדותי מעי ויאמר

החכם יענה דעת רואה
הולך בדבר לא יסבך

אף אתה תפיר יראה
כחלק שונך פוך
ירשיעך פוך ולא אפני
הראשון אדם תולד
הבסור אלוה תשמע
מה ידעת ולא נדע
גם שם גם ישיש בני
המעט במך תנחומות אל
מה יקחך לבך
תשיב אל אל יקחך
היה

ועור עתק ממקומו
משנה פניו ותשליחו
וינערו ולא יבין למן
ונפשו עליו האבל

וימלא קדים בטנו
ומלים לא יעיל במ
ותגרע שיחה לפני אל
ותבחר לשון ערומים
ושפתך יעבו בך
ולפני צבעות חוללת
ותגרע אליך חלמה
תבז ולא עמט הוא
כביר מאריך ימים
ודבר לאט עמך
ומה ידבנך עניך
והעאת מפיד מלון
וכי יעריך ילוד אשה
ושמים לא זכו בעיניו
ועלה

להם סדרם נתנה הארץ
 כל ימי רשע הוא מתחולל
 קול פחדים באזניו
 לא יאמין שוב מצד השן
 ערד הוא ללחם אהו
 יבעתהו ער ומעוקה
 כי נפסה אל אל ידו
 ירוץ אלון בעוזאר
 כי כסה פלנו בחלבו
 וישכון ערים נבחרות בתים לא ישבו למן אשר התעוררו לעולם
 לא יעשד ולא יקום חילו
 לא יסור מצד השן ינקתו תבש של הבת
 אל יאנק בשן נלעה
 בלא יונק תמלא
 חמם נבש בסיו
 כי ערית חנק גלמוד
 הרה ערל חלד אהו

ולא עבר יד בחובם
 ומספר שנים ענפני ערוץ
 בשלום שוהרד יבואנו
 ועפי הוא אלי הרב
 ידע כי נכנו בידו יום חשך
 הוֹקֵפֶהוּ כמלך עתיד לפודור
 ואל שדיו יתגפר
 בעלי גבי מגנו
 ויעש פומה עליו נסל
 ולא יפסה לארץ מניס
 כי שוא ותויה תמורתו
 וכפוט לא רעטר
 וישלך כחות כעצו
 ואש אכילה אהלו שחור
 וכנסה תלכו מהבסה

וען איוב ויאמר

שמיטתו כאלה ויבטח
 והקין לרובי רחוק

אם אדברה לא יחשך כאביו
אך עתה הלאני
ותקמטני לעד הוה
אפו טרף וישטמני תכון עליו בשני
פערני עליו בפיהם בחרפה הכו לחי
יסגריני אל אל עניל
שלו חיותי ויפררני ואחז בערפי ויפצצני
יסבו עליו רצון יפלה בליותי ולא יחמל
יפרצני פרץ עלפני פירץ
שקתפידני עלי גדלי
פני חמר מדה מעבכי
על לא חמס בכפי
ארץ אל תכבי דמי
גם עתה חנן בלשמים עדי
מלועי דמי
דוכח לגמי עם חלקי
כי שנות מספח יאדני
וחי חלקי כי בועלי
כי לטמאם עמדי
ואחרלה מהמע והלך
השמות כל עדותי
ויקם בי כחשי בפע יענה
צרו ולטש עיניו לו
יחד עליו ותמלאון
ועל ידי רשעים ורשע
ויקמני לו למטרה
ישפך לארץ מדרתי
ירץ עלי כגבור
ועללתי בעפר קרני
ועל עפעפי עלמות
ותבלתי זכתי
ותל יהי במקום לדעקותי
ושקרו במרמים
אל אלוה חלפה עיני
ובן אדם לרעהו
וארח לא אשוב אחלך
קברים לו
ובהמרותם חל עיני
מי הוא לדי וחקק

24

וְתָלָה מִצַּעַשׁ עֵינָיו
יִשְׁמַע יִשְׁדִּים עַל יָאֵת
וַיֵּאָחֶז עֲדִיק הָרָפוּ
וְהָאֵלִים כָּלֵם תִּשְׁבּוּ יִצְחָקָא
יִמֵּי עֲבָדוֹ וְזִמְרֵי נִתְקַן
לִלְלָה לַיּוֹם יִשְׁמַע
אִם אֵקוּה שְׂאוֹל בֵּיתוֹ
לִשְׁחַת קִרְיָתוֹ אִבִּי אֲתָנָה
וְאֵיךְ אִפֹּ תִקְוֶה
בְּדֹי שְׂאֵל תִּירְדָּה

וַיַּעַר נֶעֱלָ כָלֵם
וַתִּקֵּן עַל חֲנֹף יִתְעַרֵּר
וְטוֹהַר יִהְיֶה יִסְיָ אִמֶּן
וְלֹא אִמְעַל בְּכֶם חֲכָם
בְּמִוְשָׁה לִבִּי
אוֹר קִרְיָו מִפֶּנֶּה חֲשָׁךְ
בְּחֲשָׁךְ רִפְדֵּת יַעֲוֶעַ
אִמִּי וְאֶחָד לִדְמָה
וְתִקְוֶה מִי יִשׁוּרְדָּה
אִם יִהְיֶה עַל עֵפֶר נַחַת

וְשֵׁן בְּלִדְךָ חֲשׂוֹן יִאֲמַד :

עַד אֵנָה תִּשְׁמַעַן קִנְעִי לִמְלִין
מִדֹּעַ מִחֲשַׁבְנֵי כְּפֹתָמָה
סוֹרֵךְ נֶפֶשׁוֹ בְּאִפֹּ הַלְמַעֲנָךְ תִּעֲלֶב אֲדִין
גַּם אוֹר רִשְׁעִים יִדְעֵךְ
אוֹר חֲשָׁךְ בְּאֵהָלוֹ
יַעֲרֹן עֵצִי אוֹנֹן
פִּי שִׁלַּח בְּרִשְׁתִּי בְּרִדְלִי
יִאֲחֹז בְּעֵקֶר הָאֵרֶץ
כֹּכַבִּים בְּאֲרֵץ הָאֵרֶץ
חֲבִיבִים בְּאֲרֵץ הָאֵרֶץ

תִּבְנֶנּוּ וְאֶחָד סִבֵּר
נִטְמָנִים בְּעֵינֵיכֶם
וַיַּעֲתֵק עוֹד מִמִּקְוָמוֹ
וְלֹא יִהְיֶה שְׂבִיב אִשׁוֹ
וְנִדָּן עָלָיו יִדְעֵךְ
וְתִשְׁלֹכְהוּ עֵצֶיךָ
וְעַל שִׁבְכָהּ יִתְהַלֵּךְ
וְהָיָה עַלִּיתָ מִשְׁכָּנִי
וְהָיָה עַלִּיתָ מִשְׁכָּנִי

נח

איוב

ותענינו למלך בלהות
 יורה על נוחו צפרות
 וממעל ימל קעורו
 ולא שם לו על פני חוש
 ומתבל ינדהו
 ואון שריר במגוריו
 וקלמנים אחזו שער
 וזה מקום לא ידע אל

ויען איוב ויאמר:

ותפאוננו במלום
 לא תבשו תחברו לו
 אחי תליץ משותפי
 ותלכחו עליו חרפתי
 ומעורו עליו הקוף
 אשוע ואון משפט
 ועל נתיבותי חשך ישים
 ויסר עטרת ראשי
 ויסע כעץ תקולתי
 ויחשבוני לו כעריין
 ויחננו סביב לאהלו

יתקן מאהלם כסח
 תשכחו באהלו מפלגו
 מתחת שרשיו יבשו
 וברו אצל מני ארץ
 יהדפוהו מאור אל חשך
 לא נז לו ולא נכל בעמו
 על ימיו נשמו אחרנים
 אך אלה משפנות עול

עד אנה תגיון נפשי
 יה עשר פעמים תכלימוני
 ואף אמנם שתותי
 אם אמנם עלי תגדילי
 דע אפו כי אלוה עתני
 הן אעק חמם ולא אענה
 ארחי צרד ולא אעבה
 כבודי מעלי הפשיט
 יתני כפסדאלי

ויחננו סביב לאהלו
 ויחננו סביב לאהלו

לעבדתי קראתי ולא יענה
רוחי זרה לאשתי
גם עוילים מאכזבי
תעלתי כל מתי סורי
בגדתי ונבשרי ודבתי בנמי
חנני חנני אתם רע
למה מרדפתי כמון אל
מי יתן אפן ויכתלון מלי
בעיני עפדתי
ואחרי נקבתי ואת
אשתי בלתי ונעתי ראיה ליד
פתי אשתי ונעתי ליד
מרו לכה מפני חרב כי חרה ענות חרב
יגעו נפלי הנעמתי ויאמר
לבן שעפי ישיבות
מוסר בלמתי אשמע
היא את ידיעת מעי ער
פ' לבנה רח

במו פ' אוחזני לו
וחטתי לבני צמני
אקומה וידברו בי
וזה אהבתי נהפלו בי
ואת מלטה בעור שני
פ' יד אלהי נגעה בי
ומבשרי לא תשכח
מי יתן בכפר
לעדי
ואחרי נקבתי ואת
אשתי בלתי ונעתי ראיה ליד
פתי אשתי ונעתי ליד
מרו לכה מפני חרב כי חרה ענות חרב
יגעו נפלי הנעמתי ויאמר
לבן שעפי ישיבות
מוסר בלמתי אשמע
היא את ידיעת מעי ער
פ' לבנה רח

כ"א

וידעו תשבעה אונו
ועמנו על עפר תשכב
יכחידנה תחות לשון
וימנענה בתוך חפון
מחורת פתנים בקרבן
מעטנו ירשנו אל
תהרדנו לשון אפעה
נהר נחל דבש וחמאה
כחיל תמורתו ולא יעלם
בית גל ולא יבנהו
בחמורו לא ימלט
על מן לא יחיד טובו
כל יד עמל תבאנו
וימנענו עליו בלחוננו
פיהו קשת חרשה
החך עליו אמים
לא ידע שריו באחלו
וארע מותקוממה לו

בעו ידעו דלים
עבמותיו מלאו עלומיו
אם תמתיק בפיו רעה
יחמל עליה ולא יעבנה
לחמו במיעו הפך
חיל בלע ויקאצ
שפתים יצק
בלע
שעשו בלע
שחיד לאכלו
לא את שפון יער לו
יהי למלא בטנו ושלח בו חרון אפו
יבדח מעשק מרל
שלק ויבא מנהו וברק ממדורתו
כל חשך טמון לעפולו תאכלהו אש לא נפח
תלן שוקם שטן
אל בלע
החך עליו אמים

והאנכי לאדם שיתן
פני אלו והשמיט
ואם זכרתי ונבחרתי
מדוע רשעים יחיו
ורעים נכון לפניהם עמים
בתייהם שלום מפחד
שורו עבד ולא יגמל
ישראלו בעאן עוליהם
ישאו בתך וזכר
יבולו צפוח ימיהם
ויאמרו לאל סוד מקט
מה שדי כי נעבדו
הזלא בידם טובם
כמה כי רשעים ידעו ויבא עליהם אדם חבלים יחלק באפו
וכמץ גנבתו סופח
ישלם אלון ודלע
ומחמת שדו ישחה
ומספר חלשיו חצע
והוא רמים ישתכח
כלו שלא יחיה

ואם מדוע לא תקעד רוחי
ושימו יד על פה
ואחז בשדו פלעות
עתק גם גברו חול
ועא עאיהם לעיניהם
ולא שבט אלו עליהם
תפלט פדות לאת עבד
וילאיהם ידקדוק
וישמחו לקול עוגב
וברגע שאול יחתו
ודעת דרצון לא חפעט
ומה נועיל כי נפגע בו
עעת רשעים רחוקה מע
כמה כי רשעים ידעו ויבא עליהם אדם חבלים יחלק באפו
וכמץ גנבתו סופח
ישלם אלון ודלע
ומחמת שדו ישחה
ומספר חלשיו חצע
והוא רמים ישתכח
כלו שלא יחיה

איוב

כא

לא בכר

ה' יד עתי מחדש בחיכם
 כי תאמרו איה בית נביא
 הלא שחלתם עונדו דרך
 בו ליום איך יחשך לע
 מי יגיד על פניו דרכו
 והוא לקבצות יובל
 מתקן לו רגלי כחל ואחדיו כל אדם ימשוך ולפניו אין מספר
 ואיך תנחמוהו הכל

ויעזו אלופי התמנו ויאמרו:

ומימות עלי תחמסו
 ואיה אהל משפנות ישעיו
 ואותם לא תנכדו
 ליום עברות יובלו
 והוא עשה מי ישלם ח
 ועל בדיש ישקוה
 ולפניו אין מספר
 ותשובתכם משאר מעל

כי יסכן עלימו משכיל
 ואם בעע כי אתם דרכיך
 יבוא עמך במשפט
 ואיז קץ לעונותיך
 ובגדי ערומים תלשיט
 ומרעב תמנע לחם
 ונשוא פנים יטב בך
 וזרעות יתמים ידע
 ובהלך פחד פתאום
 ושפעת מים תכסך
 וראה ראש פולכים בירמו
 דבעד עמל ישפוט

הלא יסכן גבר
 החפץ לשדו כי תעצק
 המוראתך יחמך
 הלא רשתך רבה
 כי תחבל אחיך חנם
 לא מים עוף תשקה
 ואיש חוילו הארץ
 אלמנות שלחת ריקם
 על כן סביבותיך פחים
 אוחשך לאחורא
 הלא אלהי גבה שמים

וּמִה יַפְעִי שְׂדֵי לִמּוֹ
בַּעֲת רִשְׁעִים רַחֲקָה מִנִּי
וְנָקִי יִלְעָג לִמּוֹ
וְיִתְרֹם אֲכָלָה אִשׁ
בָּהֶם תִּבְּוֹאוּ אֹתְךָ טוֹבָח
וְשִׁים אֲמִרִין בְּלִבְכֶּךָ
תִּרְחִיק עוֹלָה מֵאֹהֶלְךָ
וּבַעֲזֹר נְחֹלִים אוֹפִיר
וְכֶסֶף תִּזְעַפּוֹת לֶךָ
וְתִשָּׂא אֶל אֱלֹהִים פֶּתֶךָ
וְנִדְרֶיךָ תִּשְׁלֹם
וְעַל דִּלְכֶּיךָ נָגַהּ אוֹר
וְשִׁחַ עֵינַיִם יוֹשִׁיעַ
וְנִמְלֹט בְּבֶרֶךְ כִּפְיֶךָ

כג

כב

ד עזרת הכותב
והכונן הקושל

יְדֵי כְבוֹדָה עַל אֲחֵזתִּי
אֲבֹא עַד תִּכְוֹנֶנְתִּי
וּפִי אֲמַלֵּא תוֹכְחוֹת
וְחִשְׁבֹּתַי מִיָּד אֲמַד לִי
לֹא אֶדְרֹג הוֹי

איוב

אֲשֶׁר קִמְטוּ וְלֹא עָת
הָאֲמִרִים לֹא לְסוֹר מִקְּמִי
וְהוּא מִלֵּא בְּתִיהֶם כֹּחַ
יִרְאוּ עַד־יָקִים וְיִשְׁמַחוּ
אִם לֹא נִכְחַד קִימְטוּ
הַסִּבּוֹ נָא עִמּוֹ וְשָׁלֵם
קָח נָא מִפִּי תוֹלָה
אִם תִּשׁוּב עַד שְׂדֵי תִבְנֶה
וְשִׁית עַל עֵפֶר מַעַר
וְהָיָה שְׂדֵי בַעֲדֶיךָ
כִּי אֵי עַל שְׂדֵי תוֹתַעֲנֶנָּה
תַּעֲתִיר אֱלֹהִים וְיִשְׁמַח
וְחִנָּה אֲמַד וְיָקִים לֶךָ
כִּי הִשְׁפִּילוּ וְתִאֲמַד גִּוָּה
יִמְלֹט אֵי נָקִי

ויעז איוב ויאמר

גַּם הַיּוֹם מָרוּ שְׂדֵי
מִי יִתֵּן יָדִי תִי וְאֲמַעֲתֶנּוּ
אֲעֲרֹכָה דַּעַב וּמִשְׁפָּט
אֲדַעֲנָה מִלִּי יַעֲנֵנִי
לֹא יִהְיֶה יָדִי עֲמִיד

יֵעָטֶף יִמִּין וְלֹא אֵרָאָה
בְּחֻנֵּי מִזְבֵּחַ אֶעֱמָה
דִּרְכּוֹ שְׁמִירָתִי וְלֹא אֶטֶה
מִחֲקִי עֲפָנִתִי אֲמַדִּי פִי
וְנִפְשִׁי אוֹתָהּ וַיַּעַשׂ^{ינפשו}
וְכִהְנֶה רִצּוֹת עִמּוֹ
אֲתֵב וְכֵן וְאֵל זֶד מִמֶּנּוּ
וְשִׁדִּי הִבְדִּילֵנִי

וּמִפֶּנֶּה כֶּסֶה אֶפְדִּי
וַיִּדְעֵנּוּ לֹא חֲזוֹ יִמִּין
עֲדָרָה לֹל וַיִּדְעֵנּוּ
יִחְבְּלוּ שׁוֹר אֶל מִנְהָ
יִחַד חֲנִיָּא וְעֵינֵי אֶרֶץ הוּא פִּרְאִים
יִרְבְּחוּ לוֹ לֶחֶם לַעֲמִידִים
וְכִרִים רִשָּׁע יִלְקֹשׁוּ
וְאֵין כִּסּוֹת בְּקִרְיָה
וּמִבְּלִי מִחֲסֵה חֲבָקוּן עֵת
וְעַל מִוֵּי יִחְבְּדוּן
וְרַעֲבִים שֶׁאֵין עִמָּהּ
וְקָרִים דִּרְכֵּי וַיַּעֲמִידוּ
וְאֵלֶּיךָ לְמִי שֶׁאֵין עִמָּהּ

שְׁמִיא
וְהַיְדִי וְהַיְדִי
בְּאִשְׁרוֹ אֲחִידָה לְגִלְיָה
מִעוֹת שְׁפָתָהּ וְלֹא אֲמַיִשׁ
וְהוּא בְּאִחֶד וּמִי שִׁיבֵנו
פִּי יִשְׁלֹם חֲקִי
עַל כֵּן מִפְּנֵי אֲבִהֶל
וְאֵל הַדֶּךְ לִבִּי
כִּי לֹא נִעְמַת מִפֶּנֶּה חֲשֵׁךְ
מִדּוּעַ מִשְׁיִי לֹא נִעְפָּנוּ עֵתִים
גְּבֻלוֹת יִשְׁיָגוּ
חֲמֹד יִתְנַמִּים יִתְנַגּוּ
יִטּוּ אֲבִינִים מִקֶּדֶךְ
בְּמִדְבָּר יֵעָא בְּפִלְמִים מִשְׁחָרֵי לְטָרֶף
בְּשִׂיחָה בְּלִיל וַיִּקְעִירוּ
עֵרוֹם יִלְוֵנוּ מִבְּלִי לְבוֹשׁ
נִדְרֵם הַדִּים יִרְכָּבוּ
יִגְדִּלוּ מִשְׁרֵי יָתֵם
עֵרוֹם הִלְכוּ בְּלִי לְבוֹשׁ
וְשִׁירָתָהּ עֲתִידָה

45

א"ת

4

יְקִימֶנּוּ אֶת־אֲבִינִי

וּבְרִייתָהּ יְהִי־נֶגֶל

וְעַתָּה שְׁמֵרָה נֶשֶׁף־לֹא־מֵד לֹא תִשְׁוֹרְנוּ עֵין וּסוֹף פְּנֵים יָשִׁים
חַיִּים שֶׁן בְּתִים יוֹמֵם חֲתָמוּ לָמוּ

כִּי יִהְיֶה לָמוּ עֲלֵמִיּוֹת
כִּי יִפְרֶה בְּמִהוֹת עֲלֵמִיּוֹת

קָל הוּא לִפְנֵי מַיִם תִּקְרָה חִיקָתָם בְּאֶרֶץ לֹא יִפְנֶה דֶּרֶךְ בְּרִשָּׁם
עֵינָה גַם חֵם יִצְלוּ מִיָּמֵי שֶׁלֹּג

יִשְׁכַּחֲרוּ רַחֲם מִתְּתֹן רִמְיָה עֵד לֹא יִזְכֹּר
רַעַה עֲקָרָה לֹא תִלֵּד

וּמִשָּׁךְ אֲבִירִים בִּכְחוֹ
יִתֵּן לוֹ לִצְעָה וְיִשְׁעֵנָה

רוֹמֹן מִשָּׁנָה וְאִינָנוּ וְהַמָּכֹו כָּל יִקְפְּעוֹן
וְאֵם לֹא אָפוּ מִי יִכְזִיבֵנוּ

וְעֵן בְּלִדָּהּ הַשְׁחִי וְיִאֲמֹר
הַמִּשָּׁל וּפְחָד עֲמֹ

הַיֵּשׁ מִסְפָּר לִגְדֵי חַיִּין
וְמִה יִצְדִּין אֲנוֹשׁ עִם אֵל

לֹא עֵד וְדָח וְלֹא יִאֲהִיל
אֵף מִי אֲנוֹשׁ רִמְיָה

וְיֵשׁ אִיּוֹב וְיִאֲמֹר
הַיֵּשׁ עֵד וְדָח לֹא עֵד

כִּי יִהְיֶה לָמוּ עֲלֵמִיּוֹת
כִּי יִפְרֶה בְּמִהוֹת עֲלֵמִיּוֹת

אֵם

כ

ערום שאול נגדו
 נחל עפון על תהו
 ערד מים בעפון
 מזהו פני כפה
 חק חג על פני מים
 עמודי שמים ירופפו
 בפתו מנע הים
 ברוחו שמים שפלה
 הן אלה קעות ידכו ומה שמץ יפני נשמע כוונתם גבורתו מי ותצונן
 ויסף איוב שאת משי לוי אמר

הן אל המיר משפטי
 כי כל עוד נשמתי
 אם תדברתי שפתי עולה
 חלילה לי אם אעדיק אחכם עד אגוע לא אסיר תלונתי ממני
 בעדקותי החזקותי ולא ארפה
 יהי פרשע אופי
 כי מה תקותי חסד כי יציע
 יציעותי ישמע אל
 אם על שדי יתענג
 אייה אתכם בודא
 הן אחט בלתי

ושוני המר נפשי
 ורוח אלוה באפי
 ולשוני אם יהגה רמיה
 לא יחזק ליצני מימי
 ומתקוממי בעדי
 כי ישל אלוה נפשו
 כי תבוא עליו ענה
 יקרא אלוה בכל עני
 אשר עה שדי לא אפחח
 חלילה לך הדין

וְכֵן יִשְׁימוּ לַפִּיהֶם
 וְלִשְׁוֹנָם לִחְכֵּם וּבִקְהָה
 וְעֵין רֵאיוֹנָם תִּתְעִיבֵנִי
 וַיָּתוֹם וְלֹא עֵזֶר לוֹ
 וְלֹב אֶלְמֶדֶת אֲדִינוּ
 כַּמַּעֲנִי וְכַמֶּלֶךְ מִשְׁפָּטִי
 הִגִּיד לִפְנֵי אֵלֶיךָ
 חֶבְלֵי יִצְחָק אֲחִי קִדְדוּ
 וּמִשְׁנֵי אֲשִׁלּוּךְ טָרָף
 וְכִחוֹל אֲדִמָּה יָמִים
 וְכֹל יִלֹךְ בְּקִיעֵי
 וְקִשְׁתִּי בָדָד תִּחְלֹף
 וַיִּדְמֵנוּ לָמוֹ עֵצוֹת
 וְעֲלִימוֹת וְכֹחַ מִלּוֹת
 וּפִיהֶם פִּעְרוּ לְמַלְקוֹשׁ
 דָּאוֹר פֶּנֶּה לֹא יִפְלוּן

מִמֶּנִּי לַיָּמִים אֲשֶׁר
 לִשְׁמִי עִם סִבִּי עֲזָרָה
 מִלִּימוֹ אֲבִיבָהּ
 אֲשֶׁר מִלִּימוֹ אֲבִיבָהּ

שִׁמְנוֹתַי בְּמִלִּים
 קִלְכֵּי מִלִּים כְּחֶסֶד
 פִּי אֵלֶיךָ שִׁמְנֶה וְתִתְעִיבֵנִי
 פִּי אֶמְלֹט עִנִּי מִשְׁנֵעַ
 מִפֶּת אֲבִיבָהּ עַל תִּכְנִית
 עֵדֶךָ לַשִּׁמְנֵי וְלִבְשֵׁנִי
 עֵינַי הָיוּ לִי לְעֵד
 אֶל אֲנֹכִי לְאֶבְיוֹנִים
 וְאֶשְׁפֹּדֶה מִתְּלֵעוֹת עוֹלָם
 וְאֶמַר עִם קֶנֶה אֲגִיעַ
 שֶׁרִשִּׁי פִּתְחוֹת אֱלֹהִים
 פִּבְדֵּי חֵדָשׁ עֲמִידָה
 לֹא שִׁמְנֵנוּ וַיִּחַל
 אַחֲרָי וְצָדִיק לֹא יִשָּׁם
 וַיִּחַל כְּמִכֹּרֶת לֹא
 אֶשְׁחָק אֱלֹהִים לֹא יִתְעַלֵּם

אֲחֵד דִּדְכֶם וְאֶשְׁבֵּר רֹאשׁ חַשְׁכוֹן כְּמִלִּךְ
 יִתְעַלֵּם וְיִשְׁמַח שִׁחָהּ פִּי עֵדִים
 מִאֲפֹתֵי אֲבוֹתִי
 גַם כִּי יִתְעַלֵּם לִי
 כִּי אֶשְׁבֵּר רֹאשׁ חַשְׁכוֹן כְּמִלִּךְ

איוב

5

בְּעֵדוּץ נִחְלִים לִשְׁכֹּן
בֵּין שִׁיחִים יִקְדָּן
בְּעַלְגָם בְּנֵי בֶל שָׁם
וְשָׂתָה נְעֻתָם הִיטָר
תַּעֲבֹבוּ דַחֲקוֹן מִנִּי

רז בייגשא

יִתְרִי

פרחח יז בחרת

כ לפחח

כִּי יִתְרֹץ פִּתְחָה וַיַּעֲנֵנִי
עַל יָמִיץ פִּרְחָה יִקְרַע רֶגְלִי שִׁלְחוֹ
נָתַמוּ טַיִבָּתִי לַהֲיִיץ יִשְׁלֹחַ
כַּפְרִץ רֶחַץ יֵאָחֶזֶר

רז ונת

הַחֶפֶץ עָלַי בְּלִהוֹת תִּדְרֹץ בְּרוּחַ נִדְבָתִי
וְעִתָּה עָלַי וְשִׁתְּפֹךְ נַפְשִׁי
לִלֶה עֵצְמִי נִקְדַּ מִגִּלְגָּל
בָּרַב כֹּחַ יִתְחַפֵּשׂ לְבוּשִׁי
הֲרֵעַ לִחְמִיר

רז ונת

אֲשַׁדֵּעַ אֵלַיִךְ וְלֹא תַעֲנֵנִי
תִּהְיֶיךָ לֹאכֶלֶת לִי
תִשְׁלַחַנִי אֶל רֵיחַ תִּרְכִּיבִי
כִּי יִדְעֻנִי מוֹת תִּשְׁיַבֵּנִי
אֵךְ לֹאכֶעֱי יִשְׁלַח יְיָ
אִם לֹא גִבֹּתִי לְקִישֵׁה יָדָם
כִּי שׁוֹב קוֹמִי וְיִבְרָא רֵעַ
מִיָּהּ הִיבֵלִי לֹא יִשְׁלַח
קוֹלִי וְהִיבֵלִי בְּלֹא יִשְׁלַח

חֲדִי עַל רִגְלֵי כַּלְבִּים
מִדֶּחַת חֲדוֹל יִסְפָּחוּ
נִבְאֵן מִיֹּדֵה אֲרָץ
וְאֵהִי לֵדָם לִמְלָה
וּמִפֶּנֶּה לֹא אֲחַשְׁבֵּנוּ רִיק
וְרָסֵן מִסֶּנֶה שִׁלְחוֹ
וַיִּסְלַח עָלַי אֲרֻחוֹת אֲוִירָם
לֹא עִזָּר לִמִּי
תִּדְחֹת שִׂמְחָה הִתְגַּלְגְּלוּ

רז בע

וְלִעֲכָ עֲבָדָה יִשְׁעוֹתִי
יִאֲחֻזּוּ וַיִּבְנוּ עִמִּי
וְעִקְרוֹ לֹא יִשְׁפָּכוּ
כָּפִי כִתְעִתִּי יִאֲדָרְכֵנִי
וְאֲתַמְשֵׁל כַּעֲפֹד וְאֶפְרֹ
עֲמִידָתִי וְתִתְּבֹנֵן בִּי
בַעֲמֵם יִדְךָ תִּשְׁטַמְנֵנִי
וְתִמְגַּגֵּנִי תוֹשׁוּחַ

תושיה

וְכִיֹּת מוֹעֵד לְכָלִּי
אִם בְּפִדְיוֹ לִחַן שׁוֹעַ
עֲגֻלָּה נַפְשִׁי לֹא אֲבִיחַ
וְאִיחֻלָּה לֹא אֲדַר וַיִּבְרָא אֶפְרֹ
יִמִּי עֲנֵנִי

ורע לבנות יענה
 ונעמי חיה מפ חורב
 ונעמי לקול בנים
 ומה את בונן על בתולה
 ונחלת שדי ממרמס
 ונכד לפעלי אח
 וכל עעדי יספור
 ותחש על מרמה רגלי
 וידע אלה תמלתי
 ואחד עיני הקד לבי

ונאמתי ישרשו
 ועל פתח רעי ארבעתי
 ועליה יכרעון אחריו
 והוא גזון פלילים
 ובבל תבוא אתי תשרש
 בדבם עמדי

וכי יפקד מה אשיבם
 ויכנע גידים אחוז
 ועיני אלמסם אכלה
 ולא חלל עיני

אח וייתור וייתור
 שדי שחר מעלי
 ויהי לאבל בפני
 שיות כרתו לפני
 ומה חלק אלה ממעל
 הלא איד לעל
 הלא הוא יראה דרכי
 אם הלבתי עם שוא
 ישקלנו במאזני עדיק
 אם תטה אשדו מני הדיק
 ובבני יצק מאומה
 אידעו ואחר יאכל
 אם נפרתה על לב על אשה
 תטחון לאחר אשתי
 כי הוא ימה

כי אש היא עד אבדון תאכל
 אם אמאס משפט עבדי ואמתי
 ומה אעשה כי יקום אל
 הלא צבטן עשני עשהו
 אם אמצע מחפץ דלים
 ואכל פני לבדי
 כי אשתי תאכל

חלעני
 אם לא ברכו^{כג} חלעני
 אם הנפלותי על יתום ידיו
 כחפי משכמי תפול
 כי פחד אלי אפי' אל
 אם שמעתי זהב כסלי
 אם אשמה כי רב חולי
 אם אדאה אור כי יהל
 ויפת בסתר לבי
 גם הוא עון פלילי
 אם אשמה בפני משנאי
 ולא נתתי לחטא חבי
 אם לא אמרו מתי אהל
 בחוש לא ילן גר
 אם כסיתי כבוד פשעי
 כי אערנץ המון רב^{כד}
 ואדיר לא אעא פחד^{כה}
 הן תון שדי יעני
 אם לא על שגמי אשמו
 מספר עשירי אג'ינו
 אם על אדמותי תועק
 אם כחה אג'תי בלוי קסף
 ותחת חסדו נא חסד

ומגד בנשי יתומים
 כי אדאה בשער עוהני
 ואורעי מקנה תשגד^{כז}
 ומשאונו לא אוכל
 ולשתם אמרתי מבטחי
 וכיצור מעאה ידיו
 וידה יקר הולך
 ותשק ידיו לפי
 כי כחשתי לאל ממעל
 והתעדרתי כי מעאורע^{כח}
 לשאל באלה נפשו
 מי יתן מעשיו לא נשבע
 דלתי לארח אפתח
 לטמון בחבי עוני
 ובוד משפחות יחבני^{כט}
 מי יתן לו שמע לו
 וספר כחב איש רובי
 אענין עשרות לו
 כמו נגיד אקרצני
 ויחד תלמידי יבכיון
 ונפש בעליה הפחתי
 ותחת שערך באשה^ל

וַיִּשְׁתַּחֲוֶה שְׁלֹשֶׁת הַאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מִ
צָעִירָם: ²³
וַיִּחַר אֶף אֱלֹהִים
מִמִּשְׁפָּחָתָם דָּם בְּאִיּוֹב חָרָה אָפֹן עַל עֲדָה
וְכָשֶׁל שֹׁת רַעִיּוֹ חָרָה אָפֹן עַל אֲשֶׁר לֹא מַעַל
אִיּוֹב: וְהָלִיחוּ חִפָּה ²⁴ אֶת אִיּוֹב בְּדַבָּרִים כִּי יִדַּק
וַיֵּדָא אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֵין מַעַד בְּפִי שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים
וַיֵּעַן אֱלֹהֵיהֶם בֶּן בְּרַכְיָה הַכֹּהֵן
עֶנְיָד אֲנִי לַגִּימִים וְאַתֶּם יִשְׁוֹשִׁים עַל בֶּן יִחִי

אָרְבַּ שְׁנִים יָדִיעַ
וְנִשְׁמַח שְׂדֵי הַבִּינָה
וְזָקֵנִים יִבְיִנוּ מִשֹּׁפֶט
אֲחֻזָּה דִּיעֵי אֶף אֲנִי
וְהָיָה לִי כְּבֹדִיכֶם עַד תִּחְזָקוּן מִלִּים:
וְעַיִנִּיכֶם אֶתְּכֹכֶן וְהָיָה אֵין לִי אִיּוֹב מוֹכִיחַ עוֹנָה אֲמַלִּין מִכֶּם:
אֵל יִדְפְּנוּ לֹא אִישׁ
וְכִאֲמַר יִכָּם לֹא אֲשׁוּבֵנו:
הָעוֹזִין וְכִמְהֵם מִלִּים:
כִּי עֲסָדָה לֹא עָלָה עֲדָה
אֲחֻזָּה דִּיעֵי אֶף אֲנִי
וְהָיָה לִי כְּבֹדִיכֶם עַד תִּחְזָקוּן מִלִּים:
וְעַיִנִּיכֶם אֶתְּכֹכֶן וְהָיָה אֵין לִי אִיּוֹב מוֹכִיחַ עוֹנָה אֲמַלִּין מִכֶּם:
אֵל יִדְפְּנוּ לֹא אִישׁ
וְכִאֲמַר יִכָּם לֹא אֲשׁוּבֵנו:
הָעוֹזִין וְכִמְהֵם מִלִּים:
כִּי עֲסָדָה לֹא עָלָה עֲדָה
אֲחֻזָּה דִּיעֵי אֶף אֲנִי
וְהָיָה לִי כְּבֹדִיכֶם עַד תִּחְזָקוּן מִלִּים:
וְעַיִנִּיכֶם אֶתְּכֹכֶן וְהָיָה אֵין לִי אִיּוֹב מוֹכִיחַ עוֹנָה אֲמַלִּין מִכֶּם:

מַחֲזֹת דִּיעֵי אֲחֻזָּה:
אֲמַרְתִּי יָמִים יִדְבְּרוּ
אֲפֹן רוּחַ הָיָה בְּאֶפְסָה
לֹא דָעִים יִזְכָּרוּ
כָּל אֲמַרְתִּי שִׁמְעָה לִי
וְהָיָה לִי כְּבֹדִיכֶם עַד תִּחְזָקוּן מִלִּים:
וְעַיִנִּיכֶם אֶתְּכֹכֶן וְהָיָה אֵין לִי אִיּוֹב מוֹכִיחַ עוֹנָה אֲמַלִּין מִכֶּם:
אֵל יִדְפְּנוּ לֹא אִישׁ
וְכִאֲמַר יִכָּם לֹא אֲשׁוּבֵנו:
הָעוֹזִין וְכִמְהֵם מִלִּים:
כִּי עֲסָדָה לֹא עָלָה עֲדָה
אֲחֻזָּה דִּיעֵי אֶף אֲנִי
וְהָיָה לִי כְּבֹדִיכֶם עַד תִּחְזָקוּן מִלִּים:
וְעַיִנִּיכֶם אֶתְּכֹכֶן וְהָיָה אֵין לִי אִיּוֹב מוֹכִיחַ עוֹנָה אֲמַלִּין מִכֶּם:
אֵל יִדְפְּנוּ לֹא אִישׁ
וְכִאֲמַר יִכָּם לֹא אֲשׁוּבֵנו:
הָעוֹזִין וְכִמְהֵם מִלִּים:
כִּי עֲסָדָה לֹא עָלָה עֲדָה
אֲחֻזָּה דִּיעֵי אֶף אֲנִי
וְהָיָה לִי כְּבֹדִיכֶם עַד תִּחְזָקוּן מִלִּים:
וְעַיִנִּיכֶם אֶתְּכֹכֶן וְהָיָה אֵין לִי אִיּוֹב מוֹכִיחַ עוֹנָה אֲמַלִּין מִכֶּם:

לב

ואל אדם לא חננה
 כמעט ישאני עליו
 וכל דברי האומה
 ופדוה לשוני בחפז
 ודעת שפתי ברור מלל
 ונשמח שדי תחני
 ערבה לפני הדניעבה
 מחמד קרעתי גם אני
 וחפזי עליו לא יכבד
 וקול מליון אשמע
 חף אנכי ולא עון לי
 חשבני לחויב לו
 שמר כל ארחיו
 כי ירבה אלוה מאניש
 כי כל דבריו לא יענה
 ובשתים לא ישורטה
 בחלום היה לילה בנפלי תרדמה על אנשים בתנומות עלי משכב
 ובמסדרם וחננים
 וגוה מגבר יכפה
 וחידו מעבר בשלח
 ורוב עצמי ארץ
 וכל דברי האומה
 ודעת שפתי ברור מלל

מלך

ואל אדם לא חננה
 כמעט ישאני עליו
 וכל דברי האומה
 ופדוה לשוני בחפז
 ודעת שפתי ברור מלל
 ונשמח שדי תחני
 ערבה לפני הדניעבה
 מחמד קרעתי גם אני
 וחפזי עליו לא יכבד
 וקול מליון אשמע
 חף אנכי ולא עון לי
 חשבני לחויב לו
 שמר כל ארחיו
 כי ירבה אלוה מאניש
 כי כל דבריו לא יענה
 ובשתים לא ישורטה
 בחלום היה לילה בנפלי תרדמה על אנשים בתנומות עלי משכב
 ובמסדרם וחננים
 וגוה מגבר יכפה
 וחידו מעבר בשלח
 ורוב עצמי ארץ
 וכל דברי האומה
 ודעת שפתי ברור מלל

וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁמַע אֱלֹהִים בְּנִפְשׁוֹ
 אִם יִשְׁמַע מִלִּין אֶחָד מִן אֱלֹהִים
 וְהָיָה וַיֹּאמֶר פֶּן יִעָדוּ מִדְּדַת שָׁחַת
 רִטְפָּשׁ בְּשֶׁדוֹן מִנְעֵר

יִעָדֶה אֱלֹהִים וְיִדְעוּ וְיִדְא פְּנֵי בְּתוּשָׁה וְיִ
 יִשְׁרָע עַל אֲנָשִׁים וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי וְיִשְׁרָע חֲטָאתִי

פֶּדָה נֶפֶשׁוֹ מִעֲבַר בְּשָׁחַת נֶפֶשׁוֹ

הֵן כָּל אֱלֹהִים יַעֲמַל אֱלֹהִים

לְהַשׁוּב נֶפֶשׁוֹ מִן שָׁחַת

הַקָּשָׁב אִיֹּב שָׁמַע לִי

אִם יֵשׁ מִלִּין הַשִּׁיחֵנִי

אִם אֵין אֱלֹהִים שָׁמַע לִי

וְיִפְנֵי אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר:

וְיִדְעִים הָאִינוֹנוֹ לִי

וְהָיָה יִטְעַם לֵאמֹר

נִדְעָה בִּינֵי מִהֲטוֹב

וְאֵל הָיָה מִשְׁפָּטִי

אֲנוֹשׁוֹ עֵינֵי בָּלָה

מִהֲטוֹב לֵעֹלָם

וְלֵעֹלָם אֲנוֹשׁוֹ

בְּעֵינֵי בָּלָה

וְלֵעֹלָם אֲנוֹשׁוֹ

בְּעֵינֵי בָּלָה

וְלֵעֹלָם אֲנוֹשׁוֹ

בְּעֵינֵי בָּלָה

וְלֵעֹלָם אֲנוֹשׁוֹ

בְּעֵינֵי בָּלָה

וְלֵעֹלָם אֲנוֹשׁוֹ

בְּעֵינֵי בָּלָה

שָׁמַע חֲכָמִים מִלִּי

כִּי אֵין מִלִּין הַנֶּחָן

מִשְׁפָּטִי נִדְרָה לִנִּי

כִּי אֲמַר אִיֹּב עֲדִיקְתִּי

עַל מִשְׁפָּטִי אֲכַבֵּד

מִי גָדֵל כִּי אִיֹּב

וְאֵרַח לְחִבְרָה עִם פְּעֻלֵּי אֶחָד

כִּי אֲמַר לֹא יִשְׁבֹּר גִּבִּי

לִכְן יִשְׁבֹּר גִּבִּי

וְלֵעֹלָם אֲנוֹשׁוֹ

בְּעֵינֵי בָּלָה

וְלֵעֹלָם אֲנוֹשׁוֹ

בְּעֵינֵי בָּלָה

וְלֵעֹלָם אֲנוֹשׁוֹ

בְּעֵינֵי בָּלָה

וְלֵעֹלָם אֲנוֹשׁוֹ

ושרי לא תגות משפט
 ומי שם תכל כל
 רוחו ונשמתו אליו יאמר
 ואדם על עפר ישוב
 האיה קול מלך
 ואם עדין כעור תרשוע
 רשע אל טיובים

שרים ולא נפר שוע לפני כל מי מעשה ידיו כלם
 לולה יגשו עמו עברו ויסירו אביר לא ביד

וכל עשיו יראה
 להסתיר שם פעלי און
 להלך אל אל במשפט
 העמד אחרים ונחום
 והעך לולה וידכאון
 במקום ראים
 וכל דרכיו לא השפולו
 וענקת עניים ושמע
 ויסתר פנים ומי ישורנו

ממלך אדם חנק ממקשי עם

לא אחבל

אם עול פעלתו לא אסוף

הנעמן ושלמה מאשר ב אותה תסוד ושלמה ושלמה ושלמה

ת
 יחבש

דרכי איש

ואין עלמות

א על איש ושים עול

יע פכירים לא חקר

בן יפיר מעבדיהם

תחת רשעים ספקם

אשר על כן סרו מאחרי

להביא עליו ענקת כל

והוא יתקן ומי ידע

ועל גוי ועל אדם יחיד

כי אל אל האמר נשאתי

בלתי אחיה אותה חלבי

הנעמן ושלמה מאשר ב אותה תסוד ושלמה ושלמה ושלמה

הנעמן ושלמה מאשר ב אותה תסוד ושלמה ושלמה ושלמה

הנעמן ושלמה מאשר ב אותה תסוד ושלמה ושלמה ושלמה

37

לד

לד

אֲנִי אֶמְצֵא פִּי עַתָּה יִבְרָךְ
אֶפְרַיִם אֵינִי עֹלֵב עַל גִּעְוֹ
כִּי יִשְׁפָּךְ עַל חַטֹּאתָיו פֶּשַׁע
וְיִשָּׁן אֱלֹהֵינוּ וְיִאֲמַר
וְיִשָּׁן אֱלֹהֵינוּ וְיִאֲמַר

יטמן שאל

לד

הִיאָתָה חֲשֹׁבֶת לִמְשַׁפֵּט
כִּי תֹאמַר מִי־יִסְכֵּן לִךְ
אֲנִי אֲשִׁיבָךְ מִלֵּוֹן
הִבֵּט שָׁמַיִם וּרְאָה
אִם חָטְאוֹת מִי־תִפְעַל בּוֹ
אִם צְדִיקוֹת מִי־תִזְכֵּן לוֹ
לֹאִישׁ כִּמְעָן רִשְׁעֵךְ
מִדֹּב עֲשׂוּקִים יִדְעִיקוּ
וְלֹא אֹמֵר אִיָּה אֱלֹהֵי עֲשׂוֹ
מִלִּפְנֵי מִבְּהֵמוֹת אֲדָרָךְ
שֵׁם יַעֲקֹב וְלֹא יַעֲקֹב
אֵךְ שׂוֹא לֹא יִשְׁמַע אֵל
אֵךְ כִּי תֹאמַר לֹא תִשְׁמָעֵנִי
וְעַתָּה כִּי אֵין פֶּקֶד אֶפְרַיִם
וְאֵיבֵב הָבֵל יַעֲרֶה פִּיהוּ
וְיִסָּף אֱלֹהֵינוּ וְיִאֲמַר

דחוס

דחוס

תשדנ

מפ

כִּי עַתָּה לֹא־לֹא־מָלֵךְ
וְיִסָּף אֱלֹהֵינוּ וְיִאֲמַר

לד

הן אל כבוד ולא ימאס
 לא יהיה רשע
 לא ירע מעד יק עניו ואת מלכים לכסא ושיבתם למען ויגדו
 ואם אמורים ביהקים
 ויגד להם פעלם
 ויגד אינם למספר
 אם ישמעו ויעבדו יכלו ימיהם בפרוב
 ואם לא ישמעו בשלח יעבדו
 וחנפי לב ישימו אף
 תמות בעד נפשם
 יהלץ ער בעניו
 רחב לא מועק תחנה
 ודין רשע מלאה
 כי חמה פן יסיתך בספק
 היעד שועך לא בער
 אל תשאף הלילה
 השמר אל תפן אל און
 הן אל ישגב בפקו
 מי פקר עליו דרכו
 יצר בן תשגיא פעלו
 כל אדם חזו בן
 הן אל שועך ויגד
 כי יגדו

כפיד כח לב
 ומשפט עניים יתן
 ילכו ברחלי עני
 ופשעיהם כי ותגברו
 ויאמר כי ישובו מאון
 ושניהם בענימים
 ויגועו בכלי יעזר
 לא ישועו כי אסדרם
 וחיותם פקד שום
 ואף הסיתך מפיו צר
 ועתה שלחנך מלא וישן
 דין ומשפט יתמכו
 ורב כפר אל יסוף
 וכל מאמצי כח
 לעלות עמים תחתם
 כי על יה בחרת מעני
 מי כמחו מורה
 ומי אמר פעלות עולה
 אשר שדרו אנשים
 אנשי יצו מרחוק
 מספר שכן לא תוקר

הֵחֵד יְהוָה שְׁחָקִים
אֵף אִם יֵבֶן מִפְּרִשִׁי עֵבֶר
וְהוּא פִּישׁ עַלִין אֹרֻן
כִּי בָם יָדִין עַמִּים
עַל כָּפִים כֶּסֶה אֹרֻן
יָגִיד עַלִין דַּעַן
כִּי אֵף לִיאֵת יִחַדֵּד לִפְנֵי
שָׁמְעוּ שְׁמוֹעַ בְּרָגִי קוֹל
תַּחַת כָּל הַשָּׁמַיִם יִשְׁדָּדוּ
אֲחֵרֵי יֵשׁ אֲנִי קוֹל יִרְעָם בְּקוֹל
יִרְעָם אֵל בְּקוֹל נִפְלְאוֹת
כִּי לִשְׁלֹג יֵאמֶר הוּא אֶרֶץ וְגִשָּׁם מִסֵּד
בִּיד כָּל אֱלֹהִים הוֹתֵנוֹם
וְתִבּוֹא חַיָּה בָּמוֹ אֲדָב
מִן הַחֹדֶד תִּבּוֹא קוֹפָה
מִנְשֵׁמֶת אֵל יִתֵּן קִרְחָה
אֵף בְּיָי יִטְרִיחַ עֵבֶר
וְהוּא מִסִּבּוֹת מִתְדַפֵּךְ
כָּל אֲשֶׁר יֵעוֹם
אִם לִשְׁבֹּט אִם לִאֲרִיעַ
הָאֵינִי וְיָאֵת אֲנִי
הוֹדֵעַ גִּישָׁתוֹ אֲלֵהֶם

יִרְעָפוּ עַלִי אֱלֹהִים רַב
תִּשְׁחָאוֹת סִפְדוֹ
וְשִׁדְשִׁי הָיִם כֶּסֶה
יִתֵּן אֲכָל לִמְכַפֹּר
וַיֵּעַן עָלֶיהָ בְּמִפְּרִשִׁי
מִקְדָּה אֵף עַל עוֹלָה
וַיִּתֵּן מִמִּקְדָּמוֹ
וְהָיָה מִפְּנֵי יֵעָא
זֹארוֹ עַל כְּנַפְתֵּי הָאָרֶץ
עֲשֵׂה גִלּוֹת וְלֹא יִשְׁמַע קוֹלִי
וְגִשָּׁם מִטְדוֹת עֵזוֹ
לִדְעַת כָּל אֲנָשִׁי מַעֲשֵׂהוּ
וּבְמַעֲנוֹתָיו וְנִשְׁמָעוּ
וּמִמִּזְרוֹם קִרְחָה
וְיִדְבַּק מֵיִם בְּמוֹרֵק
כִּי יֵצֵא עֵבֶר אֹרֻן
בְּתַחבּוּלָתוֹ לִפְעֻלָּם
עַל כָּל תִּכְלֵ אֶרֶץ
אִם לִחֲסֹד יִמְעַצְחוּ
עֹמֵד וְהִתְשָׁן נִפְלְאוֹתָא
וְהָיָה עֵבֶר אֹרֻן

וְהָיָה עֵבֶר אֹרֻן

בְּתַחבּוּלָתוֹ

לז

אז

בהשקט ארץ מלכות
 חזקים פלאי בענק
 לא מערך מפני חשך
 אם אמר איש כי יכלע
 ורוח עבדה ותסהרם
 על אלוה נודא הוד
 שגיא כח
 לא יענה
 לא יראה כל חכמי לב

אשר בליך חמים
 תדקוע עמו לשחקים
 הודיענו מה גאמרו לו
 הוספר לו ס ואמר
 ועתה לא ראו אור פהר הוא בשחקים
 מעפון דהב יאמנה
 שדיו לא מעאנהו
 ומשפט דרב עדיקה
 לבן דאווה אנשים

ויען יהוה את איוב מן הס ערה ויאמר:
 בלי רעה
 ואש ארך והודיענו
 הצר אם ירעה בינה
 או מי ירה אבן פתחה
 ודענו מל בני אלהים
 בצחו מרחם יעא
 וערפל חתלתו
 ואשים בריה ודלתום
 ופא ישות בגאון גליך
 ירעה השחר מקמו
 וינערין דש ים ממנה
 ויתעלו כמנו לבוש

מי זה מחשיך ענה במלין
 אחר נא נבדל חלעין
 אפלה היות ביסדי ארץ
 מי שם ממדיה כי וסע
 ברן יחד כנבצי בקר
 ויסך בולתים ים
 בשמי עמ לבשו
 ואשבר עליך חקו
 ואמר עי פה תבוא ולא תסיף
 המינק עוילך בקר
 לאחז בכנפות הארץ
 תתפן כחשי חלום

לה
 24

מזמרה ויאמר :
הנה נחיה ונחיה
הנה נחיה ונחיה

אין

15

ראה כי באה אל עמיתו

ט'מנ'ק בעל'י יח'ד

יגמלם ויחיה

הנה נא בראות אשר עשיתו עמך

דער טאג וואס זיין

יחזקאל נביא

עצמיו אפ"ק חדשה

הוא לא שית דדי אל

פיצול הרוב ישאו לו

תחת עמודים ישיב

יִסְכְּחוּ עֲצֵימָם עִלּוֹ

הז' עש"ק מהר"א יח"א

משה רבינו

הַתְּשִׁים אֶנְשׁוֹ בְּנֵי

ה'רצ"ה אל"ף תמוז

היכדת ברית עמיד

ה'ש"ח ה'ת"ג

יִצְחָק עֲלֵיוֹ הַבְּלִיָּם

מחנה צבא

פניהם חזרה

^{כאמ} כי תושע לו ימי

חַיִּי פְּקוּדֵי אֶחָד

אֲנִי הָיִיתִי בְּיָמָיו

ג' י' פ' ח' י' ש' ר' ג'

אברהם בן יצחק פריד

דעם יאָגידעם

השילוח - שילוח

בכבוד ובעד

ישראל ערבי נא

פיערעלע און פוהן

מחזור שני יקב אהרן

ד' ונשיקונו לשנו

1977

אלו רעות
מקורם

תקשרו

יהודה בן

בְּיָמֵינוּ

This micrograph shows a cross-section of a biological specimen, possibly a plant stem or root. The central part of the image displays a vascular cylinder, which is a cluster of specialized cells responsible for the transport of water and nutrients. Surrounding this central cylinder is the cortex, composed of various types of cells, including parenchyma cells and possibly sclerenchyma fibers. The overall structure is circular, with the vascular cylinder occupying a significant portion of the center.

אִיּוֹב

אִיּוֹב אָמַר בְּכָל הָאָרֶץ יָדוּעַ הָיָה אִיּוֹב
אִיּוֹב אָמַר יָדוּעַ הָיָה אִיּוֹב וְאִיּוֹב יָדוּעַ הָיָה
בְּכָל הָאָרֶץ יָדוּעַ הָיָה אִיּוֹב וְאִיּוֹב יָדוּעַ הָיָה

אִיּוֹב

בְּכָל הָאָרֶץ יָדוּעַ הָיָה אִיּוֹב
לְהַבִּין אִיּוֹב בְּכָל הָאָרֶץ
עֲדָן וּמִשְׁכָּן וּמִשְׁכָּן
לְנֶעֱר דַּעַת וּמִשְׁכָּן
וְכִנּוּן חֲבִילוֹת וְכִנּוּן
וְכִנּוּן חֲבִילוֹת וְכִנּוּן
וְכִנּוּן חֲבִילוֹת וְכִנּוּן

אִיּוֹב
לְנֶעֱר דַּעַת וּמִשְׁכָּן
וְכִנּוּן חֲבִילוֹת וְכִנּוּן
וְכִנּוּן חֲבִילוֹת וְכִנּוּן
וְכִנּוּן חֲבִילוֹת וְכִנּוּן
וְכִנּוּן חֲבִילוֹת וְכִנּוּן

וְכִנּוּן חֲבִילוֹת וְכִנּוּן
וְכִנּוּן חֲבִילוֹת וְכִנּוּן
וְכִנּוּן חֲבִילוֹת וְכִנּוּן
וְכִנּוּן חֲבִילוֹת וְכִנּוּן
וְכִנּוּן חֲבִילוֹת וְכִנּוּן
וְכִנּוּן חֲבִילוֹת וְכִנּוּן

וְכִנּוּן חֲבִילוֹת וְכִנּוּן
וְכִנּוּן חֲבִילוֹת וְכִנּוּן
וְכִנּוּן חֲבִילוֹת וְכִנּוּן
וְכִנּוּן חֲבִילוֹת וְכִנּוּן
וְכִנּוּן חֲבִילוֹת וְכִנּוּן
וְכִנּוּן חֲבִילוֹת וְכִנּוּן

כחמור מזרה הרשות
והם לזמן ארבו
בן אלהות כל בעל בעל

את

חכמות בחוץ תדנה

אש הנאות תקרא בפתחי שערים
מתי פתח תאהבו פתי

אלים

סילום ישנאו דעת
דנה אביעה לכם רוחי
ובן קראתי ונתתם
והפדונו ענינו

אורי

נפית

ותב

אלע

פחא

פחא

פחא

פחא

פחא

פחא

פחא

פחא

פחא

פחא

פחא

פחא

פחא

פחא

פחא

פחא

פחא

פחא

פחא

פחא

אשר ידרכם אשחן

בשאלה פחדכם ואירכם בסופה יאונה בלא עליכם

ישחרנגי ולא ימיעאנגי

ויראת יהוה לא בחרו :

נאעו כל תופחתי :

וממעצתי הם ישבעו :

ושלות במילים תאבדו :

ושאנו מפחד רעה :

ומעוולי תעפון אותך :

תפחד להם לתכונה :

לתכונה ותחן קולך :

לתכונה ותחן קולך :

לתכונה ותחן קולך :

לתכונה ותחן קולך :

לתכונה ותחן קולך :

עשרה

ה'תש"ח

[illegible]

ה'תש"ח

המלך אל יצאך קשרים על ציגרתך מלפני יצאך

ד' ושוב

שמעו בנים מאסר אב
 פי לקח טוב טעתי לכם
 ביצו היוצו לאבי
 טרני אמה לי יומך דברי לבך
 קנה חכמה קנה בינה
 אל תעצה ותשמך
 ראשית חכמה קנה חכמה
 שלמה ודורמך
 תנו לי אשן ליתן
 שמע בני וקח אבך
 עזרך חכמה הריגך

וְהָיָה יוֹשֵׁב יִשְׂרָאֵל עִנְיָנִים וְנֹעֲרִים חֲכָמִים שׁוֹפְלֵי שֹׁנֵה מִבֵּין מוֹשֵׁל רִיבָן אִישׁ חֲכָמָה
בְּיָמָיו יִשְׁעוֹ לִבְטַח מִלֵּךְ יוֹשֵׁב מִלֵּשׁ לֵשׁ מִלֵּךְ מִלֵּשׁ בְּיָמָיו

[illegible]

בני ישראל הקשיבה
אל יהוה מעיניך
כי חיים הם למונציאיהם
מכל משמר גער לך
חסר ממך עקשות פה
עיניך לנכח יחיו
כלם מעגל דגלך
אל תטו ימין ושמאל

בני לחמתי הקשיבה
לשירי מוזמות
כי נפת ותפעה שפתי זרה
ואחריתה מרה כלענה
רגליה ירדות ביות

וְהָיָה
 כִּי יֵרָאֶה
 וְאַל תֵּחַ
 שֶׁמֶן
 וְנִצְלָה שְׂתָם
 הוֹלֵךְ
 לֹא יָעֻב

לֹא־מְרוֹ הָטָּ אִיֶּךָ
שְׁמִרָם בַּתּוֹךְ וּבִבְדָּ
וּלְכָל בְּשָׂרוֹ מִרְפָּא
כִּי מִמֶּנּוּ תוֹעֲאוֹת חַיִּים
וְלֹדוֹת שְׁפָתַיִם הִרְחֹק מִמֶּךָ
וְעַפְעָפֶיךָ יִשְׁדְּרוּ כְּגִדְךָ
וּלְכָל דְּרָכֶיךָ יִכְנוּ
הַסֵּד רֵגְלֶךָ מִרְעַ

לתבועתי הט אלק
 ודעת שפתיך ינערו
 וחלק משמן חכה
 חדה כחרב פיות
 שאול ענדיה ותמכו

רשעך בספיני לחמו כי אמת לא יועילן לא יכון ותעבר ילדים וארח צמיש עדיקים ושרים
תעלה ב ריחם שפת ששחך:

נָעוּ מֵעַתָּה אֶל־יְהוָה
וְאֵל תַּעֲזֹר מֵאֲבֹתֶיךָ
וְאֵל תִּקְרַב אֶל־פִּתְחֵי הַשָּׁמַיִם
וְשִׁטְתִּיךָ לֵאמֹר
וְעֵצָבֶיךָ בְּבֵית נָכְרִי
בְּכָלוֹת בְּשַׁדְּךָ וּשְׂאֹדְךָ
וּתְכַחֲתָנָאן לִפְנֵי
וְלִמְלֹכֶיךָ לֹא הִטִּיתִי אָזְנוֹ
בְּתוֹךְ קָהָל וְעֵדֶיךָ
וְנָזִילִים מִתּוֹךְ צֹאֲרֵךְ
בְּרַחֲבוֹת פְּלִינִי בָּמֶם
וְאֵין לֹדִים אֹתְךָ
מֵחֲשֵׁת נַעֲוִירֶיךָ אֵלֶּיךָ
לֵבָבְךָ בְּאֹהֲבֹתֶיךָ תִּשְׁבֹּג וְתִמְצֵחַ
וְתִחַבֵּק חֹק נִצְרִיִּךָ
וְכָל מַעֲשֵׂי־לִבִּי מִפְּלִם
וּבְחֲבִלֵי חֲטָאוֹת יִתְנַחֵץ
וּבְדֵב אֹהֲלֵי יִשְׁמֹחַ

הקדמת חזקוני
נחמיה וספר
החורבן
החורבן
החורבן

החוקר
המזכיר
המוסד

מים מקורך
 יצאו מעלך חיים
 יהיו לך לטוב
 יהי מקורך לך
 אהבים יעלה דדיה
 ולבנה חסדה בע בורה
 פי נפתח יחיה דרכו איש
 באוסינו ילדנו אתה הרשע
 חתם ימות באין מוסר

בְּכָל אֵם עֲרִיצוֹת לִי יֵן
 מִן עֲרִיצוֹת בְּמִדְבָּר
 וְהָיָה יָדְךָ אֶת אֲפֹאֶסֶת הַמִּדְבָּר
 וְהָיָה יָדְךָ אֶת אֲפֹאֶסֶת הַמִּדְבָּר

הַלֵּל מִלֵּל מִיָּד

לֵךְ אֵל מַלְאָכָא עִמָּךְ

אֲשֶׁר יֵצֵא לְךָ קִצְיוֹ

תִּכְוֶן בְּקִיץ לַחֲמָה

עַד מֵתִי עַל הַשָּׂפָה

מֵעַט שָׁנוֹת מֵעַט תַּעֲמִימוֹת

בֵּא כְּמֹהֶלךְ רֹאשֶׁךְ

רֹאה

אֲגִידָה בְּלִי

מִתִּי

מֵעַט חֲבִיבִי

וּמַחֲסִירִי

הוֹלֵךְ עַקְשׁוֹת פֶּה

מִרְהָ בְּאֵעֵינֶיךָ

כָּל עַתְּ מִדֵּינָם יִשְׁלַח

פֶּתַע יִשְׁבֵּר וְאִין מִדְּפֹא

אֲדָם בְּלִיעַל אִישׁ אֶזְרָא

קִרְץ בְּעֵינָיו מִלֵּל בְּרָדָן

תִּקְפְּלוֹת בְּלִבּוֹ חֲרִישׁ רַע

עַל כֵּן פֶּתֹאֵם יִבְרָא אִידוֹ

שֶׁשׁ הָיָה שְׂנֵא יִהְיֶה

עֵינָיו רְמוֹת לִשְׁוֹן שִׁקָּר

לִבּוֹ חֲרִישׁ מַחֲשָׁבוֹת אֶזְרָא

יִפְחֹחַ כְּזָבִים עַד שִׁקָּר

וְשֶׁבַע הָיוּ עֲבוֹת נֶפֶשׁוֹ

וְיָדָיו שִׁפְכוֹת דָּם נָקִי

רַגְלָיו מִמַּהֲרֹת לְרוֹץ לְדָעָה

וּמִשְׁלַח מִדֵּינָם בֵּין אֲחֵימָה

וְאֵל תִּטֵּשׁ תּוֹרַת אֲבִיךָ

עֲמִידָם עַל גִּדְּרֹתֶיךָ

וְהִקְיָנוֹת הֵיאֵת תִּשְׁחָךְ

וְדִרְךְ חַיִּים תִּנְכַּחוֹת מוֹסֵר

נִעַר בַּעַל מִעֲוֹת אֲבִיךָ

קִשְׁדָּם עַל לִבְךָ תִּמְנִיד

תִּנְחָה אֶתְךָ בְּשִׁכְכְךָ תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ

כִּי מִיִּמְעוּה וְתוֹרָה אֶזְרָא

וְחֹכֶם בְּדִין רֹאה דְרִכָּה שְׁמַע אֶתְךָ שִׁפְרִי בְּדִין שֶׁטֶר וּמִשְׁלֵחַ חֵם וּמִעֲשֵׂהוּ שֶׁלֵּךְ אֲשֶׁר וּמַחֲסִירִי
וְהִרְיֵשׁ וּמַחֲסִירִי מִדֵּינָם יִשְׁלַח וּמִדֵּינָם יִיבֹמֵךְ חֲסִידֵי הָרֶלֶק בְּכִסְיָם שֶׁשׁ שְׁלֹשִׁים

ומפנות חפצותי בישותי
ותועה חפצתי רשע
אין בזהם נפול ועקש
ויושרים למענתי ודעת
ודעת מחרוץ נבחר
וכל חפצים לא ישונובה
ודעת מזמורת אמינה

את רעגאה וגאון ודרך רעופי ותהפלות שטחתי

אני בונה ליגבורה
ורוזנים יחקקו עדיך
ומשחרי ימעאונני
הון עתק ועדיקה
ולבואאני מבסוף נבחר
בדוך נתיבות משפט
ואערתיהם אמלא
קדם מפעליו מאז
מקדמי ארץ
באין מעינות כלבדיו מים
לפני גבעות חוללות
וראש עפרות נכלל
בחקן מוא על פני וסהום
בעוז עליונות תהום
בחקן מוסדי ארץ

סן
עצים
עדיקה

עדיקה
אחיה אהב
גשר וכבוד אתי
וב פריי מחרוץ ומפי
אחיה עדיקה אהלך
להנחיל אהבי יש
יהוה קנע ראשיות דרכו
מפולם נסלתי מדאש
באין תהומות חוללות
בדרכי הרים המצב
עד לא עשה ארץ וחוצות
בהכינו שם אתי
באמינו שחקים ממעל
לשומע לם חק ומים לא יעברו פני

כבדו גארץ ארץ מים חולותי בלא באין תהומות לפני גבעות בהכינו דק לסוד ויחידע
בהכינו קרן בחקן בראש חוט מוסדי קר חס

ואתה אעלה אמן ואהיה שעשו
משחק בזה ארצו

ועתה בעים שמעו לי
שמעו וחכמו ואל תפרעו
לשקר על דלתתי יום יום
כי מעא מעא היום
וחטאי חמס נפשו

הלמות בעתה בזה
טובה טובה מסכה יסד
שלחה נערתיה תקרא
יחד מי פתי יסד קנה
לכו לחמו בלחמי
עבדו פתאים וחיו
יסד לץ לקח לו קלון
אל תוכח לץ פו ישנאך
תן לחכם ויחכם עוֹד

תחלת חכמה יראת יהוה
עבד ידבן ימין
אם חכמת וחכמת לך
אשר ככלות המה

לקח בחסד יפ לץ נפשות

ואשר
אשר
כל מש

חצבה עמו
אך עדלה שלח
על גפיו מרמי קדו
חסד לב אמרה
ושוט ביין מסכות
ואשר בדרך בינה
ומוכיח לרשעים
הוכח לחכם ויאהבך
הודיע לעצוריו יוסף סוף

ודעת קדשים בינה
יוסף לך שנות חיים
ולעת לבדך תשא
פתיות וכל ידעה פה

ואשר בדין ידבי חסד

וישנה

בְּכִסֵּי שִׁמְחָה שִׁפְתֵי שִׁקָּר
 מִבְּכֻבֹּיִם לֹא יִחַדל פֶּשַׁע
 פֶּקֶד נִבְחַר לִשְׁוֹת צִדִּיק
 שִׁפְתֵי צִדִּיק יִרְעוּ וְתִזְנֶה
 בְּרַב־יְהוָה הִיא תַעֲשֶׂיךָ
 כִּשְׁחָזֶק לִכְמֹל עֲשׂוֹת יְמֶיהָ
 מִגִּדְרוֹת שָׁמַיָּה הִיא תִּבְרָאֲנִי
 בְּעֶבְדִּי מוֹפֵאֶה וְאֵין רִשְׁוֹנִי
 בְּחֻמֵּי לִשְׁנָיִם וְעֵשֶׂן לְעֵינַיִם
 יִרְאֵת יְהוָה תִּנְסֹף יָמַי
 תִּזְחַלֵּת צִדִּיקִים שְׂמִיחָה
 מֵעַד לְתֵם הַדָּךְ יְהוָה
 צִדִּיק לַעֲלֹם בִּלְיָמוֹט
 פִּי צִדִּיק יִצֹב חֶלְמָה
 שִׁפְתֵי צִדִּיק יִלְשֹׁן רִצּוֹן
 מֵאֲזֵנִי מִרְמָה תִּזְעַב־תִּתְּנוֹה
 בֹּא הָיוֹן וְיֵבֵא קָלֹן
 תִּמְתֵּי יִשְׂרָאֵל תַּעֲזֹב
 לֹא יִשְׂרָאֵל הָיוֹן בְּיוֹם עֲבָרָה
 צִדִּיקֹת תִּמְיָם תִּישָׁר דִּלְכֹן
 יִגְדֹל קֶרֶן יִשְׂרָאֵל תַּעֲזֹלֵם
 בְּמוֹת אֲלֵם לִשְׁעֵי תִּאֲבֹד תִּתְּנוֹה
 צִדִּיק מִצִּדָּה כִּחְלָץ

וְשֵׁנִי דְשֵׁנִי
וְתִקְחֵנִי דְשֵׁנִי
וְיִשְׁכְּבוּ אֵלַי
וְלִשְׁנוֹ תִּהְיֶה
וְפִי דְשֵׁנִי
וְאֶבְזִי שְׁלֵמָה
וְאֵת עַמִּי
וְסִלְף בְּזִדּוֹן
וְעִדְקָה תִּעֲבֹל
וְבִרְשָׁעִי יִפֹּל
וְכִהְיֶה בּוֹגְדִים
וְתִהְיֶה אֲבוֹנָה
וְכִי תִשָּׁעַת

762

בְּיָמֵינוּ

וְהָיָה כִּי יִהְיֶה
 יְהוָה לָאֵל יִתְקַדֵּשׁ
 כִּם וְהָיָה בְּאֵף וְחִיר
 וְתַאוֹת עֲרִיקִים אֶךְ טוֹב
 יֵשׁ מִפֶּה וְטֶסֶף עוֹד
 נֶפֶשׁ בִּרְבָּה תִּדְרֹשׁ
 מִנֶּעַ בְּרִי יִקְבְּחוּ לֵאלֹהִים
 שְׁחָד טוֹב בְּקֶשֶׁר עוֹז
 בֹּטֵחַ בַּנְּשֻׁד הוּא יִפּוֹל
 עוֹבֵד בֵּית יִשְׁחַל רֹחַ
 יִשְׁחַק עַץ הָיִים
 עֲדִיק בְּאַרְץ יִשְׁלֵם

הנה פושל דע ידוע ורינד גשיל'ס אבד'ה צ'דן אונס כד'ר אבד'ה ייטלס צ'דן וחס' וצ'ד'ה
הנה ייטלס :

וְשִׁירָה
 וְזִמְרָה
 חֲדָשׁ
 וְשִׁירָה
 וְזִמְרָה
 חֲדָשׁ

הַפִּיךְ רַשְׁעִים וְאֵינִם

לֹא שָׂלוֹם יִהְיֶה אִישׁ

טוֹב נִקְלָה וְעֵבֶד לוֹ

יִדְעַתְּ עֲדִיק נֶפֶשׁ בְּהִמְתּוֹ

עֵבֶד אֱלֹהִים יִשְׁבַּע לֶחֶם

חֶמֶד רֵשַׁע מִעֲוֹן רַשָּׁעִים

בִּפְשַׁע שְׂפָתָיו מוֹקֵשׁ רַע

מִפְרִי פִי אִישׁ יִשְׁבַּע כּוֹז

חֶרֶץ אֵוִיל יִשָּׂר בְּעֵינָיו

אֵוִיל צִיּוֹן יִדְעַתְּ כִּשְׁמוֹ

יִפְתָּח אֲמוֹנָה וְצִדִּיק עֲדִיק

יֵשׁ בּוֹטָה בְּמִלֵּךְ קִדְוֹת חֶרֶב

שָׁפַת אֲמִתּוֹת תִּפְּזֹן לַעַד

מִרְמָה בִּלְבַב חֶרֶשׁ רָע

לֹא יִתְּנָה לַעֲדִיק כָּל אֶחָד

תוֹעֲבֹת יִהְיוּ שְׁפָתַי שֹׁקֵר

אֵלֶּם עִירֹם כִּסְיוֹ דִּיעַת

שָׂלוֹם בְּרִיךְ וְחַסְדֵּי שְׁלֹמֹה בְּשִׁיר וְזִמְרָה בְּשִׁיר

יֵד חֲכוּצִית

ורכיה ודין למגב
ולבר טוב ישמחה
וירך רשעים תלעם
והון אדם יקר חרוץ
וירך נתיבה אל ביה
ולץ לא שמע גערה
ונפש בוללים חמס
פשוט שפתי מחתה לו
ונפש חרעים חד
ורשע יבאוש ויחפיר
ורשעה תסלק חסמות
מותריש והון רב
ורש לא שמע גערה
ונר רשעים ודין
ואת נועים חלמה
וקבץ על יד ורבה
ועץ חיים תאהב באה
וידא מעוה הוא ישרם
לסור ממקשי מות
וירך בגדים איתן
וכסיל יפרש ארלי
ועד אמונים מרפא
וישמר תוצחת יפצץ

טוב
פשוט
שם עדיון
נפש איש ששון
אור עדיונים ישמח
רק בחיון יתן מעה
הון מהכל ומעט
תוחלת ממשכה מחלה לב
בי לבר יתבל לו
תורת חכם מקוד חיים
טבל טוב יתן חן
כל ערום יעשה ברעה
מלאך רשע יכל ברע
ש וקלון פורע מוסר

ישמח בדין עדיק דבין ריש בדין ריש וקלון ריש כמחש ועשר חסד כפ פורע של ריש
וקלון פורע ריש כפון יכבד בדין יסעמח אדניו

חכמות נשים כעטרת בנותיה
 הולך בדרך יראת יהוה
 כפי אהיל חטה גאולה
 בארץ אלפים אכוס בר
 עד אמונים לא יכזב
 בקש לשן חכמה ואין
 לה מנהג לאיש כסיל
 חכמות עדות הבין ודבר
 אוילים ילדן אשם
 לב יחבבות נפשו
 בית רשעים ישכנו
 יש דרך ישר ופני איש
 גם בשחק יכתב
 מדרכין ישבע סוג לב
 פני יאמי לכל דבר

ואות
 ונפח
 ויש
 ואהבה
 ובטח

ואהלת בנותיה
 ונלוז דרכיה
 ושפת חכמה
 ורבת בראות צבא שח
 ויפוח בצינים עץ שדה
 ויעת לבדוד ... נקר
 וכל ידעת שפתי דעות
 ואהלת כסילים מרמה
 וביד ישרים רעון
 ובשמחתו לא יתערב זר
 ואהל ישרים יפריח
 ואחריתה דרכי מות
 ואחריתה שמחה וטובה
 ומעלה איש טוב
 ועדום יבין לא שח

תבואות כסף כעטרת אלפים טוב מעט בטעמן רב כשיפיהל תבונה מחול בדיה
 גשמים וירושלם פריסה יתקן סימן

חכם

יד

וכליל מן המזבח ושתה
 ואיש מזמור שנה
 וערומים יכרתו ויעת
 ורשעים על שפי' עדיין
 ואהבו עשור רבים
 ומחונן ענים אשרי
 וחסד ואמת חרשו טוב
 ודבר שפתים אך למחזור
 אולת ככילים אולת
 וסוף בוצים מרכה
 ולבנו יהיה מחסה
 לסור ממקשו מות
 ובאפס לאם מחתת רוח
 וקער רוח מדים אולת
 וריב עצמות קסא
 ומכברו חנן אביון
 וחסה במותו עדיין
 ובקרב כסולים תוליע
 וחסד לאמים חטאת
 ועבדים ותקיה במשט
 ודבר פקד יעלה אף
 ופי כסילים יבוע אולת
 עפות רעים וטובים

יד

חכמים

ש

והרשי לע

מקד מתר

עשרם

היה עד אמת

היה מנחם על

היה מקור חיים

היה חידת קלך

היה חפץ רב חסד

היה בשרים לז מרם

היה חף עשהו

היה ידוה רשע

היה בן תנח חכמה

היה ורבים בן

היה מלך לעבד משכח

היה חף ישיב חכמה

היה חכמים תיטיב דעת

היה מקום עני יהוה

מִדֶּשֶׁת שְׁמֵי עֲלֵיוֹם
 אֵל יֵאָדָה מוֹסֵר אֲבִיו
 בֵּית עֲדִיק חֲסֹן רֹב
 שִׁפְתָיו חֲכָמִים יִדְוֹלַעַת
 וְכֹחַ דְּשָׁעִים תוֹעֵבֶת יְהוָה
 תוֹעֵבֶת יְהוָה דֶּדֶךְ דְּשָׁע
 מוֹסֵר רֵעַ לַעֲזֹב אֶרֶץ
 שְׂאֹל וְאֶבְרִיֹן כְּגֵד יְהוָה
 לֹא יֵאָהֵב לֶקֶךְ הוֹכֵחַ לוֹ
 לֵב שֹׂמֵחַ יִטְבַּע פֶּעַם
 לֵב נִבְזֹן יִבְקֹשׁ דַּעַת
 כָּל יְמֵי עַנּוּ דְּעִיִּים
 טוֹב מֵעֲטוּבֵי אֶת יְהוָה
 טוֹב אֶרְחֹת יִרְקָה וְאֶהֱבֶה שֵׁם
 אִישׁ חֲמִיָּה יִגְדֶּה מִדִּין
 דֶּדֶךְ עֵל בְּמִשְׁכַּת חֲדָק
 בֶּן חֲכָם יִשְׁמַח אֲבִי
 אֹלֶת שְׂמֵחָה לְחֹסֵר לֵב
 הַפִּי מִחֲשָׁבוֹת בְּאֵין סוֹד
 שְׂמֵחָה לְאִישׁ בְּמַעֲסֵה פִין
 אֶרֶץ חַיִּים לְמַעֲלָה לְמִשְׁכִּיל
 בֵּית גָּאִים וְסֹחַ יְהוָה
 תוֹעֵבֶת יְהוָה מִחֲשָׁבוֹת רֵעַ

וְשֵׁן
 בְּשִׁפְתָיו
 וְכֹחַ
 וְלֵב פֶּס
 וְתַפְלֹת
 וּמִדֶּה
 שׁוֹכֵן תוֹכָתוֹ
 אֶף כִּי לִבּוֹת בֶּס
 אֵל חֲכָמִים לֹא
 וְכֹחַ עֲבָת לֵב דּוֹחַ גִּבּוֹר
 וְכֹחַ בְּסִילִים יִרְעֶה אֹלֶת
 וְכֹחַ לֵב מִשְׁתַּח וְתַמִּיד
 מִאֲוַעֲרֵי רֹב וְמִהוֹמָה בֶּן
 מִשׁוֹר אֲבוֹס וְשִׁנְאֵה בֶן
 וְאֶדְךְ אֲפִים יִשְׁקִיט רִיב
 וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל סִלְלָה
 וְכֹסִיל אֲדָם בּוֹחֶה אֲמוֹ
 וְאִישׁ תְּבוּנָה יִשְׂרָאֵל לֵב
 וְכֹחַ יוֹעֲצִים ... תִּקְוָה
 וְכֹחַ בְּעֵתוֹ מִה טוֹב
 לְמַעַן סוֹד מִשְׁאֹל מִטָּה
 וְכֹחַ גִּבּוֹר אֶלְמִנָּה
 וְכֹחַ דִּים אֲמִרָה נֶעַם

לְכַתְּבָה
 יִשְׁרָאֵל מִיִּשְׂרָאֵל

וְכֹחַ בְּדֶךְ וּמִדֶּה וְכֹחַ יִטְבַּע דְּנִמַּי יִטְבַּע אֵל אֲבִי לֵב שְׂמֵחַ דְּלִמַּי יִגְדֶּה אִישׁ חֲמֵק רַחֵם
 נֶפֶשׁ אִישׁ אֶף וְכֹחַ

47N משלי טו, כז — טז, טז

משלי

מסלות ישורון סוד מדע
 לפע שפיר צאון
 טוב שפיר רוח את ענינם
 משפיל על דבר ימנא טוב
 לחכם לב יקרא נבון
 מקור חיים שכל בעליו
 לב חכם ישכיל פיהו
 עוף דבש אמרו נעם
 יש דרך ישר לפני איש
 נפש עמל עמלה לו
 איש בלי על כרח רעה
 איש תהפכות ישלח מזון
 איש חכם יפתה רעהו
 ענה עינו לחשב תהפכות
 עזרת תפארת שיבה
 טוב ארך אפים מגבור
 מחק וטל את הגורל
 טוב פת חרבה ושלום כה
 עבד משכיל ימשל בצון מבוש
 מעק לנסף וכור להב
 מדע מקשיב על שפת און
 לעג לרש חרף עשהו
 עמדת יקנים כע בנים

כח להוכיח
ד ש

ס
ל

ש
 ומוסר אויר
 ועל שפתיו
 מותק לנפש זמר
 ואחרונה דרכי
 כי אכף עליו פיהו
 ועל שפתיו פאש צרבת
 ונרצז מפרוץ אלוף
 והוליו בדרך לא טוב
 קרץ שפתיו בלה רעה
 בדרך עדיקה תמינא
 ומשל ברוחו מלכד עיר
 ומיהוה כל משפטו
 מבזות מלא זבחי ריב
 וברטך אחים יחלק נחלה
 וברז לבות יהוה
 שקר מזין על לשון הוות
 שמח לאויר לא ימקה
 ותפארת בנים אבותם

פיהו בשר לב חכם נפש עמל קר ואחרונה עמל ח למה יתן במלאו נפש יתרון ושנא דיו את
 טוב היות יש אויר ראה חיים כרה דק רעה שחל הותב חס מרע כחל וסורחי כיוספין דאם חסי

לך נאור

בג
יקר
ז

נחל שומה: נחל שומה: נחל שומה: נחל שומה: נחל שומה:

בְּאֵימָתָא דְּמַחְרֵי שְׁחִיבָא
 תְּמַחֵר יִבְקֹשׁ נַפְשֵׁי
 לֹא יִחַפֵּץ כְּסִיל בְּתַבְתֵּיהּ
 בְּכֹחַ רִשְׁעָא בְּאַגְמֵ בּוֹז
 בְּעִינֵי עַמֻּקִּיָּהּ דְּבִרְיָא אִישׁ
 מִשְׁתַּחֲוֵי רִשְׁעָא לֹא פֻּגַב
 שְׁפָתֵיהּ כְּסִיל יִבְתָּן בְּרִיב
 כִּי כְּסִיל מִחֲתָה לֹא
 דְּבִרְיָא נִרְבֵּן כְּמֹת לֵהמִינֵי
 גַם מִתְרַפֵּחַ בְּמִלְאֲבֹתָם
 מִגְדֵּל עַוְשָׁה יְהוּה
 הוּן עֲשִׂיר קִרְיֵת עִזֵּי
 לִפְנֵי שְׂבִיר יִצְבָּה לִבְאִישׁ
 מִשְׁיֵב דְּבִר בְּטָרָם יִשְׁמַע
 רוּחַ אִישׁ יִכְלַל מִחֲלָהוּ
 לִבְנֵי יִקְטֵה דִיעָת
 תֵּן אֲדָמָה יִחִיב לֹא
 יִדְיֵן הָרֵאשֻׁן בְּרִיבֵי
 מִדִּינֵיהּ יִשְׁבִּית הַגְּזֵל
 אֲחִי נַפְשֵׁי מִקְדִּיִּת עַד
 מִפְּרִיפֵי אִישׁ תִּשְׁבַּע בְּטָנֵי

צִנִּי
 כִּי אֵת
 וְעַם קָלִי
 נָחַל נָבֵעַ מִקְוֵה
 לְהַטְוֹת עֲדִיּוֹן
 וְפִין לְמַחֲלָמוֹת
 וְשְׁפָתֵיהּ מִזֶּקֶשׁ נַפְשֵׁי
 וְהֵם מִדִּלְיָא חֲדָרֵי בְּטָן
 אֲחִי הוּא לִבְעַל מִשְׁחִית
 בּוֹ יִרְוֹץ מִדִּיּוֹן וְנִשְׁגָּב
 וְכַחֲמוּהָ נִשְׁגָּבָה בְּמִשְׁכַּחֲתֵי
 וְלִפְנֵי בְּבוֹד עֵנֹה
 אֲוֹלֵת הִיא לֹא וְכִלְמָה
 רוּחַ נִבְאָה מִי יִשְׁאֲנָה
 וְאִין חֲכָמִים תִּבְקֹשׁ דִּיעָת
 וְלִפְנֵי גִלִּים יִסְחָנוּ
 יִבְאֵר יִשְׁחָנוּ וְחֲקִירוֹ
 וּבִין עֲצוּמִים יִפְרִיחַ
 וּמִדִּינֵיהּ כְּבִרְיָא אֲדָמִין
 תִּבְוֹאת שְׁפָתֵיהּ יִשְׁבַּע

ואהביה יאכל פריה
 זיפק רעון מיהודה
 ועשיר יענה עזות
 ויש אהב וצבן מאח
 מעקש שפתיו והוא כסיל: כ
 ואין ברגלים חוטא
 ועל יהודה יזעף לבו
 ויל מרעו יפרד
 ויפיו כזבים לא ימלע
 וכל הרע לאיש מתן
 שמר תכונה למעא טוב
 ויפיו כזבים יאבד

אף כי לעבד משל בשדים:
 ותפארתו עזר על פשע
 וכל על עשכ רעוט
 וילך טורד מדיני אשה
 ומיהודה אשה משכלת
 ונפש רמיה תרעב
 בזה דלציון יבמות
 וציון שלם לו
 ואל המיתו אל תשטא נשון

ואהב
 ויש
 ותרעב
 ויפיו
 עת נפש לא קוב
 ואל תסלק דרכו
 ויפיו רעים רבים
 ויפיו לא יפנה
 ויפיו פני רבים
 ויפיו שטאח אפני מרעו יחקו ממנו מרדף אנשים לא אבד
 קטן לב אהב נשון
 ויפיו לא יפנה

לא נאווה לכסיל תענוג
 שכל אלים האריך אפ
 סהם כפלי יעקב מלך
 הות לאביו בן כסיל
 בות והון נחלת אבות
 ענה תפיל וירדגיה
 שכל בשר שנין נשון
 מלח יהודה ויפיו
 ויפיו

והוא כסיל תענוג

גרל חמה נשא ענש
 שמי עצה וקבל מוסר
 רבות מחשבות בלב איש
 האות אדם חסדו
 יראת יהוה לחנם
 טמן עץ ידו בעליות
 לץ תכה ופתי יערים
 משרד אב יבריה אם
 חדל בן לשמע מוסר
 ער בליעל ילוץ משפט
 נבחו לעינים שפטים
 לץ היץ המה שבר
 נהם נכפיר אימת מלך
 נבוד לאיש שבת מדיב
 מחרף עץ לא יהירש
 מים עמקים עצה בלב איש
 רב אדם יקרא איש חסדו
 מתהלך בתבין עדין
 מלך יושב על כסא דין
 מי יאמר זכותי לבי
 אבן ואבן איפה ואיפה
 גם במעליו יתנבל נער
 און שמינת ועון ראה

כי אדם
 למען תחיה
 ועצת יהוה
 וטוב רש
 ושבע ילון בל
 גם אל פיהו לא
 והוכיח לנבון יפין
 בן מביש ומחפ
 לשנות מאמר דעת
 ופירשעים יבלע און
 ומהלמות לגו כסילים
 וכל שגדו לא יחנם
 מתעבדן חוטא נפשו
 וכל אויל יתגלע
 ישאל בקיעור ואין
 ואיש תבונה ידלס
 ואיש אמונים מי ימצא
 אשרו בניו אחריו
 מזרה בעיניו כל רע
 סדרתו מחטאות
 חועבת יהוה גם שניהם
 אם יך ואם ישד פעלו
 יהוה עשה גם שניהם

אל פיהו בדין גם טמן עץ ידו בעליות
 קדמם

[illegible]

50א משלי כ, יג — כא, ה

פועל אצרות כלשון שקר
 שד רשעים יגורם
 הפכפך דרך איש וגר
 טוב רשע על פנת גג
 נפד רשע אותה רע
 בענש לך יחכם פתי
 משכיל עדיק לבית רשע
 אטם ארנו מדעקת דל
 מתן בסתר יכפה אף
 שמחה לעדיק פשוט משפט
 אדם תועה מדרך השכל
 איש מחסור אהב שמחה
 כפר לעדיק רשע
 טוב שבת בארץ מדבר
 אועד נחמד ושמון בניה חכם
 דרך עדיקה וחסד
 עיר גברים עלה חכם
 שמד פיו ולשון
 דף יחיד לך שמו
 תאות עניל תמיתנו
 כל היוט הות איה ותאנה
 יטה רשעים תועבה
 ער כיבים יאמר

חכם
 כי מאט
 דרך יס
 מאשות מדונים
 לא יחן בעיני
 ובה שכל לחכם יקח
 מסלק רשעים
 גם הוא יקרא ולא יענה
 ושחל בחוק חמה עינה
 ומחנה לפעול און
 בקהל רפאים ינוח
 אהב יין ושמון לא יעשיר
 ותחת ישרים בוגר
 מאשות מדונים וכעס
 וכסיל אדם יבלעט
 ימצא חיים עדיקה וכבוד
 וירד ערומב טחה
 שמד מיערות נפשו
 עושה בעלרת דיון
 כי מאט ידיו לעשות
 ועדיק יתן ולא יחשך
 אף כי בזמא יביאנו
 ואיש שמעלנעו ירד

מדינת דבר מדוניל ד טוב ודבעס למיחן פקס לבחולס דילך עמדי טלפני סימן דעבר גר
 איש חסד יוצא אתה סימן גר של עושה כשאלע בעברת זכ וציון

וישר הוא יבין דרכיך
ואין עצה לנגד יהוה

וליהוה התשיעה
מכסף ומזהב חן טוב
עשה כלם יהוה
ופתיים עצרו ונגנשו
עשר וכבוד וחיים

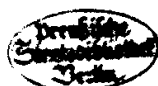
שומר נפשו ירחק מהם
גם כי יחקיר לא יסור ממנו
ועבד לזה לאיש מלוה
ושבנו עבדנו וכלה
כי נתן מלחמו לל
וישבתי דין וקלון
חן שפתינו רעהו מלך
ויסלף דברי בוגר
בתוך רחבות ארעו
ועום יהוה יפול שם
שבט מחסר ירחיקנה ממנו
נתן לעשיר אך למחסור
ולבן גשיר לא יעט
יפנו יחדיו על שפתיך
הודיעתיך היום אף אתה

תבונה

מחום מלחמה
ממעשר רב

דש נפשו
דש ראה דעה ויסתר
ב ענה יראת יהוה
דש פחים בדרך עקש
לנער על פי דרכו
דש דשיוס יבשה
דש עולה יקשר אח
טוב עין הוא יבדק
דש לך ויעץ מלך
אהב טהור לב

עני יהוה נערו יעט
אמר על ארי פחוק
טחה עמקה פו זרות
אולת קטורה בלב נער
עשן דל להדבוק לו
הט ארץ ושמע וסחמנים
כי משה נשכחם בבער
להיות משה מבכרין

הוציא מן הספר יסודיך בלא יכל ושכח עכרתי

משל

הלא כתבתי לך שלישות
להווייעך קשט אמרי אמת

להשיב אמת

אל תגזל דל כי דל הוא
כי יהיה וריב ריבם
אל תחרע את בעל אף
פן תאלף אחרתו
אל תהי צתקעי כף
אם אין לשלם
אל תסג גבול שדה

ואל תדכא עני
וקבע את קבעיהם
ואת איש חמות לא תז
ולקחת מוקש לנפש
בערבים משאות
למה יקח משכבך מדחתך
אשר עשו אבותיך

חיות איש מחיר במלאכתו לפני מלכים ותיעב בל יתעב לפני
חשבים
כי תשב לחום את מושל
ושמת שפין בלעך
אל תתאו למטעמותיו
אל תיגע להעשיר

בין תביו את אשר לפניך
אם בעל נפש אדם
זהו לחם פזבים
מבונתך חלל: התעף עינך
כנשר ועף השמים

בו ואמנו כי עשה יעשה לו כנפים

אל תלחם את לחם רע עין
כי במו שער בנפשכון הוא
פנתך אכלת תקן אמה
באזני ממיל אל תיבז
אל תהי גבול עולם

ואל תת אן למטעמותיו
אכול ושתה יאמר לך רבו בל עמך
ושחת דבריך העשמים
כי יבז לשלל מליך
ובשוי יתומים אל תבא

תסג גבול תפליט אל תסג ודומה

כי תאלם

הוא יריב את ריבם אתך
ואינך לאמרו דעת
כי תכנו בשבט לא ימות
ונפשו משאול תצל
ישמח לבו גם את
בדבר שפתוך מישורים
כי אם ביראת יהוה כל היום
ותקוותך לא תכרה
ואשך בדרך לבך
בזלזול בשד לבו
וקרעים תלביש נומה
ואל תבז כי יקנה אמך
חכמה ומוסר ובינה
יולד חכם וישמחו בו
ותגל יולדתך
ועיניך דלפי תרענה
ובאר צדד כרית
ובוגדים באדם תוסיף
למי אויב למי אבוי למי מרדתי למי שיהי למי פעעים חנם למי
חבלות עינים למי אחרים על היין לבאים לחקר מסתך
אל תרא יין כי יתאמרים כי יתן בכוס עמו ותהלך במישורים
ועפעע יפחש
ולבך ידבר תהפכות

אין
מקל
בט תכנו
לבך
נה כליותי
יקנה לבך בחטאים
אדם יש אחרות
מע אתה בע וחכם
אל תהי בסכא יין
כי סבא חולל יורש
שמע לאבין זה ילדך
אמת קנה ואל תמכר
גל יכל אבי עיניך
ישמח אבך ואמך
תנה בע לבך
כי שחזה עמקה וטה
אף היא כחונך תהרב
למי אויב למי אבוי למי מרדתי למי שיהי למי פעעים חנם למי
חבלות עינים למי אחרים על היין לבאים לחקר מסתך
אל תרא יין כי יתאמרים כי יתן בכוס עמו ותהלך במישורים
ועפעע יפחש
ולבך ידבר תהפכות

יולד חכם ואם ניר ויקנים ואינם ואנחנו דקינות חס יא ברוש וליקא בכמיב :

משלי

כד

והיית כשעבד בלבי ים
 הכוני כל חלוצי הלטונות ביד עתו מתי ארץ אוס
 אל תקנא באנשי רעה
 כי שד יהגה לבם
 בחלמה יבנה בית
 ובדעת חדרים ימלאו
 בדר חכם בעוז
 כי ברחובות תעשה לך מלחמה
 ראמות לאויל חכמות
 מחשב להרע
 יפח אולת חטאות
 החרפות ביום ערה
 העל לקחים למות
 כי תאמר הן לא ידענו זה
 ונער נפשך הוא ידע
 תכל בע רבש פכוכ
 ידע חכמה נפשך אם מעצות ייש אחריית ותקנות לאתברות

ובש
 וכל
 ואל ותתאו לה
 ועמל שפתיהם
 ובתבונה ית
 כל הון יקר וזה
 ואיש דעת מאמץ
 וחשונה בלב יוע
 בשער לא יפתח פיהו
 לו בעל מזמות יקראו
 ותועבות לאדם לך
 ער פחזה
 ומקנים להרץ אם תחשך
 הלא תכן נשות הוא יבין
 וחשוק לאדם כפילו
 ופסל כותק על חכך
 אל תשדך רבצו
 ורשעים יפשו ברעה
 ובמשל אל יל לבך
 ורשיב מעליו אפן

אל תהרב רשע למה יחזק
 כי שבע יסור צדיק וקם
 בנפלא איבך אל השמיה
 כי יראה יהוה ורע בעניו

אל תשדך רבצו
 ורשעים יפשו ברעה
 ובמשל אל יל לבך
 ורשיב מעליו אפן

L

משלי עזות עזות איוב עז

אל תהרב רבצו

אל תקנא פריטעים
נר רשעים ידעך
עם שונים אל תתערב
ופיר שניהם מי יודע

לרע
בני ומלך
אדם אינם

גם אלה לחכמים

במשפט בל טוב
יקבחו עמים חעמיהו לאמים
זעליהם תבוא ברכת טוב
משיב דברים נכחים
אחר ובעת ביתך
קבחות בשפתין
אשיר לאיש כפעלו
ועל סם אדם חסר לב
וגיד אבנו מרסח
ראיתי לקחתי מוסר
מעט חכך ימים לשכב
ומחסריך כאיש מגן

רשע עדין אותה
נחום ינעם
ליום ישן
חיוץ מלאכתך ועטלה בשדה לך
אשר עי חנם בידך
אשר תאמר באשר עשה לי
שלא אפסד עיני עבדותי
חוסר עיני בשנים כמו פניו חרלים
באחוריהם שית לב
מעט שנות מעט תחממות
ובא מעדלך ראשך

גם אלה משלי שלמה

חזקיה מלך יהודה
וכד מלכים חקר דבר
ולב מלכים אין חקר
וינא לערף בלי
ויכון בעריך כסא

אשר העניקו
לכל מלכים הסודי דבר
שגילת לדום וארץ לעמק
הלא סוגים מכסף
הגורשע לפני מלך

ומלך גדל ירא אתי ריחן כן תן שנים בדק ושלעם שנים וכלים נכלים חזקיה כול משן

משלי

אל תתהדר לפני מלך
 כי טוב אמר לך עלה הנה מה שפילך לפני נריב א
 אל תעא לרוב מהר פן מה תעשה באחריתה בהל
 ריבך ריב את רעך
 פן יחסוך שמע
 דפוחו זהב במשפחות כסף
 נם זהב וחל כתם
 בעפת שלג ביום קציר עיר נאמן לשלחו ונפש אהבו ישי

איש מתהלל במיתות שוקר
 ולשון רפה תשבר גרם
 פן תשבעט והקאות
 פן ישבעך ושנאך
 איש ענה ברעהו עול שוקר
 מבטח בוגד ביום עוה
 ושר בשמים על לבדע

נשיאים ורוח וגשם אין
 בדרך אפים יפתה קצין
 דבש מעצת אכל דרך
 הקר רגל מבית רעך
 מפיו מורב נחץ שטן
 שן רעה ורגל מועדת
 מערה בגד ביום קרה חמץ ער נחר

ואם עמא השקדו מים
 אל ראשו ויהוה ישלם לך
 ופנים נועמים לשון סתר
 מאשות מדינות וצרות חביר
 ושמועה טובה מאדך מהחוק
 עדיק ממ לפני רשע

אם רעב שנהך האכלהו לחם
 כי צחלים אותה חתה
 רוח עפון תחולל גשם
 טוב שבת על פנת גג
 מים קרים על כפש עיפה
 מעין עיפוש ומקור משחת

אכיל

דבר דבר דין חס אפנו דין חס רעהב דין חס רעה היא שן רעה

וְחָקֵר בְּבִדָּם כְּבוֹד
אִישׁ אֵין מַעֲעֵר לְרוּחוֹ
כֵּן לֹא נִאֲוֶה לְפָסִיל כְּבוֹד
כֵּן קָלִיל חֲנֻם לֹא תִבְא
וְשָׁבַט לְגֹו כְּסִילִים
פֶּן יִהְיֶה חֶכֶם בְּעֵינָיו
שֶׁלֹּחַ דְּבָרִים בִּיד כְּסִיל
וּמִשָּׁל בְּפִי כְּסִילִים
כֵּן נוֹתֵן לְפָסִיל כְּבוֹד
וּמִשָּׁל בְּפִי כְּסִילִים
וְשֹׁכֵד כְּסִיל וְשֹׁכֵד עֲבָדִים
כְּסִיל שׁוֹנֶה בְּאוֹלָתוֹ
תִּקְוָה לְכָסִיל מִמֶּנּוּ
אֵדִי בֵין הִרְבּוֹת
וְעֵצֶל עַל מִטָּתוֹ
נִלְאָה לֵה שִׁיבָה אֶל־פִּיו
מִשָּׁבַע מִשִּׁיבֵי טַעַם
עֲבָד מִתְעַבֵּר עַל רִיב לֹא לוֹ
יָקִים חֲעִיִּם וּמֹוֹת
וְאִמֵּר הֲלֹא מִשְׁחָק אֲנִי
וְבֵאֵין רִגְזִי יִשְׁתַּחֲוֶה בִּידוֹ
וְאִישׁ מִדּוֹנִים לְחִרְחָר רִיב
וְהֵם יִרְדּוּ חֲדָיו בְּטָן

עֵצֶל עַל
כְּסִילִים

מִדִּינִים

וְחָקֵר בְּבִדָּם כְּבוֹד
אִישׁ אֵין מַעֲעֵר לְרוּחוֹ
כֵּן לֹא נִאֲוֶה לְפָסִיל כְּבוֹד
כֵּן קָלִיל חֲנֻם לֹא תִבְא
וְשָׁבַט לְגֹו כְּסִילִים
פֶּן יִהְיֶה חֶכֶם בְּעֵינָיו
שֶׁלֹּחַ דְּבָרִים בִּיד כְּסִיל
וּמִשָּׁל בְּפִי כְּסִילִים
כֵּן נוֹתֵן לְפָסִיל כְּבוֹד
וּמִשָּׁל בְּפִי כְּסִילִים
וְשֹׁכֵד כְּסִיל וְשֹׁכֵד עֲבָדִים
כְּסִיל שׁוֹנֶה בְּאוֹלָתוֹ
תִּקְוָה לְכָסִיל מִמֶּנּוּ
אֵדִי בֵין הִרְבּוֹת
וְעֵצֶל עַל מִטָּתוֹ
נִלְאָה לֵה שִׁיבָה אֶל־פִּיו
מִשָּׁבַע מִשִּׁיבֵי טַעַם
עֲבָד מִתְעַבֵּר עַל רִיב לֹא לוֹ
יָקִים חֲעִיִּם וּמֹוֹת
וְאִמֵּר הֲלֹא מִשְׁחָק אֲנִי
וְבֵאֵין רִגְזִי יִשְׁתַּחֲוֶה בִּידוֹ
וְאִישׁ מִדּוֹנִים לְחִרְחָר רִיב
וְהֵם יִרְדּוּ חֲדָיו בְּטָן

מִלֵּל מִיִּתְדֵק וְשֹׁכֵד הַיֵּן בִּדְקָה וְחֵסֶה

משלי

כִּסֵּף מִיָּצִים מַעֲפֶה עַל חֶרֶשׁ
 בְּשִׁפְתָיו יִכְרֹךְ שׁוֹנֵא
 וְיִחַד קוֹלוֹ אֶל תַּאֲמֹדָיו
 בְּכֶסֶף שִׁנְאָה בְּמִשְׁאוֹ
 בָּרָה שְׂחַת מִן יָפוֹל
 שֶׁזֶן שֶׁקֶר יִשְׁנֵא דַבָּרוֹ
 וְהָלַל בְּיוֹם מֵחָר
 וְלֹא פִיךָ
 כִּי אִבֹּן וְנִטַּל הַחֹל
 אֲכִירִיּוֹת חֲמָה וְשִׁטָּף אֶף
 טוֹבָה תוֹכַחַת מִגִּלָּה
 נֶאֱמָרִים פָּעֵעוּ אֹהֶב
 נֶפֶשׁ שֶׁבַע תָּבוֹס נֶפֶשׁ
 בַּעֲפֹר נוֹדֶדֶת מִן קֶטֶד
 שִׁמְז וְקִטְרֶת יִשְׁמַח לֵב
 רֵיחַ וְרֵעַה אֲבוֹךְ אֶל הָעֵשׂ וּבֵית אַחִיךָ אֶל תְּבוֹא בְּיוֹם אֵינִיךָ
 טוֹב שֶׁזֶן קְרוֹב מֵאֵח רֵחוֹק חֶכֶם בֵּן וְשִׁמְחָה לְצִי וְאִשׁוּבָה חֶרְפָּה לְדָר
 עָרוֹם רֹאה רֵעֵה נִסְתָּר
 קָח בְּצִדּוֹ כִּי עֵרֵב יָד
 מִצִּדֵּי רֵעֵהוּ בְּקוֹל גִּלָּה בְּמִקֵּד הַשְּׂכֻסִּים
 דֹּלֵף טוֹרֵד בְּיוֹם כִּגְרִיר
 עֲפֹעָה יַעֲפֹן רוּחַ
 בְּדָל בְּכָל דֵּל יַחַד

שְׂחַת
 וּבְקִרְבּוֹ
 כִּי שֶׁבַע תוֹעֵה
 תְּגַלֶּה רֵעֵהוּ
 וְגִלָּל אִבֹּן אֶלֶיךָ
 וְפֶה חֶלֶק יַעֲשֶׂה נֶפֶשׁ
 כִּי לֹא תִדְעַם מִהָלָל
 נִכְרִי וְאֵל שְׂפֹתֶיךָ
 וְכַעַם אֹיִל כְּבָד מִשְׁנֵיהֶם
 וְיָמֵי יַעֲמֹד לִפְנֵי קִנְיָה
 מִיֵּאֱהָבָה מִסִּתְרֶת
 וְנִעְתָּרֶת נְשִׁיחוֹת שׁוֹנֵא
 וְנֶפֶשׁ רֵעֵבָה כָּל מֵד מִתְּרוֹק
 כִּי אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ
 וְיִתָּק רֵעֵהוּ מִעֵת נֶפֶשׁ
 וְכִי תִבֹּא בְּיוֹם אֵינִיךָ
 פֶּתֶאִים עֲצָרוּ נֶעֱנְשׁוּ
 וְכִי נִכְרִיָּה חֲבִלָּהוּ
 קָלִילָה תִּחַשְׁבֵּל
 וְאִשָּׁה מִדּוֹנִים נִשְׁתַּחֲוֶה
 וְשִׁמְז יִמְנֹן יִקְרָא
 וְאִישׁ יִחַד פֶּתֶ רֵעֵהוּ

כִּי כֹל חֶסֶד מִן הַיָּד הַיְּמִינִית חֲסִידִיךָ כִּי וְהַיְּמִינִית מִן הַיָּד הַיְּמִינִית
 וְהַיְּמִינִית מִן הַיָּד הַיְּמִינִית

משלי

ושמר ארצו יצחק
כן לצ האדם לאדם
ועיני האדם לא תשבענה
ואיש לפי מהלל
בתוך הריפות בעלי לא

שבענה
הואיל במכתש

שית לבך לעדרים
ואם נור לדור דור
ונאספו עשבות הרים
ומחיר שדה עתורים
וחיים לעדרתך

דחיו לביטחון דל

ועיניך כלפיך יצחק
ובארים מבין ידע בן יאריך
מטר סחף ואין לחם
ושמרי תורה ותגרוכם
ומבקש יהוה יבינו כל

מס מעקש
ינעקש עין

מעקש ירכים וחוא עשיר
ורעה חלום יכלום אביו
לחונן דלים יקבענו
גם תפלתו תועבה

בשחורו
ק

יכול חממים ינהלו טוב
והל מבין יחקרנו

ענין אולתו
עפני עאנך
לעולם חסן

ענין ונראה ישא
לבושך
לחם צמים לחמך לחם ביתך

לחם דרך רשע
לחם ארץ רבים שדיה
לחם ונשק דלים
לחם תורה יהלל רשע
לחם דע לא צנו משפט
לחם חולך בתמו
לחם תורה בן מבין

לחם חוט בנשך ובחייבית
לחם אונן משמע תורה
לחם ישרים בדרך דע בשחורו חוא יפול חממים ינהלו טוב

חכם בנשך אוש עסיר

והיין חלד יפ בנן כי ותרבי דבסא ולבנו יבין דדניל משמע חס חלל עניקות חסיד
ל בשרים

בעל עדיקים רצה תפארת
מכסה פשעיו לא יעלוה
אשרי אדם מפחד תמיד
אשרי נהם ורע שוקק

נזיר חסד תכונות ורע מעשקות
אדם עשוק ברע נפש
הולך תמים יושע

עבד אדמוני יטבע לחם
איש אמונות רב ברכות
הכר פנים לא טוב

נדה להון איש רע עון
מוכח אדם אחרי חן ימצא

בחל אביו ואמו ואמר אין פשע
רחב נפש יגדל מדון
בטוח בלבו הוא כסיל

נורא לרש אין מחסור

בקום רשעים יפתר אדם

איש תוכחות מקשה ערך

ברכות עדיקים ישמח העם

איש אהב חכמה ישמח אביו

מלך במשפט אנמור ארץ

גד מחלוק על רעיו

בפשע איש דע צוקש

וב
אמונה

ומקשה

מושקע

שנאי בעיניו

עד בר ינוס א

ונעקש ורבים יפול

אמרו רבים יטבע

ואץ להעשור לא יפול

ועל פת לחם יפשע

ולא ידע כי חסר יבא

ממחלוק לשון

חבד הוא לאיש משחית

ובטח על יהוה ילשון

והולך בחכמה הוא ימלט

ומעלים עינו רב מארות

ובאבד ירבו עדיקים

פתע ישבר ואין מדפא

ובמשל רשע יאנה עם

ורעה יונות יאבד הון

ואיש תרומות ירפס

רשת פורש על פעמיו

ונדון ורון ושמה

על עם דל דם ומוחיו קון עם דל יבשק גחם אדם עשוק ושבט שכל ירחם ותום והחיו ירחם
דק וחס גבר דחמיוותו שוקק ב דק שוקק בו רב ים שוקק קד חס :

רשע לא יבין דעת
 וחכמים שיבו אף
 ורגזו ושלחו ואין נחת
 ויטריים יבקשו נפשו
 וחכם באחור ישכח
 כל משדותיו רשעים
 מאור עיני שניהם יהיה
 כסאן לער יפון
 תער משלה מביש אמו
 ועדיקים במפלתם יראו
 ויתנו מעדנים לנפשך

דף 101

ושמר תורה אטדהו
 כי יבין ואין מענה
 תקוה לפסיל ממט
 ואחריתו יהיה מעד
 ובעל חמה רב פשע
 ושלל רוח יתמך בבור
 אלה ישמע ולא יגיד
 ובוטח בחוה ישג
 ומיהוה משפט אוש
 ותעבת עדיקים אלה

איש אגיל

כח דבר שקר
 תכלים נפשו
 באמת דלום
 תוצחת יתן חכמה
 תרשעים ירבה פשע
 בן ויחלך

אין חיות יפרע עם
 בורים לא יסר עפר
 אף איש אף בלבריו
 ופנק מנע עבדו
 אף יגדה מדון
 ואלים תשפולנו
 ואלים תשפולנו
 ואלים תשפולנו
 ואלים תשפולנו
 ואלים תשפולנו
 ואלים תשפולנו
 ואלים תשפולנו
 ואלים תשפולנו

והענין כי רשעים כחכמה יתנו חכמה ואלים תשפולנו

משלי

יזה

ל

דברי אגור בן יקא המשא נאם הגבר
 כי בער אנכי מאיש
 ולא למדת חכמה
 מי עלה שמים וירד מי אסף רוח בחפניו
 מי הקים כל אפסי ארץ
 כל אמרת אלוה ערופה
 אל תוסף על דבריך
 מה שמיו ומה שם
 מצן הוא לחם
 פן יכיה בך וכו

שנים שאלתי מאתך
 שוא ודבר כיב הדחק ממני רש ועשר אל תתן לו הטר יפני לו
 פן אשבע וכח שתי
 ופז אורש וגעתי
 אל תמנע ממני בטרם
 ואמרת מי יהיה
 ותפשתני שם אלהי

פן יקלך ואשבת
 ואות אבן לא יברך
 ומצאתו לא רחץ
 ועפעפון ינשאו
 ומאכלות מתלעתין
 ואביונים מאדים

שלוש הנה לא תשבענה
 שאול ועער רחם
 ואשלת אמרה הון

אל תלשן עבד אל אדניו
 דוד אביו יקלל
 דוד טהור בעניו
 דוד מה דמו עינו
 דוד חרבות שניו
 לאכל עניים מארץ

לעלוקה שתי בנות הבהב
 ארבע לא אמרו הון
 ארץ לא שבעה מים

יתחיל ג' דין ושל נאם הגבר שנתבן איתואל מיי ב' דין פרעה פן אשבע
 ד' דין ושל נאם הגבר שנתבן איתואל מיי ב' דין פרעה פן אשבע

והכז ייחדת את
ויאכילה בע נשר

וארבע לא ידעתים
דרך נחש עליו עור
ודרך צבד בעלמה
מנאפת אלה ומחותר פיה ואמרה לא פעלתי און

והחזת ארבע לא תוכל שאת
ונבל כי ישבע לחם
ושפוח כי תירש גברתה

והמה חכמים מחכמים
וישע בקיץ לחם
וישימו בשלע בותה
ויצא חעץ כל
והוא צה וכלו כלף

וארבעה מיטבי לכת
זלא ישוב מפני כל
ומלך אלקים עמו
דאם ימות יד לפה פומץ
ומיץ אפים יצא רוב

מגידה אכץ
שם ימלך
שפוח כי תרש

המה הם קטני צדץ
ומלך שם לא ש
שם לא עמם
הם היו לארצה
שם צדדים חלפם

המה והמה מיהל צדץ
המה והמה מיהל צדץ
המה והמה מיהל צדץ
המה והמה מיהל צדץ

המה והמה מיהל צדץ
המה והמה מיהל צדץ
המה והמה מיהל צדץ
המה והמה מיהל צדץ

משלי

דברי למואל מלך
מה ברי ומה בר בטני
אל תתן לנשים חילך
אל למלכים למואל אל למלכים שתו יין
פן ישתה וישכח מחקך
תנו שכר לאובד
ישתה וישכח רישו

א

פתח פיך לאדם
פתח פיך שפט עדין

אשת חיל מי ימצא
בטח מה לה בעלה
גמלתהו טוב ולא רע
דרשה עמר ופשתים
היתה כאניות סחר
ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה
זממה שרה ותקח חטא
הגירה בעוז מתניה
טעמה כי טוב סחרה
ידיה שלחה בבישור
בפה פרשה לעני

דקו

א

משכיל

ורחוק מפנינים מכרה
ושלל לא יחסר
כל ימי חייה
ותעש בחפץ בפיח
ממרחק תבוא לחמה
וחק לנערותיה
מפרי כפיה נטע כרם
ותאמץ ידועותיה
לא יכבה בלול נרה
וכפיה תמכו פלך
וידיה שלחה לאביון

תלמוד תוספתא ד' א' כ"ד

ב' א' כ"ד

נענה

כ' א' כ"ד

בר ג' י"ט כה ומה ברי שגבר ויעדין כפה בדין וקענתו פלטיה

א

כי כל ביתה לבש שנים
שש וארבע לבושה
בשבת עם יקני ארץ
וחגור נתנה לכנעני
ותשחק ליום אחריו
ותורת חסד על לשונה
ולחם עלולת לא תאכל
בעלה ויהללה
ואת עליה עד כלכה
אשה יראת יהוה היא תרחל
ויהללה צעירים מעשרה :

היה
בד
למנה
בנות ביתה
אשר ראה
עין חיל
החן והכל היפה
המפרי יפה

קהלת

קהלת בן דוד מלך בירושלם: הכל הצליח אמר קהלת הכל
הכל הכל מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת השמש
הכל חלף בן ומה ארץ לעולם עמדת: וזרח השמש וצא השמש
הכל מקומן שואף וזרח הוא שם: הולך אלדרום וסובב אל צפון
הכל סובב הולך על סביבותיו שוב הולך: פלה נחלים הלבים
הכל הולך אל מקום שהנחלים הלבים שם הם שבים
הכל הולך אל מקום לא יוכל איש לזכור לא תשבע עין
הכל הולך אל מקום מה שהיה הוא שיהיה
הכל הולך אל מקום כל חלש תחת השמש:
הכל הולך אל מקום כל חלש תחת השמש:

הכל הולך אל מקום כל חלש תחת השמש: לדבר בדין לא יסדעתי

קרה

מלפננו: אין זכרון לדאשנים ^{דן וחם}
 זכרון גם שיהיו לאחריה
 שיהיה בירושלם: ונתת את לבו לך חיש ולתור
 תחת השמש הוא ענין רענות אלהים לבני הא
 את כל המעשים שנתשו תחת השמש והנה הכל ה
 מעות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות: וזכרון ^{כתובין}
 לאמר הנה הגדלת והוספת חכמה על כל אשר היה ^{נאל תיקן}
 ולבו ראה הרבה חכמה ודעת: ואתנה לבו לדעת חכמה ^{דן וחם}
 ושכלות ידעתי שגם זה הוא רעיון רוח: כי ברכ חכמה ^{שן כבש}
 ידעתי וסוף מכאוב: אמרתי אני בלבו לכה נא אנסכה בשמ
 ביהב והנה גם הוא הכל: לשחוק אמרתי מחולל ולשמחה
 ידעתי: וידעתי בלבו למשוך ^{לדן} ביין את בשרי ולבי נהג בחכמה ולא
 בסכלות עד אשר ארצה איזה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת
 השמים מספר ימי חייהם: הגדלתו מעשי בעתו לו בזהם נכסתי לו
 בדמים: עשיתי לו גנות ופרדסים ונכסתי בהם עץ כל פרי: עשיתי
 לו בדרות מים להשקות מהם יער עמיה עעים: קנותי עבדים ושפחות
 ובני בית היב לי גם מקנה בקר ועצא הרבה היה לי מכל שהיו לפני
 בירושלם: בנסתי לו גם כסף וזהב וסגלת מלכים והמדינות עשיתי
 לו שרים ושרות ותענגות בני האדם שרה ושרות: וגדלתי והוספתי
 מכל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי עמדה לו: יכל אשר שאלו
 עני לא אעלתי מהם לא מנעתי את לבו מכל
 כי לבו שמח בכל עמלי וזה היה חלקו מכל
 ופלותי אתי בכל מעשי שעשו ידיו ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל

בחכמה לדין ונתתי תרתי כל זה ועמך: תחת השמים לבע ונמתי תרתי לכו ושאל תחת השמש
 כי בשח לשחוק אין טוב חולה מות נסיתי חכמה: ברכות לדין עשיתי בחשבון:

ל 37

מש ופניתי אני לדמות
אני מה האדם שיבוא אחריו המלך את
וראיתו אני שיש ותרין להכמה מן הסבלות
חשך החכם עינו בראשו והכסיל בחשך
גם אני שמקרה אחר יקרה את כלם ואמרתיו אני
הכסיל גם אני יקדני ולמה חכמתו אני אז יתר
שגם זה הכל כי אין זכרון להכס עם הכסיל לעולם
הימים הבאים הכל בשבח ואין ימות החכם עם הכסיל
את החיים כי רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש
הכל ורעות רוח ושנאתו אני את כל עמלו שאני עמל
שמש שאניחני לאדם שיהיה אחריו ומי יודע החכם יהיה
הכל ושלם בכל עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גם
הכל וסבותי אני ליאש את לבי על כל העמל שעמלתי תחת
השמש כי יש אדם שעמלו בחכמה ופדעו ובכשרון ולאדם
חלק עמלו יתנו חלקו גם זה הכל ורעה רבה כי מה היה לאדם
בכל עמלו וברעיון לם שהוא עמל תחת השמש כי כל ימיו ...
מכאבים ורעה עינו גם בלילה לא שכב לבו גם זה הכל הוא אין
טוב באדם שנאכל ושתה וחד אה את נפשו טוב בעמלו גם זה
רעותו אני כי מיד האלהים היא כי מי יאכל ומי יחוש חוש ממע
האדם שטוב לפניו נתן חכמה ורעות ושמה ולחוטא נתן
טוב לחטא ולכסל חסד ורחמים לפני האלהים גם זה הכל ורעות
האדם יקן רעות לכל חסד ורחמים השמים עת ללדת
עת לטות עת לעמוד נטוע עת להרוס

הנה

והכל שיש ויחזק ויחזק כל זה ראיתי הנג אשר ראיתי אשר חזקת ואמרת אני שיש ויחזק
ועתה עמל בסיף ושמותי מה היה מה יתרוך יש אחד חלקך לאדם בקיף בסיף שלם ויחזק

ועתה לרפוא ^{שול} עתה לפרוש ^{שול}
עת ספור ^{שול} ועת ריקון ^{שול} עת להשליך ^{שול}
עת לחבון ^{שול} ועת לחק מחבון ^{שול} עת לבקש ^{שול}
עת לשמור ^{שול} ועת להשליך ^{שול} עת לקרוע ^{שול}
עת לחשות ^{שול} ועת לדבר ^{שול} עת לאהב ^{שול} ועת לש
ועת שלום ^{שול} מה יתרו העושה באשר הוא
את הענין אשר נתן אלהים לבני האדם לעשות בו: אתה
בעתו גם את העולם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם
המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף: ידעתי כי את
כי אם לשמור ולעשות טוב בחייו: וגם כל האדם שיאכל ויש
טוב בכל עמלו מתת אלהים הוא: ידעתי כי כל אשר יעשה האדם
הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין לגרע והאלהים עשה
שיראון מלפניו: מה שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים
יבקש את נדבך: ועוד ראיתי תחת השמש מקום המושפט שמה
הרשע ומקום העדין שמה הרשע: אמרתי אני בלבי את העריון
ואת הרשע ישפט האלהים כי עת לכל חפץ ועל כל המעשה שם:
אמרתי אני בלבי על רבדות בני האדם לבדם האלהים ולראות שהם
בהמה המה להם: כי מקרה בע האדם ומקרה הבהמה ומקרה אחר
להם כמות זה כן מות זה ורוח אחד לכל ומותד האדם מן הבהמה אין
כי הכל הבל הכולל חולץ אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל
העפר: מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה
הירדת היא למטה לארץ: וראיתי כי אין טוב מאשר ישמה האדם
במעשיו כי הוא חלקו כי מי יבא לו ראות במה שיהיה אחריו: ושכחתי

כדור מידה
ועתה לחק מחבון

טפוד ריקון כנים כלחמה שלום הין דלא איות בהון לבד בריש מלי בכל לחבון חבון כולחם ושורא
אמרין לחבון כל לבקש בדין עת בשל אמרין בדין נפשות ועת לשמור בשל ידעתי ושבחתי:

וְשֵׁם תַּחַת הַשָּׁמַיִם וְהָאֵרֶץ
 אֵלֶּם מִמֶּנּוּ וּמִיָּד עֲשִׂיהֶם כִּי וְאִין לָהֶם
 הַמִּיתִים שְׂכָר בִּיתוֹ מִן הַחַיִּים אֲשֶׁר הֵמָּה
 מִשְׁנֵיהֶם אֵת אֲשֶׁר עָדָן לֹא הָיָה אֲשֶׁר לֹא אֵלֵהּ
 אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם וְרָאִיתִי אֲנִי אֶת־כָּל
 הַמַּעֲשֶׂה כִּי הוּא קִנְיָת אוֹשׁ מִדַּעַה וְגַם זֶה
 הַכֶּסֶל חֶכֶם אֵת יָדָיו וְאָכַל אֶת בְּשָׂרוֹ: טוֹב מִלֵּא
 מִלֵּא חֶכֶם עָמַל וְרַעוּת רוּחַ: וְשָׂבַתִּי אֲנִי וְאֵלֵהּ הַכֶּל
 יֵשׁ אֵלֶּם וְאִין שְׁנוֹנָה בְּוֹאֵה אִין לֹן וְאִין קֶץ לְכָל עָמְלוֹ
 לֹא מִשְׁכָּנָה וְלֹא מִי אֲנִי עָמַל וּמִחֲסֵד אֵת נַפְשׁוֹ מִטוֹבָה
 לֹא וְעֵינָיו רַע הוּא: טוֹבִים הַשְּׁנוֹנִים מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם
 טוֹב בְּעֵינֵיכֶם: כִּי אֵם לֹא הָאֶחָד יָקִים אֵת חֲבֵרֵיו וְאֵלֵהּ הָאֶחָד
 וְאִין שֶׁן לְהַקְיָמוֹ: גַּם אֵם יִשְׁכָּנוּ שְׁנֵי זָחָם לָהֶם לְאֶחָד אִין
 זָחָם: וְאִין יִתְקַן הָאֶחָד הַשְּׁנִים יַעֲמִידוּ וְיִהְיוּ הַמְּשֻׁלָּשׁ לֹא
 יִתְקַן יִתְקַן: טוֹב יֵלֶךְ לְסִכָּן וְלָהֶם מִמֶּלֶךְ וְקִנְיָתֵם אֲשֶׁר לֹא הָיָה
 לְאֶחָד מֵהֶם: כִּי מִבֵּית הַסּוּרִים יֵצֵא מֶלֶךְ כִּי גַם בְּמַלְכוּתוֹ טוֹב רֵשׁ
 וְיִהְיֶה אֵת כָּל הַחַיִּים הַמְּהַלְכִים תַּחַת הַשָּׁמַיִם עִם הַיּוֹלֵךְ הַשְּׁנִי אֲשֶׁר יַעֲמִיד
 מִמֶּנּוּ: אִין קֶץ לֹא הָיָה לְכָל אֲשֶׁר הָיָה לִפְנֵיהֶם גַּם הָאֲחֵרוֹנִים לֹא
 יִהְיֶה לָהֶם מִסָּתֵם וְרַעוּת רוּחַ: שְׂמֵךְ רַגְלָךְ כָּאֲשֶׁר תֵּלֵךְ אֶל־בֵּית
 הַמֶּלֶךְ וְלֹא לְשִׁמּוֹת מִתַּת הַכְּסִילִים גָּבַהּ כִּי אִינָם יוֹדְעִים לַעֲשׂוֹת
 מִלְּפָנֶיךָ עַל פֶּךְ וְלֹא אֵל יִתְקַן לְהוֹעִיץ אֶדְכָּר לִפְנֵי הָאֱלֹהִים כִּי
 הָיָה מִלִּפְנֵיךָ וְאֵת עַל הָאֲדָרֶץ כִּי כֵן הָיָה וְבִדְרִיךְ מַעֲשִׂים: כִּי צִדָּקָה
 עִלָּה וְקִנְיָתֵם בְּרִבּוּבֵי זָרִים: כָּאֲשֶׁר תִּדְרֹךְ לֹא לְהוֹסֵא אֵל

וְהָיָה כִּי תִּשְׁכַּח בְּיָדְךָ מִסְכָּן חֶכֶם: דַּע גַּם כִּי טוֹב יוֹדֵךְ גַּם מַעֲשִׂים עָמַל הַכְּסִילִים מִתַּת בִּדְרִי
 וְהָיָה כִּי תִּשְׁכַּח מִתַּת הַכְּסִילִים: וְיִהְיֶה דָּן שֶׁן דְּרָךְ כִּי הַחַיִּים טוֹבֵה וְשֹׁמֵר:

קה

תאמר לשלמנו כי אין חס
 לא תלך בשלמנו ולא תשלם: אל תעם א
 ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא למה יק
 וחבל את מעשה ידיך: פ' ברב חלמות והכלים ו
 האלהים ירא: אם עשך רש וגל משפט ועדן תרא
 תלמה על חופץ פ' גבה מעל גבה שמד וגבהים על
 פל הוא מלך לשורה נעבד: אהב פסל לא ישבע
 לא תבואה גם זה הכל: ברבות הסגולה רבו אכליה ומה פש
 פ' אם ראית ענינו: מרעקה שנת בעבד אם מעבד ואם הרב
 והשכר לעשיר אינו פניו לו לישון: יש רעה חולה ויאמר
 השכר עשך שמד לז' עליו לרעו: ואבד העשך והוא כפ
 והוליד בן ואין כוח באומיה: כאשר יעא כעסו אכז ערום ישוב
 כשכא ומאומיה לא ישא בעמלו שולך פ' וגם זה רעה חולה פ
 עמית שביא בן ילך ומה יתרון לרש עמל לרוח: גם כל ימיו בחשך יאכז
 וכעס הדבה וחליו וק' עק: הנה אשר ראיתו אנו כחז אשר יפה לאכול
 ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שיעמל תחת השמש במספר ימי
 חייו אשר נתן לו האלהים כי הוא חלקו: גם כל האדם אשר נתן לו
 האלהים עשך ונכסים זה שלמו לאכל מימנו ולשתות את חלקו ולשכח
 בעמלו זה מדעת אלהים הוא: כי לא הדבה ידבר את ימי חייו כי האלהים
 מענה בשמחת לבו: יש רעה אשר ראיתו תחת השמש ורבה היא על
 האדם: איש אשר יתן לו האלהים עשך ונכסים וכבוד ואיננו חסד
 לפשו מכל אשר יתאוה ולא ישליטנו האלהים לאכל מימנו כי איש
 נכדו יאכלנו זה הכל וחליו רע הוא: אם ילוי איש מאה ושנים רבות יחיו

ימהר למחר לך ולכך ונכסאים מיכיהו: וק' עק ב' דין וחליו וכדו

ר'ב

בראשית פבורה לא היתה
 כי בראשית פא ובראשית ילך ובראשית שמו יכסו
 א יקע מחת לזה מזה: ואלו חיה ארץ שנים פעמים
 אלא מקום אחד הפל הולך: כל עמל האדם לפיו
 לא כימה יותר לחכם מן הצמח מה לעני יורע להק
 אה ענין מוחץ גפש גם זה הכל ורעותאות: מה
 צד ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לזון עם שתוף
 דברים הדב מדרים הכל מה יותר לאדם פיו יורע
 לא כבודו ופד ימי חסדו ופד יעשם בעל אשר בו יגיד
 אהיו אהיו ופד יעשם בשוב שם משמין טוב ויום הצמח
 אהיו: טוב לזון אכל בלכת אל בות משתה באשר הוא
 האדם חתו יזנח לבן: טוב בעם משתהן פד יעשם יטב לב
 חכמים בבית אכל ולב כסילים בבית פחד: טוב לשמע צעירות חכם
 מהיו שומע שיד כסילים: פד יעשם חכמים תחת הפד בן שחק הכסיל
 אהיו הכל: פד יעשם יהול חכם ויאמר את לב מתנה: טוב אחריות
 דבר מראשיתו ופד יעשם דבר מנחה: אל תכל ברוחך לנעם כי
 בעצמך כסילים יטו: אל תאמר מה היה שחכמים הראשונים היו
 טובה אלה פלג מחכמה שאלת על זה: טובה חכמה עם מלה
 ופד יעשם פד יעשם החכמה בעל הכסף ויורדו דעת החכמה
 תהיה בעליה: ראוי את מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עשו
 ביום טובה היה בטוב וביום רעה רעה גם את זה לעמת זה עשה האלהים
 על דברת שלא ימעא האדם אחריו מאומה: את הכל ראיתי בוכה הכל
 יש עדין אבד בעדקו ויש רשע מאריך ברעתו אל תהי עדין הדבה

סידים סיד
 כול

וזהו כדן חכ פד יעשם כל עמל תחלת שנה
 ופד יעשם יס דן וכל קהלת מעשה האלהים עשה האלהים:

ואל תתחכם יותר למה תש
 למה תמנות בלא עתך טוב אשר תאחד ב
 ידך כי ירא אלהים יעא את כלם החכמה תע
 שליטים אשר היו בעיר פי אדם אין עדיין בארץ
 ולא יחטא גם לכל הדברים אשר ידברו אל תתן
 את עבדך מקלך כי גם פעמים רבות ידע לך
 אחרים כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא
 רחוק מה שהיה ועמך עמך שום יצאנו סבאנו אנו
 ולתור ובקש חכמה והשבנו ולי עתה שעה כסל והסכל
 ובועא אנו מר במנות את האשה אשר היא מעוררים וחור
 אסורים יריה טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד
 זה מינאנו אמרה קהלת אחת לאחת למינא חשבון אשר ע
 בקשה נפשי ולא מינאנו אדם אחרי מאלף מינאנו ואשה
 אלה לא מינאנו לבד ראה זה מינאנו אשר עשה האלהים את
 האדם ישר והיה בקשו חשבנות רבים מי פה חכם ומי יודע פשה
 דבר חכמת אדם ותאיר פנו ועז פנו ישפא אנו פי מלך שמר ועל
 דברת שבועת אלהים אל תפחד מפניו תלך ואל תעמר בדבר רע
 כי כל אשר יחפץ עשה באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה
 תעשה שמר מעור לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם
 כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו כי אונן ידע מה
 שיהיה כי כאשר יהיה מי יעז לו אין אדם שליט ברוא לפני את הרוח
 ואין שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא ימלט רשע אחת
 בעליו את פליה ראיתי ונתון את לפי לכל מעשה אשר נעשה ורחת

י
 ח

הערה בדף אחר עת דבר בלא ידע דבר רע ומשפט ידע לב חכם
 מעור שנתן בידיו והסכל

השמיני

חזקתה עיני

חזקתה

חזקתה

חזקתה

חזקתה

חזקתה

חזקתה

חזקתה

חזקתה

חזקתה

חזקתה

חזקתה

חזקתה

חזקתה

חזקתה

חזקתה

חזקתה

חזקתה

חזקתה

חזקתה

חזקתה

חזקתה

170

וְכֵן בְּלִי שֶׁיִּשְׁכַּח לֵדַח לְאִיז עֵרֶי שֶׁ שֶׁדִּיךְ מִהֵפִית אֵיז לְדִוּוֹי מִשְׁחִיבֵי בְּדִין
 וְכֵן מִשְׁכַּח וְהִדְרִיז וְכֵן מִשְׁכַּח וְכֵן מִשְׁכַּח וְכֵן מִשְׁכַּח וְכֵן מִשְׁכַּח וְכֵן מִשְׁכַּח
 וְכֵן מִשְׁכַּח וְכֵן מִשְׁכַּח וְכֵן מִשְׁכַּח וְכֵן מִשְׁכַּח וְכֵן מִשְׁכַּח וְכֵן מִשְׁכַּח

בכבוד

אנה בעת ציון

הנשנוו ביום שמהת

אך יפה עיניך יונים מבער לעמתך ...

נגלשו מהר גלעד: שעך כערר הקצוות

לם מתאימות ושללה אין בהם: כחוט השני

דרך נאווה כפלח הדמיון רחוקך מבער לעמתך: במגדל

לחלפות אלף המגן תלי עליון כל שלטי הגפרים:

בשם עפרים תאומי עליה היועים בשושנים: עד שיפוח

העללים אלך לי אל הד המור ואל גבעת הלבונה: כלך יפה

אזעם אין בך: אתי מלבנוז בלה אתי מלבנוז

מאז תשור: מראש אמנה מראש שני וחרימון ממעטת אריות

בה ירי נמדים: לבנת אחותי בלה לבנתו באחד מעיניך באחד

ענק מעורר: מה יפו ודך אחותי בלה מה טבו ודך מיין וריח

שמנך מכל בשמים: נפחת טפטה שפתותיך בלה דבש וחלב תחת

לשונך וריח שלמתך כדען לבנוז: גז נעול אחותי בלה גז נעול מען

חננים: שלחך פדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים: נרד

וביטם קנה וקנמון עם כל גיני לבונה מר ואהללות עם כל ראש:

בשמים: מפין געה באר שים היים ונזולים מן לבנוז: עוד: עפון

ובואי תימלן הפחיתני ילון בשמין יבא דודי לגען ויאכל פרי מעדיו

ביתך לגי אחותי בלה אריתי מורענם בשמי אכלתי יערי עם דבשי

שחית ייני עת חלבי אכלס רעים שמו ושכרו דחלום

אני וסנה ובישר קול דודי רופק פתחי לו אחותי רעיתי יונת תמתי

אני וסנה ובישר קול דודי רופק פתחי לו אחותי רעיתי יונת תמתי

אני וסנה ובישר קול דודי רופק פתחי לו אחותי רעיתי יונת תמתי

אני וסנה ובישר קול דודי רופק פתחי לו אחותי רעיתי יונת תמתי

אלב שנה דח
ומע המו עליון קמח
עבר על כפות המנעול פתחתי את
יעצה בדברו בקשותיו ולא מעאתיו
שמרים הסבלים בעיר הזנו פנעו נשאר
שמדי החמות השבעתי אתכם בנות ירושלם
דודי מה תצדו לו שחולת אהבה את מה דווחך מה
מה דווחך מדור שככה השבעתי נ דודי צח ואדום
ראשו כתם פז קוצותיו תלתלים שחרות פעמב: עניו כיו
אלוקי מים רחעות בזה לב יושבות על מלאה לחיו בערוצת
מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נפפות מור עובר: ידיו גל
יהב ממלאים בתרשיש מיעין עשת שו מעלפא ספידים: שוק
עמודי שש מוסד ים על אדני פז מר אהו כלבנון בחור בארזים
חכו ממתקים וכלו מהמרים דודי וזה רעי בנות ירושלם: אנה
הלך דודך היפה בעשים אנה פנה דודך ועקשט עמך: דודי ידו
לגט לשונות הגשם לרעות בגנים חלקט שושנים: את לודי ודודי
לי הרעה בשושנים יפה את רעיתי כתרצה נאוו בירושלם
אימה כנצלות: הטבי עיניך מנגדי שהם הרחי ופ שערך בעיר
דענים של חמנה גלעד: שניך בעדר הרחלים שעומן החמה
שכלים מותחמות שכלה אין בהם: כפלה הדמון דקוק מבער
לצמחך: ששים המה מלכות ושכנים פילגשים ועלמנה אין
אחוז היא ירמי תמתי אחת היא לאמה בזה היא

וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי

לולדתה באותו בל
מאד את העסקפה
אל גת אגל
היה הגפו הנעו הרמנים לא ילדו
עמי נליב שובי שובי השולחית שובי שובי
שולחית במחלת המהנים מהיפופעמך בעלות
המטק ירביך כמו חלאים מעשה ידי אמן שדרך אפנה
אל יחסר המיג בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים שני שורך
עפרים תאומי עביה עוארך במגדל השן עינך ברכות בחש
כל שער בת רבים אפך בגדיל הלכנו עופה פל דמשך ראש
עליך כמלך ודלת ראשך בארמון מלך אסור ברהטים מהיפית
לפני עמית אחבה בתענות זאת קומתך דמיתה לתמד ושורך
לאשפלות אמרת אעלה בתוך אחזה בכנסניו ויהיו בא שורך
כאשר לו והגפן וריח אפך בתחתים וחפך כיון הטוב הולך לדור
למישרים דוב שפתי ישנים אפך לדור ועלי תשוקתם לכה דור
נעא השדה נלנה בצפרים נשכימה לפדמים נראה אם פדחה הגפן
פדחה הסמך הנעו הרמנים שם אתו את דדי לך הודאים נתנו
רוח ועל פתחיו כל מגדים ודשנים גם ישנים דודי עפנת לך מי
תנך כאח לו יונק שדי אמי אביצאך בחוש אשך גם לא ילדו
אנהגך אביצך אל בית אמי תלמיני אשך מיינה רקח מעטים
דמני עבאלו ותחת ראשי וימינו תחבקני השבעתי אותם בנות
דוד שלם מה תעירו ומה תגורדו את האהבה עד שתתפך
מחלת עליה מן המרכל מלח פקת עלי ויהי תחתיה עיר דוד

היה שורך מלין עמיתך פדתי בטניס פדתי דודי פ שם יונק דודי כאחות

ע כחותם של לבן כחותם
אור קמאה דשפה דשפה
צות את האהבה ונדרות לאישטפה
בית באהבה בזה יבדלו לו
אחות לנו קטנים
מה נעשה לאחותנו ביום שידבר בה אם חומה היא
היא טירת כסף ואם דלת היא נעור עליה לוח אדני אע חומה
כמגדלות אי הייתי בעינו כמו צאת שלום בדם היה לשלמה
על המון נתן את הכתר לנעורים איש יביא בפריו אלק כסף נדני
שלו לפע האלק לך שלמה ומאזנים לנעורים את פרוי היו שבת בעצם
הצרים מקשיבים לקולך השמייעני ברח דודי ולמה לך לעצמו
לעפר האילנות על הרב בשמים

איכה

א איכה ישבה ביד העיר רצתי עם היתה כאלמנה רבותי בגים שרתי
במדינות היתה למי בכו תכבה כלולה ורימעותה על לחיה אין לה
מחסם מכל אהביה כל רעה בגדו בה היו לה לאיבים גלות יהודה
מעט ומדב עבדה היא ישבה בגים לא מעצא פסח כל רדפיה
השיגוה בין המערים דרכי עיון אבלות כבלי בא מועד כלשערה
שוממין כהנה נאמנים כולתיה נוגות והיא מד לה היו צריה לראש
איכיה שלו כיהוה הוגה על רב פשיעה שוללה הלכו שבי לפע עיר
ויצא מן בזה עיון כל הדירה היו ישריה כאלים לא מעצא מדעה
הלכו בלא כח לפע רודף זכרה ירושלם ימי עניה ומדודיה כל
במדודיה אשר היו מימי קדם בנפל עניה ביד ער ואין עוזר לה

לא

העיר ביד ושלוח חלה כמות גיהונמות עיה כמות כבד שוממין מאוכ קומי יוני חסיד דכי אם
הנה מעצור תפול ונהי דעיה ביה ולטוריה חס בספר דנפתאיון כהמפת קרי כהמפתאיון כהמפתאיון כהמפתאיון
כמהדורה ביד על כלי

והוא באכל להשיב נפש ראה יהוה והביעה
בם כל עוצרו דרך הביטוי וראו אם יש מלאו
לשד הונח יהוה ביום חרון אפו ממרום שלה
כח רישת להגל השיבני אחור צדני שוממה כל
קד עול פשעו בידו ישתדלו עליו על עונותי הנשחל בתי
לראות אובל קום סלה כל אצירו ארץ בקרבו קרא עלי בקר
בארץ גת דרך ארץ לבתולה בת יהודה יעל אלה את צומה עני עני
מיתני לחץ כמלע מנחם משיב נפשי היו בני שוממים בוצר אויב
פרשה עני בדיה אין מנחם לה ענה יהוה לעקב סביביו ערו היתה
הי שאל לבנה מנחם עדין הוא יהוה כי פיהו מריתו שמעו נא כל שמע
הוא מלאותי פתולתי ופחוריו הלכו בשבי קראת למאהבי הבנה רמנו
הוא חקם כבוד גיט פי בקשו אבל לכו ושיבו את נפשם ראה יהוה כי ע
למנו חסד מרח סופך לא בקרבי כי מלוי מדיתו מחוק שכלה חסד בכת
הוא שאל כשנעמה אליו אין מנחם לו כל איני שמעו דעתי ששלה זמנה
לשית הבאתים קראת ויהי מלך תבא כל דעתם לפתך ועול לבו פתח
פולק ושל כל פשעם רבות אמת אליו
הוא יסב באפו ארץ אתם עין השליך משמים ארץ תפארת יסל
לא תהיה רחוק מן הארץ כל המל את כל שחת העקב

והוא באכל להשיב נפש ראה יהוה והביעה בם כל עוצרו דרך הביטוי וראו אם יש מלאו לשד הונח יהוה ביום חרון אפו ממרום שלה כח רישת להגל השיבני אחור צדני שוממה כל קד עול פשעו בידו ישתדלו עליו על עונותי הנשחל בתי לראות אובל קום סלה כל אצירו ארץ בקרבו קרא עלי בקר בארץ גת דרך ארץ לבתולה בת יהודה יעל אלה את צומה עני עני מיתני לחץ כמלע מנחם משיב נפשי היו בני שוממים בוצר אויב פרשה עני בדיה אין מנחם לה ענה יהוה לעקב סביביו ערו היתה הי שאל לבנה מנחם עדין הוא יהוה כי פיהו מריתו שמעו נא כל שמע הוא מלאותי פתולתי ופחוריו הלכו בשבי קראת למאהבי הבנה רמנו הוא חקם כבוד גיט פי בקשו אבל לכו ושיבו את נפשם ראה יהוה כי ע למנו חסד מרח סופך לא בקרבי כי מלוי מדיתו מחוק שכלה חסד בכת הוא שאל כשנעמה אליו אין מנחם לו כל איני שמעו דעתי ששלה זמנה לשית הבאתים קראת ויהי מלך תבא כל דעתם לפתך ועול לבו פתח פולק ושל כל פשעם רבות אמת אליו

בית
באש להב
מחמדי עליון פאח
ישראל בלעזל ארמון
ויומם בג שבו שדות מעדן שפח יהוה
אפו מלך וכו': ונח ארץ מזבחן נאח מקד
אדמנותיה קול נתנו בבית יהוה בית מועד
פת עיון נטה קו לא השוע ידו מבלע ויאלל חל חממה
טבעו בארץ שעריה אבד וסובר בריהיה מלכה וש
תורה גם נביאיה לא מעאו חיון מוהה: ושב לאהאן י
העל עפר על ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשן בתולות
כלו בדמעות עני חמר מיו מעי נשפך לארץ כבדו על שבר בת
בעוף עולל ויונק ברחובות קריה: לאמתם יאמרו איה דגן ויין
בהתעטפם בחלל ברחובות עיר בה שתפך נפשם אל חוקן אמתם:
מה אשודך מה אדמה לך הנת ירושלם מה אשוח לך ואנחמך בתולת
בת ציון כגדול בית שבך מי ירפא לך: נביאך חיו לך שוא ותפל
ולא גלו על עונך להשיב שביתך ויחיו לך משאות שוא ומדבוס:
כפקו עליך כפים כל עבדיך שדקו וינעו ראשם על בת ירושלם
הזאת העיר שיאמרו כלית יופי משוש לכל הארץ: פצו עליך פוחם
כל איבך שדקו ויחרקו שן אמרו בלעט אך יה היום שקו ויטהו מצאט
יאצונו עשה יהוה באשר יפס בעע אמרוט אשר עוה מימי קדם
הדם ולא חמל וישבחה עליך אויב היום קדן עליך: נעמ לבם אל

אשודך

שביתך

אחרי

במלכות דבסיר ירושלם בעיר בנות כל חומות ביד ויהי שבי חומת מנחם ביערבק
ויבן של יושל שמדי ארובה חמת כח: לא חמלת ברוק עבדות הרגת:

אני הגבר ראה עני בשעט עבדתי אותי נהג וילך חשך ולא אור
חך ב יסוף יהפך ידו כל היום בלה בשני ועורו שער עממות
פנה עלי וחקך ראשו ולאה במה שנים הושיבני במית עולם
פני אלם אבא הוציך מחשך גם פי אהעק ואשוע שותם תפלות
חך דרם בציר נתיצתי ענה יוב ארבהוא לו אדיה במסמדים
דכי סוד ופשוטו שמעו שומם דרך קשורו ויציב כמחל לאח
הביא בל יחץ בתי אשפות היד שחוק לכל עמי נעטם כל היום
השביע במד הים הרופ לענה ויגרם מחעך שני הכפ שני באפר
תחיה מילת נפשי נשית מזה ואמר אב נעח ותחלתו מיוחה
חך פני ומדי לענה וראש ילד תנפור ותשיח עלי נפשי
חך סוד אל רבי עלם אוהל חסדי יהוה בי לא תעט בי לא רחמיך
חך חסדי יהוה אמונה חלך יהוה אמרה נפשי עלמן אוהל
חך חסדי יהוה אמונה חלך יהוה אמרה נפשי עלמן אוהל
חך חסדי יהוה אמונה חלך יהוה אמרה נפשי עלמן אוהל

שד הסדסים לדניאל ויהי כאשר ראה את פניו
 מאכלכם נאות משתובם אשר ראה את פניו מן הילדים
 אשר בגלכם וחיבתם את ראשו למלך ויאמר דניאל אל המלך אשר
 מנחשיר הסדסים על דניאל חיה מישאל ועזריה נם נא את עבדך
 ימים עשרה ויתנו לנו מז הזה עים ונאכלה ומים ונשתה ויראו לפניך
 מראינו ומדא הילדים האכלים את פתבג המלך וכאשר תראה
 עשה עם עבדך וישמע להם לדבר הזה ונפס ימים עשרה ומקצת
 ימים עשה נראה מראיהם טוב ובריא בשר מן הילדים
 האכלים את פתבג המלך ויהי המלך נשא את פתבגם ויין משתיהם
 וסעו להם קדענים והילדים האלה ארבעתם נצח להם האלה מרע
 והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל הבין בכל חזון חלמות ולמקצת
 הימים אשר אמר המלך להביאם ויביאם שר הסדסים לפני נבוכדנצר
 וידבר אתם המלך ולא נמצא מכלם כדניאל חנניה מישאל ועזריה
 ויעבדו לפני המלך וכל דבר חכמה בינה אשר בקשמהם המלך
 ימיצתם עשר דיות על כל החרטמים האשפים אשר בכל מלכותו
 ויהי דניאל עד שנה אחת לכורש המלך וישע שנתם
 למלכות נבוכדנצר חלם נבוכדנצר חלמות ותופעם רוחו ושנתו
 נהיתה עליו ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולא שפים ולמכשפים
 ולכשדים להגיד למלך חלמתו ויבאו ויעבדו לפני המלך ויאמר להם
 המלך חלום חלמתי ותפעם רוחי לדעת את החלום וידבר הכשדים
 למלך ארמיות מלכא לעלמין ויאמר חלמתי לעבדך ופסדא נהוה

מן השנים ועד וכלביון בטמאק בטמאק שין קדים וכל מלך וכל קדים וכל
 כלביון וכלביון וכלביון וכלביון וכלביון וכלביון וכלביון וכלביון

[illegible]

הנהגתו ודרכיו אשר יצאנו אליו ונשבע לנו כי יהיה לנו
אלהינו כח אבותינו וישראל יקרא שמו

לא השתכח ויהי
אריבא דסוד חסד
אלה שמיא מלכותא חסדא ויהי אריבא דסוד חסד
בני אדנשא חיות ברא ועוף שמיא יהב בידך והשילטוך בכלהון אננה
הוא ראשה ויהי אריבא וכתרך תקום מלכו אחרי ארעא מנך ומלכו
תלייתא אחרי דיי פושא דיי תשלט בכל ארעא ומלכו רביעיה תהוי
תקיפא פרידלא כל קבל דיי פרידלא מהדך וחשל כולא וכפר זלא דיי במ
מדענא כל אילין תדין ותריע ויהי חזיתה רגליא ואעבעתא מנהון חסך
די פחר ומנהון פרידל מלכו פליגה תהוי ומן נעבתא דיי פרידלא להוא סך
כל קבל דיי חזיתה פרידלא מערב בחסך טינא ואעבעתא מנהון
פרידל ומנהון חסך מן קעת מלכותא תהוי תקיפא ומנה תהוא תלייתא
די חזיתה פרידלא מערב בחסך טינא מתערבין להון בזרע אדנשא
זלא להון דבקין דנה עם דנה הא כלוי פרידלא לא מתערב עם חספא
ובומהון דיי מלכא אינון יקים אלה שמיא מלכו דיי לעלמין לא תתחב
ומלכותה לעם אחיך לא תשתכך תדין ותסיף כל אלו מלכותא והיא
תקום לעלמין כל קבל דיי חזית דיי מיטורא אתגזרת אבן דיי לא בידך
והדיקת פרידלא נחשא חספא בספא ויהי אריבא אלה רב הוויע למלכאמה
די להוא אחרי דנה ויעיב חלמא ומיהימן פשדה
באדנין מלכא כלכדנער כל על אנפיה ולדניאל סגד ומנה וניחוחין
אמר לנשכה לה ענה מלכא לדניאל ואמר מן קשט דיי אלהבון הוא
אלה אלהין ומדא מלכין וגלה ריון דיי וכלת למגלא דיי דנה אריבא
מלכא לדניאל רבי ומתנן רבדבן שגיאן יהב לה וחשלמה על כל
מדינת פבל ורבסגנן על כל חפמיא בכל ויהי אריבא בעא מן מלכא

והי

יהיה גבון פליגה תקיפא בחר אריבא מלכותא בידך דדין תשנא אנפיה בידגשין ענכיהו קיפא
וביזכרון דניאל חסד עמאל של ויטון דיק

אהיה אדוני מטות על
 חיות ברא להוא מידך ועשבת
 מעבדך ושבעה ערבין וחלפון
 עיניך בלכות אנשא ולמן די יעבדא ופגמא
 שיהיה די אילנא בלכותך לך קיימא מזדונית
 חזן מלכא מלכא יספר עליך וחטון כפירה פגמא
 הן תהווה ארבה לשלוחך בלא מטא ופגמא
 לקצור חזן תרי עשר על היכל מלכותך די בכל
 מלכא ואמר הלא דא היא בכל רבנא די אנה בניתה
 בו שחקן חסע וליקד הדרי: עתה מלכא בלסא קלמן שמו
 אמרין נבכדנצר מלכא מלכותא ערית ממך ומן אנשא לך
 חזן עם חיות ברא מידך עשבת כדכסין לך יטעמוא שבעה ערבין
 חלפון עליך שר די תטיע די שבוט עליה בלכות אנשא ולמן די יעבדא
 שפגמא: בזה שפגמא מלכותא שפגמא נבוכדנצר ומן אנשא מידך ועשבת
 בלכותך יאכל ומלכא שמוא גשמייה יעטבע ער די שפגמא כפירה ופגמא
 ופגמא כפירה: ולקצור יומיא אנה נבוכדנצר ער
 שמוא נכדנצר ער עלי יתעב ולעליה בלכות וקהל עלמא שבת
 חזן שולטניה שלטון עלם ומלכותיה עם דדנצר וכל דארי ארעא
 חזן שובין ומעביה עבד במל שמוא ודארי ארעא לא יתעב די
 יאמר לה מה עבדת: בזה זמנא מנר ער יתעב על חלפון
 שוב על וליה דבר דברכני בעון ועל מלכות התקנת
 ער: ער נבוכדנצר משבח ומחמל ומחזק לבן
 ויהי שפגמא ופגמא חזן ודימה לך שפגמא

לפיכך יצא מלך אדום מלכאד

ללא כהלך פשר מלכא להחזיר אתה

פשרין למפער וקטרין למשדא בעורין

להור עותני ארגונא תלכש והמינכא

במלכותא תשלט:

אזאמר קדם מלכא מתנתך לך להור

למלכא וקטרין למפער וקטרין למפער

למלכא וקטרין למפער וקטרין למפער

למלכא וקטרין למפער וקטרין למפער

למלכא וקטרין למפער וקטרין למפער

למלכא וקטרין למפער וקטרין למפער

למלכא וקטרין למפער וקטרין למפער

למלכא וקטרין למפער וקטרין למפער

למלכא וקטרין למפער וקטרין למפער

למלכא וקטרין למפער וקטרין למפער

למלכא וקטרין למפער וקטרין למפער

למלכא וקטרין למפער וקטרין למפער

למלכא וקטרין למפער וקטרין למפער

למלכא וקטרין למפער וקטרין למפער

למלכא וקטרין למפער וקטרין למפער

למלכא וקטרין למפער וקטרין למפער

די דוח חלקין כך בתל דין דחם קייסין שלט אלכא עולא בתל דין כחל

פריהת מלכותך ויהי בותלמו יוסף
והלכו שו לרביאל ארצנו והמנוכלא די
עלוי די להוה שלוש תלתא במלכותא: ביה
א נשדירא פלגה חסיפ

וְיֵיטֵב קֶבֶל מַלְכוּתָא בְּכֵן שְׁנֵין וְחֵן
 עַל מַלְכוּתָא לֵאמֹר שׁוּרְפֵּינָא מִיָּהּ וְעַ
 כָּל מַלְכוּתָא וְעַל מִנְהֵן סִרְכִין תְּלִיתָא וְיֵיטֵב חֵן
 אֲדִירָא לִי יְהִי בִין לְהֹן שְׁעִינָא וּמִלְכָּא לֵאמֹר חֵן
 וְיֵיטֵב חֵן עַל מִרְכָּא אֲחָא שׁוּרְפֵּינָא כָּל קֶבֶל וְיֵיטֵב
 חֵן לְהֹן מִיָּהּ עַל כָּל מַלְכוּתָא: אֲדִירָא סִרְכִין
 לֵאמֹר לְהֹן שְׁעִינָא לִי צִינָא לִי מַלְכוּתָא וּמִלְכָּא
 לֵאמֹר וְשְׁעִינָא לִי כָּל קֶבֶל וְיֵיטֵב חֵן הוּא וּמִלְכָּא
 שְׁעִינָא לֵאמֹר: חֵן עֲלוּהִי: אֲדִירָא צִינָא אֲדִירָא וְיֵיטֵב
 חֵן לִי צִינָא לֵאמֹר כָּל עֲלָה לֵאמֹר חֵן עֲלוּהִי בְּדִת אֱלֹהִי:
 וְיֵיטֵב חֵן שְׁעִינָא אֲדִירָא חֵן עֲלוּהִי עַל מִלְכָּא וּבִין אֲדִירָא
 לֵאמֹר חֵן חֵן: אֲדִירָא כָּל מַלְכוּתָא מִגִּיָּא
 וְיֵיטֵב חֵן וּפְחִינָא לִי קִימָה קִימָה מִלְכָּא וְלִתְקִימָה
 בְּעַל בְּעַל מִן כָּל אֲדִירָא עַד יִמִּין תְּלִיתָא לֵאמֹר
 חֵן לֵאמֹר לֵאמֹר אֲדִירָא: כֵּן מִלְכָּא וְקִימָה אֲדִירָא וְיֵיטֵב
 חֵן שְׁעִינָא בְּדִת מִיָּהּ וּפְחִינָא לֵאמֹר חֵן: כָּל קֶבֶל וְיֵיטֵב

14-00000

וְיִהְיֶה כִּי יִקְרָא יִמְיָא לְיִשְׂרָאֵל וְיִקְרָא קִבְלָא בְּיָמֵי מִלְּכָא לְךָ כִּי יִהְיֶה וְכֹל בְּיָמֵי

עליון גבריה אלך הדרגשו והשכחו לדעתך
 בארץ קרבו ואמרין קדם מלכא על אסר מלכא
 אמת יכל אנש דו יבעא מן כל אלה ואנש עד יומין ומתין
 מלכא יתראמא לגוב אריותא ענה מלכא ואמר יציבא
 אמת כדתי ופרס דו לא תערא בארץ עט ואמרין קדם מלכא
 גניאל דו מן בע גלותא דו יהוד לא שם עליך מלכא טעם ועל
 ארץ דו יציבא ומנין תלתא ביומא בעה בטותה
 מלכא כד מלכא שמע שגא פאש עלוהו ועל דניאל שם כל
 לשיב וקיה ועד מעלו שמשא הוא משתדר לה עלותה
 בארץ גבריה אלך הדרגשו על מלכא ואמרין למלכא דע מלכא
 דת למדי ופרס דו כל אסר וקום דו מלכא יה קום לא לה שניה
 מלכא אמר ויה יתון לדניאל ורמו לגבא דו אריותא ענה מלכא
 ואמר לדניאל אלהך דו אנתה פלח לה בת דירא הוא ישועה
 אבן חיה ושמיה על פס גבא וחמתה מלכא בעיקותיה
 ברבנות דו לא תשנא עבו בדניאלו ארין אול מלכא
 חות ודהון לא העל קרמיה ושמנה נדת עלוהו בארץ
 ופרס פרא יקום סגא וכוונתה לה לגבא דו אריות
 וקיה לגבא לדניאל בקל עעב דען ענה מלכא
 עבד אלהא תא אלהך דו אנתה פלח לה
 בארץ גבריה אלך הדרגשו

מלך
השמים

ביום מותו ששם שם וכל נפשו אמר לה
דניאל מן גפא וכל חללא השתכח בה דיהמן באלון
היתנו גבריא אלך די אכלו קרעוהו די דניאל ולגוב אריו
פניהו ונשיהו וכל אמתו לארעית גבא עד די שלטו בהון את
עמיהו הדיקו: בארין דריוש כלפא לכל עממא אממא וליש
די ארין בכל ארעא שלמכו ושגא: מן קדמי שום טעם די בכל של
מלכות להון דאעין ודחלון מן קדם אלהה די דניאל די הוא אלהא
וקים לעלמין ומלכותיה די לא תתחבל ושלטניה עד סופא: משויב ומש
ועבר אתון ותמהו בשממא ובארעא די שויב לדניאל מן די אריות
ותנא דנה העלה במלכות דריוש ובמלכות פורש פרסא:
בשנת חיה לבלא שער מלך בכל דניאל חלם חיה וחזו ראשה על כי
משפיה בארין חלמא כתב ראש מלך אמר: ענה דניאל ואמר חיה
הוית בחיו עם לילא וארו ארבע רוחי שמיא מגוח למא רבא וארבע
חיה רבדו סלקו מן ימא שני דא מן רא: קדמיתא באריו וגפין די
נשר לה חיה הוית עד די מריטו גפיה ונשילת מן ארעא ועל רגלן באנש
וקימת ולבב אנשיה לה: וארו חיות אמרו תענה דימיה לרב ולשטר
חיה קימת ותלת עלעין בפמה בון שניה וכן אמרין לה קומי אכלי
שם: באות דנה חיה הוית וארו אחרי כנמד ולה גפין ארבע די עוף על
גב די וארבעה ראשין לחיותא ושלטן יהיב לה: באות דנה חיה הוית
בחיו לילא וארו חיה רביעיה דחילה ואומית ותקיפת יתרא שנין
די פדל לה רביעין אכלה ומדקה ושאר אברגליה דפסא והיא מש

מ
בממא בתל וכל חיות פתשגן מן קדמי שום טעם די כל דין שלטן וכל
בין בשנת חיה עד משמאל עני שמיא: הוקימה ב דין קדמיתא וכל די חיותה דברר חיותה

עבד ה' יל וממנו
 על התמיד בפשעו וחסד
 ואשמעה אחרי קדוש מרדכי ואמר
 עד מתי החזון התמיד והפשע שנים
 ואמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלש
 ויבדאתי אני דניאל את החזון ואבקשה
 ושמדאח גבר: ואשמע קול אדם בין אולי
 אל הבן להלן את המדע: ויבא אל עמדי ובסתר
 פני ואמר אלי הבן בן אדם כי לך חזון
 צדמות על פני ארצה ובעני העממי על עממי: והנה
 את אשר יהיה באחרית העם פילמסער קץ: האל אשר
 על הקדש מלכי מדי ופרס: והעפיד השעיר מלך יון והקדש
 אשר בן עינו הוא המלך הראשון והנשפיר והנשפיר
 ארבע חזותיה ארבע מלכיות מגוי יעמלנה ולא צבחו וזבחוהו
 מלכותם כהתם הפשעים יעמיד מלך ערפנים ומבין חזות ועני
 במו ולא צבחו ולא את ישחית והעליה ועשה והשחית יעזובים
 ועם קדש וזבחו וזבחו והעליה מרמה בידו ולבבו וגדיל ובשלה
 וישחית וזבחו יעמיד וזבחו וזבחו וזבחו וזבחו וזבחו
 וזבחו וזבחו וזבחו וזבחו וזבחו וזבחו וזבחו וזבחו
 וזבחו וזבחו וזבחו וזבחו וזבחו וזבחו וזבחו וזבחו

פ' ג' דין וישר חזק נמנע הורס קד של וחד ין ין לט

וְיָשְׁלֵם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאַתְּ פֶּלֶא
 וְחַטָּוִים בְּעֵינֵי הָעָם וְאִפְרִי וְאַתְּ פֶּלֶא
 אֵלֶּה אֵלֶּיךָ הָאֵל הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהַנּוֹרָא
 מִעֲוֹתָיו יִחַסְדָּם וְעֵינֵינוּ וְהַרְשָׁעוּנוּ וְהַמְלִיכֵנוּ
 וְלֹא שִׁמְעֵנוּ וְלֹא שִׁבְרֵנוּ וְהַגִּבְיָאֵם אֲשֶׁר דִּבְרָנוּ
 וְהַבְּתֵנוּ וְהַגִּבְיָאֵם הָאֵלֶּיךָ לֵךְ אֲדִינִי הַעֲדִיקָה וְלֹא
 לְאִישׁ יִהְיֶה וְלֹא יִשְׁכַּח וְלֹא יִשְׁכַּח וְלֹא יִשְׁכַּח
 הָאֵלֶּיךָ אֲשֶׁר הָיָה חֶסֶד שֶׁבְּכָל שָׁנָה אֲשֶׁר מִעַל בְּךָ
 הַפְּסִים לְמַלְכֵינוּ וְלֹא שִׁבְרֵנוּ וְהַגִּבְיָאֵם אֲשֶׁר חִטְּאֵנוּ לְךָ
 הַחֲמִים וְהַחֲמִים מִדָּבָר בְּךָ וְלֹא שִׁמְעֵנוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 בְּתוֹרָתְךָ אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ עֲבָדֶיךָ הַגִּבְיָאֵם וְכָל יִשְׂרָאֵל
 אֲתָּה תִּתֶּנּוּ לָנוּ לְבָלֵת שְׁמוֹעַ בְּקוֹלְךָ וְהַחֲמִים עַל צָרָתְנוּ וְהַשִּׁב
 אֲשֶׁר בְּתוֹכָם בְּתוֹכָם מִשָּׁה עֲבָדֶיךָ הָאֱלֹהִים כִּי חֲטָאנוּ וְיִקָּם אֲתָּה
 אֲשֶׁר דָּבַר עֲלֵינוּ וְעַל שְׁפָטֵינוּ אֲשֶׁר שִׁפְטָנוּ לְהַצִּיא עֲלֵינוּ רֵשָׁה גְדוֹלָה
 אֲשֶׁר לֹא נַעֲשֶׂתָה תַּחַת כָּל הַשָּׁמַיִם כְּאֲשֶׁר נַעֲשֶׂתָה בְּיָדֶיךָ כְּאֲשֶׁר
 בְּתוֹכָם בְּתוֹכָם מִשָּׁה אֲתָּה כָּל הַיְּמֵי הַזֶּה בָּרָאָה עֲלֵינוּ וְלֹא תִּלָּם אֲתָּה פֶּנִּי
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשׁוֹב מִעֲצָנוּ וְלֹא שִׁבְרֵנוּ וְהַחֲמִים וְיִשְׁקוּ יְהוָה עַל הַיָּם
 וְיִבְרָאָה וְלֹא שִׁבְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מִי שֶׁעָשָׂה לָנוּ
 שְׁמוֹנוּ בְּכָל יְמֵינוּ אֲדִינִי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוּא עֲשָׂה אֲתָּה עֲשֵׂה בְּיָדֶיךָ

ב.ד.

למלכות כל שנה ובהמשך האל הגדול והנורא בדרך וחתפלה
 בשנת הפנים ב... ושלם... סליחות בדרך הרחמים ואתה קדוש יוד ביד של...
 וכל ישראל מחזיקים בכתובים וחתם

[illegible]

וְשֵׁנִי הָיָה לִי
 וְשֵׁנִי הָיָה לִי
 בְּכָל מַלְכוּת אֱלֹהִים
 עֵשֶׂה בְּשֵׁנִי שְׁתֵּי מַלְכֵי אֱלֹהִים
 הָיָה לִי מֶלֶךְ וּמֶלֶךְ שֵׁנִי שְׁתֵּי
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְמֶלֶךְ אֱלֹהֵי שְׁתֵּי
 בְּכָל מַלְכוּת מִלְכּוּתָךְ וְהָיָה שְׁתֵּי
 הַמֶּלֶךְ אֵינֶם עֲשִׂים וְלֹא מֶלֶךְ אֶחָד שׁוֹהַ לְהַצִּיחֵם: אִם
 לְאַפְרָם וְעִשְׂרֵית אֱלֹפִים כְּכֹד כֶּסֶף אֲשֶׁקּוּל עַל יָדוֹ
 לְהָבִיא אֶל גִּבְעֵי הַמֶּלֶךְ: וַיִּסַּד הַמֶּלֶךְ אֶת טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ
 הַמִּזְרָגָה הָאֲדָמָה עֵרֶד הַיְּהוּדִים: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַמֶּלֶךְ הַכֶּסֶף
 וְהָעֵם לַעֲשׂוֹתָם כְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ: וַיִּקְרָאוּ סְפָרֵי הַמֶּלֶךְ בְּחֹדֶשׁ הַ
 בְּשָׁלוֹשׁ עָשָׂר יוֹם בּוֹ וַיִּפְתַּח בְּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ אֶל אֲחֵי שְׁתֵּי
 הַמֶּלֶךְ וְאֵל הַפְּחוֹת אֲשֶׁר עָלְמֵינָהּ וַיִּמְדִּינָהּ וְאֵל שְׁרֵי עַם וְעַם מִדְיָנָה
 וַיִּמְדִּינָהּ כְּכֹתֶלֶת וְעַם וְעַם פִּלְשׁוֹנָה בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲחֵי שְׁתֵּי נִכְתָּב וְנִחְתָּם
 בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ: וְנִשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד הָרָעִים אֶל כָּל מַלְכוּת הַמֶּלֶךְ:
 לְחַשְׁבִּיף לְהִרְגֹּת וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנֶּעֶר וְעַד זָקֵן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם
 אֶחָד בְּשָׁלוֹשׁ עָשָׂר לַחֹדֶשׁ שְׁעֵם עֲשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר וְשִׁלְחָם לִבְנוֹ:
 פְּתִישָׁן הַתַּבַּח לְהַטְעֵן דָּת בְּכָל מִדְיָנָה וּמִיִּיטָה גִלּוֹ לְכָל הָעַמִּים לְהַיּוֹת
 שְׁתֵּי לִיּוֹם הָיָה יְהוָה עִם יַעֲקֹב וְחֹפִים בְּיַד הַמֶּלֶךְ וְהָיָה נִתְּנָה

וְשֵׁנִי הָיָה לִי
 וְשֵׁנִי הָיָה לִי
 וְשֵׁנִי הָיָה לִי
 וְשֵׁנִי הָיָה לִי

[illegible]

וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ בִּלְהָשִׁיב אֶל אֶסְתֵּר אֶל תִּדְמִי בְנִפְשֶׁךָ לְהַמְלִיטִיבִית חַמְלָן
כִּי כָל הַיְּהוּדִים בִּי אִם הָחֵרֶשׁ תִּחְדָּשִׁי בַעֲתָה זֹאת רִיחַ וְהָעֵלָה יַעֲמֹד
לַיְּהוּדִים כִּי יָקֹם אַחֵר וְאֵת וּבֹת אֲבִיךָ וְסִבְיוֹ וּמִי יֵצֵא לַעֲתֵב זֹאת
הַיָּמִים לְמַלְכוּת וְהָאֵמֶר אֶסְתֵּר לֹא מָדַעְתִּי לָךְ כַּעַס אֶתְּבַלְהִי

וְהָיָה כִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל הַבְּתוּלָה וְהָיָה שֶׁכָּמוֹךָ נִסְתָּר מֵעֵינֵינוּ

ונשב שם ימים שלשה וכו'
 בבית אלהינו על יד מרימותנו
 עממם יונדב בן ישיע וכו'
 וכתב כל המשקל בעת ההיא
 הקריבו עלות לאלהי ישראל פרום שנים עשר
 תשעים ושישה ככשים שבעים ושבעה עפודי חטא
 עולה ליהוה
 וינתנו את חזי המלך לאחשורפני הכהן
 עבד הנדר ונשאנו את העם ואת בית האלהים וכללות ארץ
 השרים לאמר לא נבדל העם ישראל והכהנים והכהן
 בתעבותיהם לכנעני החותי הפרזי היבוסים העמני המואבי
 בני נשאנו מבנותיהם להם ולבניהם והתערבו דמע הקושי
 ויד השם יאמר כי יתב במעלה וראשונה וכו'
 קדשנו את בגדי ומעלה ואמרנו משער ראשי וכו'
 ואלי יאספו כל חדר בידרי אלהינו ישראל על מעל הגויל
 עד למנחת הערב ובמנחת הערב קמתי מתענותי ובקו
 ואכרעה על כרתי ואפרש כפי אליהו אלהי וכו'
 ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונותינו רבו למעלה
 גדלה עי לשמים כי אבותינו אנוח באש מוח גדלה
 ובעונותינו נתנו אנוח מלכנו כהנינו ביד מלכיה
 ובעזה ובבשת פנים כהנינו וכו'
 יהוה אלהינו להשאיר לנו פליטה
 ענינו אלהינו ולתתנו מחיה מעתה
 לא עזבו אלהינו ויכח עמנו

ונשב שם ימים שלשה וכו'

ונשב שם ימים שלשה וכו'

ונשב שם ימים שלשה וכו'

ונשב שם ימים שלשה וכו'

גבר ורדת לנו גיד ביהודה ובירושלם
לנו אחרי זאת כי עבדנו מעות תוך אשר
לאמר הארץ אשר אתם באים לרשותה
עמל הארץ צור בתועבתהם אשר מלאוה כסף
ואותם ועתה בעותיכם אל תתנו לבניהם ובעתיהם אל
תבם ולא תרדשו שלמים וטובתם עד עולם למען תחזקו
אמת סוב הארץ והיו שותם לבבכם עד עולם ואחרי כל זאת
מעשינו הרעים ובאשמתנו הגדלה כי אתה אלהינו חשבת
לנו עתה לנו פליטה כזאת הנשוב להפר מעות תוך
תעורר במה תועבות האלה הלא תאנף בנו עד בלה לאין שארית
היה אלהי ישראל עדיק אותה כי נשארנו פליטה
הנעלפך באשמתנו כי אין לעמוד לפניך על זאת
והתפלל עמך וכה תזדרנו בבה ומתנפל לפני האלקים נקבע
לשון שר אל קהל רב מאד אנשים ונשים וילדים כי בכו העם הרבה
בשכניה בן יחיאל מבני עולם ואמה לעירא אל שומעל
אנשים נדירות מעמי הארץ ועתה שומקו לנשיא אל
נבית בית לאהיה להחיות כל נשים ותנוק ביהם
החוריים במצות אלהי וכתורה יעשה קום כי עמך
ויקם עירא וישבע את שר
לשון אל לעשות ככל היה וישבע ויקם עירא
לשון החונן בן אלישבע וילך שם לחם
על מעל הצולה והעבירו קול
בין ירושלם וכל אשר לא יבוא
לירושלם

לשון

לשון מרפא לעומד
לשון ויעמד

לשון מרפא לעומד
לשון ויעמד

וע

והאדם אחיה:

ויהיו ויהיו

בכור ירחמאל מעץ וימין ועקר: ויהיו בני אונם שמו ירע

ובני שמי נדב ואבושור: ושם אשת אבושור אביהל ותלד לו את

אחמן ואת מוליר: ובני נדב סלך ואפים וימת סלך לא בנים: ובני

אפים ישעי ובני ישעי ששן ובני ששן אחלי: ובני ירע אחי שמו יתר

וינתנו וימת יתר לא בנים: ובני יונתן פלת ויזא אלה היו בני ירחמאל:

ולא היה לששן בנים כי אם בנות ולששן עבד מעדו ושמו ירחע: ויתן

ששן את בתו לירחע עבדו לאשה ותלד לו את עתני: ועתני תלד את

נתן ונתן תלד את עבד: ונתן תלד את אפלל ואפלל תלד את עבד:

ועבד תלד את יחזקאל ויחזקאל תלד את עזריה: ועזריה תלד את חלץ

וחלץ תלד את אלעשה: ואלעשה תלד את קסמי וקסמי תלד את

את שלום: ושלום תלד את יקמה ויקמה תלד את אלושמע:

ובני פלג אחי ירחמאל מישע בכור הוא אבן זנוף ובני

מדישה אבן חברון: ובני חברון קרח ותפח ורחם ושמע: ושמע

תלד את רחם אבן ירחעם ורחםם תלד את שמי: ובן שמי מעון

ומעון אבן בית עמי: ושפה פלגש מלך לרה אחיהן ואת מועא ואת

גדז ורחם תלד את גד: ובני יחדי רגב ויונתם ובישן ופלס ועיפח

ושעף: פלגש מלך מעבה חלף שבד ואת תרחמל: ותלד שעף אבן

מדימסד את שוא אבן מכנע ורחם גבעא ובת כלב עכמה: אלה היו

אפיס מלך בדר

ירחע הוין

I 242

217

לירחע

לירחע

לירחע

לירחע

חצי

והמשה

לחם ונטופתי ענין

המשה

יש

והמשה יעבדך תענין שבעתים שובתים הנה הקינים הבד

13

מחמת אבי בות רבב: זאלה היבנו ודור אשר נולד לו בות רבב:

הבכור אמנו לאחינעם הידרע אליות שני דניאל לאבנאל הכרמלית:

השלישי לאבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור הרביעי ארבעה

בן חגית: החמישי שפטיה לאבנאל הששון יתרעם לעלה אט

אשתו: ששה נולד לו בחברון וימלך שבע שנים וששה חן שנים

ושלשים ושלש שנה מלך: זאלה נולדו לו בות ושלום

שמעאל ושובב ונתן ושלמה: עמיאל וזבדי

ואלו שמעאל ואלולט: ונגה ונפג: זאלה נולדו לו בות ואלולט

תשעה: כל בן דוד מלבד בן נאגשיו הנמר אחותם: וכן שלמה

רחבעם אביה בן אסא בן יהאשפט בנו: ירם בן אחיהו בן ואש

בנו: אמעיהו בן עזריה בן יותם בנו: אחז בן חזקיהו בן מנשה

בן: אמון בן יאשיהו בן: ובני יאשיהו הבכור יוחנן השני יהויקים

השלישי עזקיהו הרביעי שלום: ובני יהויקים יכניה בן: ויהיה בן:

ובני יכניה אסר שאלותאל בן: וכלב רם ופזיה ושכנא

הושמע וטביה: ובני פזיה הרביעי מנשה וזבדי מלך: וזבדי

ושלמות אחותם: וזשכנא ואחל וזבדי וזשכנא וזשכנא וזשכנא

ובני חנניה פלטיה וישעיה בן רפח: ובני יאשיהו בן: וישעיה בן:

והמשה יעבדך תענין שבעתים שובתים הנה הקינים הבד

וְלֹא־שָׁמַר אֲבִי תְּקוּעַ הָיוּ שְׁתֵּי נָשִׁים חֵלָאָה וְנָעִרָה וְתִלְדַּ לִּן נָעִרָה
 אֶת אֲחִיזָה וְאֶת חֶפֶז וְאֶת תַּמְנִי וְאֶת הָאֲשֵׁתֶּיךָ אֱלֹהֵי בְנֵי נָעִרָה וְבֵנֵי חֵלָאָה
 עִירַת יַעֲקֹב וְאֶתֶּנָּן וְקוֹץ הוֹלִיךְ אֶת עֵטֶב וְאֶת הָעֵבֶכָה מִשְׁפַּחַת אַחֲרָהּ
 בֶּן הָרוֹם וְיִהְיֶה יַעֲבֹץ נִכְבָּר מֵאֲחִיו וְאִמּוֹ קָרָאָה שְׁמִי יַעֲבֹץ לֵאמֹר כִּי
 יִלְדֵתִי בְּעֵבֶץ וְיִקְרָא יַעֲבֹץ לְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִם בֶּרֶךְ תִּבְרַכְךָ וְהוֹדִיבִית
 אֶת גְּבוּלִי וְהָיָה יָדְךָ מִלִּי מִנְעָה לְבִלְתִּי עֲעֹבִי וְיָבֵא אֱלֹהִים אֶת
 אֲשֶׁר שָׁאֵל וְכִמְבֹּר אֶת הַחֹדֶה הוֹלִיךְ אֶת מַחִיר הוֹאֵב אֲשֶׁרֶץ וְאֲשֶׁתוֹ
 הוֹלִיךְ אֶת בֵּית רַפָּא וְאֶת פֶּסַח וְאֶת תַּחֲנָה אֲבִי עִרְשָׁהּ אֱלֹהֵי אֲנָשִׁי וְכֵה
 וְבֵנֵי קֶנֶז עֲתֵנִי אֵל וְשִׁרְיָה וְבֵנֵי עֲתֵנִי אֵל חֲתָנִי וְמִשְׁמֵחַ הוֹלִיךְ אֶת עֶפְרָה
 וְשִׁרְיָה הוֹלִיךְ אֶת יוֹאָב אֲבִי גִיא חֲרָשִׁים בִּי חֲרָשִׁים הָיוּ וְבֵנֵי כֶלֶב בֶּן
 יִפְתָּה עִירוֹ אֱלֹהֵי וְנָעַם וְבֵנֵי אֱלֹהֵי וְקֶנֶז וְבֵנֵי יֵהֱלֵל אֵל יִיף וְיִפְתָּה דַּרְיָא וְאֵל
 וְאֲשֶׁרֶאֱלִי וְבֵנֵי עֲזַרְיָה יִתָּר וְמִרְדִּי וְסַפְרִי וְיִלְכוּ וְהִתְהַדּוּ אֶת מַרְיָם וְאֶת שְׁמִי
 וְאֶת יִשְׁבָּח אֲבִי אֲשֶׁרֶמְעִי וְאֲשֶׁרֶתֶּי הַיְּהוּדִיָּה יִלְדֵה אֶת יִרְדִּי אֲבִי גִדְיֹר וְאֶת
 חֶבֶר אֲבִי שֹׁכֵן וְאֶת יִקְוֵי אֵל אֲבִי זִנְחָה חֵלָאָה בְּנֵי בִתְיָה בִתְּפִרְעָה אֲשֶׁר
 לִקְחָה מִרְדִּי וְבֵנֵי אֲשֶׁרֶת חוֹדִיָּה אֲחִיוֹת נָחִם אֲבִי קַעֲלִיָּה הַגִּלְגָּלִי וְאֲשֶׁרֶמְעִי
 הַמִּעֲבֹלִי וְבֵנֵי שִׁימְזֹן אֲמִנֹן וְרִנָּה בֶּן חֲכֹן וְהַלֹּן וְבֵנֵי יִשְׁעִי וְזוֹחָת וְבֵנֵי

וְהַלֹּן

2210

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֶת־עַמּוֹתָיִךְ וְיִשְׁמַע אֶת־הַקּוֹל אֶת־עַמּוֹתָיִךְ וְיִשְׁמַע אֶת־הַקּוֹל אֶת־עַמּוֹתָיִךְ

הַבֶּשֶׁן עַד מַלְכֵה יִזְאֵל הָרֹאשׁ וְשֵׁפָם הַמִּשְׁנָה וְעַנֵּי וְשִׁפְטֵי

שבעה: אלה בני אביהם בן חורון בן ירחם עד בן מנחם

[illegible]

ראובן וג'י והע'י עבד למשה ולבני ח'ייל א'נשים ש'אי מג'ן וחד'ב וד'ר'י

עבד: ויעשו מהמית עם הדגישאים וכל שממיהם פי לאלהים ועקו

אֵלֶיךָ וְצֵאתָ מֵאֵתֶיךָ וְחִנֵּשְׁתָּ אֵלַי וְחִמְדִּיתָ אֶת־אֵלֶיךָ וְכָפַשׁ אֶת־מֵאֵהָ" (

הגלה: ובעי חצי שבעת מנשה ישבו בחור מבשרן עד בעל חמון

10. *Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side.*

יחזקאל בן בוזי נביא

וְהַחֲבוּר וְהָאֵלֶּיךָ עַל הַיּוֹם הַזֶּה
 עַל קִדְּוַת עֲמֻרָם יַעֲהֵר וְחִבְרִיּוֹן וְיִצְחָאֵל
 וְכַפֵּי אֶהְרֹן נָלֵצ וְאֶבְיָהוּא אֶלְעִזִּיר וְאַתְמָדִי אֶלְעִזִּיר
 אֶפִּינָחָם פִּינָחָם הוֹלִיד אֶת אֲבִישָׁה עֵדָה וְסוּרֵהוּ הוֹלִיד אֶת בָּקִי
 הוֹלִיד אֶת עֲזִי וְעִזִּי הוֹלִיד אֶת זַרְחִיָּה וְזַרְחִיָּה הוֹלִיד אֶת מַרְיָה
 הוֹלִיד אֶת אֲמֵרָה וְאֲמֵרָה הוֹלִיד אֶת אַחִיטוֹב וְאַחִיטוֹב הוֹלִיד
 אֶת עֲדִיק וְעֲדִיק הוֹלִיד אֶת אֶפֶס הוֹלִיד אֶת עֲזַרְיָה
 וְעֲזַרְיָה הוֹלִיד אֶת יוֹחָנָן וְיוֹחָנָן הוֹלִיד אֶת עֲזַרְיָה הוֹלִיד אֶת כַּהֵן בְּבִית
 אֲשֶׁר בְּנֵה שְׁלֹמֹה בִּירוּשָׁלַם וְיִצְחָק הוֹלִיד אֶת אֲמֵרָה הוֹלִיד אֶת
 אַחִיטוֹב וְאַחִיטוֹב הוֹלִיד אֶת מִלְכָּם הוֹלִיד אֶת שְׁלֹמֹה וְשְׁלֹמֹה הוֹלִיד
 אֶת חִלְקִיָּה וְחִלְקִיָּה הוֹלִיד אֶת שִׁי וְשִׁי הוֹלִיד אֶת שְׂרִיָּה וְשְׂרִיָּה הוֹלִיד
 אֶת יִחוּצִיק וְיִחוּצִיק הָקִי בְּהַגְלֹת אֶת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בִּירְכָבֹד נָאֶעֱרֵב
 בְּנֵי לֵוִי גִרְשָׁם קִי וְנֹכְחִי וְאַלְהָה שְׁמֹנֶת בְּנֵי גִרְשָׁם לְבֵנִי וְשִׁמְעִי
 וְכַהֵן עֲמֻרָם יַעֲהֵר וְחִבְרִיּוֹן וְיִצְחָאֵל בְּנֵי מִלְכִּי מַחֲלוֹ וְמִשִּׁי וְאַלְהָה מִשְׁפָּחוֹת
 חֲלוֹי לְאַבְדֵּי חַם לְגִרְשָׁם לְבֵנִי בְנֵי יִחוּצִיק וְנֹכְחִי בְנֵי יִחוּצִיק בְנֵי עֲדִיק בְנֵי חִלְקִיָּה
 בְנֵי וְאַתְרִי בְנֵי קִהָת עֲמֻרָם בְנֵי קִהָת בְנֵי אֲסִיר בְנֵי אֶלְקָנָה בְנֵי וְאַבְיָהוּא
 בְנֵי וְאַסִּיר בְנֵי יִחוּצִיק בְנֵי אֲדִירָאֵל בְנֵי עֲזַרְיָה בְנֵי וְשִׁי אֶלְקָנָה עֲמֻרָם
 וְאַחִימֹת בְנֵי אֶלְקָנָה עֲמֻרָם בְנֵי וְשִׁי אֶלְקָנָה בְנֵי וְשִׁי אֶלְקָנָה עֲמֻרָם
 בְנֵי אֶלְקָנָה עֲמֻרָם בְנֵי וְשִׁי אֶלְקָנָה עֲמֻרָם בְנֵי וְשִׁי אֶלְקָנָה עֲמֻרָם

[illegible]

עבודתם בשל ויהי משמיעם מלכד ההושע: קל ישודר תימן המסודר והמשיח המשיח והמשיח ודיון בבל שאלו
עבודתם בשל מע ומנים מיל ודחלוקת לבו יום:

עשר:

וממטה נפתלי

למשפחותם ממטה

שנים עשר: ויתעב

המג' שיהם

ויתעב בגלל ממטה בני יהודה וממטה בני בעמן

את הערים האלה אשר יקראו אותם בשמות: וממשפחות בני

קהת ויהי ערי גבול ממטה אפרים: ויתעב את עיר המקלט את

שכם ואת מג' שיה ברי אפרים ואת מג' שיה נפתלי ואת

ואת מג' שיה ואת בון ואת מג' שיה ואת מג' שיה

ואת גתרמון ואת מג' שיה ואת ענא ואת

מג' שיה ואת בלעם ואת מג' שיה ואת קהת החסידים:

לבע גרשום ממשפחת חצי מטה מנשה ואת מג' שיה

ואת עשתרות ואת מג' שיה: וממטה יששכר את קריש ואת מג' שיה

את דבית ואת מג' שיה: ואת ראמות ואת מג' שיה ואת ענא ואת

מג' שיה: וממטה אשר את משל ואת מג' שיה ואת עבדון ואת

מג' שיה: ואת חוקק ואת מג' שיה ואת רחב ואת מג' שיה:

וממטה נפתלי את קריש בגליל ואת מג' שיה ואת חמון ואת מג' שיה

ואת קרותים ואת מג' שיה: לבני מנשה הנותרים ממטה זבולן את

רפוט ואת מג' שיה את תבור ואת מג' שיה: ומעבד לירדן ירחו

למזרח הירדן ממטה ראובן את בער במדבר ואת מג' שיה ואת יהנא

מהעיר הערים פולג ורחוב ואלה שבעה עשר ערים ואלה עשר ערים ואלה עשר ערים ואלה עשר ערים
 ואלה עשר ערים ואלה עשר ערים ואלה עשר ערים ואלה עשר ערים ואלה עשר ערים

[illegible]

יעזר ב' צבא יעזר ואת יעזר בעזר גלעד גבוה חילים ה' דין ואחר
ושלה ובני עיל בני אשר:

לקח אשה לחפיו ולשפיה ושם אחותי עבה ושם
 השני עלפחד ותהינה לעלפחד בעות ותלך מעלה
 אשת מכיר בן ותקרא שמו פרש ושם אחיו שרש
 ובעו אולם ורקם: ובעו אולם גדן אלה בעל עד בן מכיר
 בן מנשה: ואחותו המלכת ילדה את אישה וזאת
 אביעזר ואות מחלה: ויהיו בני שמידיע אחיו ושכם
 ולקחו ואנעם: ובני אפרים שותלח וברד בני
 ותחת בני ואלה שמותם: ושמותם
 בני ועזר ואלעד והם בני אפרים בארץ פו
 ירדו לקחת את מקניהם: ואל אפרים אביהם ימים
 רבים ויבאו אחיו לנחמו: ויבא אל אשתו ותהר ותלד בן
 ויקרא את שמו ברענה פי ברענה הייתה בכיור: ובני
 שארית ותבן את ביות חורון ותחזון ואתה עליון ואת
 און שארית: ורפח בני ורשף ותלח בני ותחז בני: לעזר
 בני עמיהוד בני אלישמע בני ינו בני יהושע בני ואחותם
 ומושבבתם בית אל ובנתיה ולמזרח נערן ולמערב
 גדד ובנתיה ושכם ובנתיה ער עיה ובנתיה ועל ידי

בשם
 דחדי ליה
 הסנית

ותהינה נשיהם לעלפחד: שארה הלן בדין

ברכות

ק

וחובה

ק

18

והנני ושלש ועמל בע עופח סוח וחרגני ושותי ובר יומדה בער וחרג
 ושלש ושלש וחרג ובארא ובני יונה ופספה וארא ובני עלא ארח
 וחרגאל ורעאל כל אלה בע אשר ראשי בית האבות ברורים גבורי חילם
 ראשי הנשיאים והתיחשם בעבא במלחמה מספרם אנשים עשרים
 ושלש אלה: ובנימן הוליד את בלע בכרן אשבל השני ואחרת השלושי
 נוחה הרביעי ורפה החמישי: ויגע בנימין לבלע אחר וגרא ואברהם:
 ואברהם ובעל ובעל ואלה בע אחר אלה הם
 ראשי אבות לוי: ויגע בנימין ואחיה וגרא הוא הגלם
 והוליד את ערא ואת אחיה: ויגע בנימין בשרה מואב מן שלח אתם
 חושים ואת בער נשיו ויולד בן חורש אשרו את יובב ואת עבא ואת
 מישא ואת מלכס ואת יעוש ואת שביה ואת מרמה אלה בני
 ראשי אבות: ומחשים הוליד את אביטוב ואת אלפעל: ובני אלפעל
 עבד ומשעם ושמרד הוא בנה את אונז ואת לר ובמניה ובדעה ושמע
 המה ראשי האבות לוי שבי אלקן המה הברית את יושבי גת ואחיו
 ששק וירמיה וידיה ועדי ועדי: ומיכאל וישפא ויחאב בע ברועה:
 ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב
 ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב
 ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב

במניה ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב ויחאב
 בן כתר השני

הנשי רעים ראשי אבות חיים בלשכות פטירים פיומים חילה עליהם
במל אבה אלה ראשי האבות ללוים לתלדותם ראשים אלה ישבו ...
בדור שלם ובגבעון ישבו אבי גבעון יצאל ושם אשתו מעכה
ובנו הכבוד עבדיון ועזר וקיש ובעל ונר ונרבי וגדור ואחיו וזכריה ומקלות
ומקלות חולוד את שמאע ואף הם נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם
ונר חולוד את קיש וקיש חולוד את שאול ושאול חולוד את יהונתן
ואת מלכי שש ואת אבינרבי ואת אשבעל וכן יחוסנו מריב בעל ומרי
בעל חולוד את מיכה ובנו מיכה פיתן ומלך ותחרע ואחיו: ואחיו חולוד
את יערה ויערה חולוד את עלמות ואת עומות ואת ומרי חמרי חולוד
את מועא ומועא חולוד את בנעא ורפיה בנעא אלעשה בנעא אצל בנעא:
ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בנעו וישמעאל ושעריה
ועבדיה וחנן אלה בנעא: ופלשתים נלחמו בישראל ויגסו איש
ישראל מפע פלשתים ויפלו חללים בהר גבע: ויירבקו פלשתים אחרי
שאול ואחרי בנעו ויכו פלשתים את יונתן ואת אבינרבי ואת מלכי שוע
בנעא: ותכבד המלחמה על שאול וימעאדו המלכים בקשת ויחלבו
היורים: ויאמר שאול אל נשא כליו שלח הרבך ויחזרו בה פז יבאו:
הערלים האלה והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא פחד ויקח שאול
את החרב ויפל עליה ויירא נשא כליו כי מת שאול ויפלגם הוא על החרב
וימת: וימת שאול ושלושת בנעו וכל ביתו יחרו מתו: ויראו כל איש
ישראל אשר בעמק כי נסו וימתו שאול ובנעו ויעזבו ערוהם וינסו:
ויבאו פלשתים וישבו בהם: ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשוט
את החללים וימעאו את שאול ואת כליו נפלים בהר גבע ויפשיטוהו
וישאו את ראשו ואת כלו וישימו בארץ פלשתים סביב לבשר את:

יפיה מלך בן קד יפה בנר ורפיה

הַמֶּלֶךְ נֶגְדֵי אֲחֵיהֶם

וקוֹשׁ הוֹלִיד אֶת־שְׂאוֹל וְשְׂאוֹל הָיָה אֶת־יְהוֹנָתָן וְאֶת־מַלְכִי־שׁוּעַ וְאֶת־
 אֲבִינָדָב וְאֶת־אֲשַׁבְעֵל וְבֶן־יְהוֹסֶדֶק עָיִב בְּעַל וּמְרִיב בְּעַל הוֹלִיד אֶת־מִיכָה
 וּבֶנֶי מִיכָה פִּתְוֹן וּמֶלֶךְ וְדָאָרְעַר וְאַחִי וְאַחֵי הוֹלִיד אֶת־יְהוֹעָזָה וְיְהוֹעָזָה
 הוֹלִיד אֶת־עֲלְמָת וְאֶת־עֲזֻמָּת וְאֶת־זִמְרִי וְזִמְרִי הוֹלִיד אֶת־מוֹעָא וְמוֹעָא
 הוֹלִיד אֶת־בְּנֵי־עַמְּא רִפָּה בֶּן־אֶלְעָשָׂה בֶּן־אֶעֱל בֶּן־וְלֹאֲעֵל שִׁשָּׁה בְנִים וְאֵלֶּה
 שְׁמוֹת־עֲדָרֵיהֶם בְּבָרוּ וְיִשְׁמַעְיָאֵל וְיִשְׁעָרִיָּה וְעִבְדִּיָּה וְחִנָּן כָּל־אֵלֶּה בְנֵי־
 אֶעֱל וּבֶנֶי עֵשֶׂק אֲחִיו אֲוֶל וְאֶת־שְׁלֹשִׁים וְיִהְיוּ
 בְּנֵי אֲוֶל אֲנָשִׁים גְּבוּרֵי חַיִּל דְּרִכְיוֹן וְיִשְׁמַעְיָאֵל וְיִשְׁעָרִיָּה וְעִבְדִּיָּה וְחִנָּן
 וְחַמְשִׁים כָּל־אֵלֶּה מִפְּנֵי בְּעִמָּן וְכָל־יִשְׂרָאֵל הִתְיַחֲשׁוּהֶנּוּ
 כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר מַלְכוּי־יִשְׂרָאֵל וְיִהְיֶה־הֶגְלָל לְכָל־בְּמַעֲלָם וְהָיוּ־שְׂבִיִּים
 וְאֲשׁוּנִים אֲשֶׁר בְּאַחֲזָתָם בְּעָרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל הִכָּה־נֶּם הַלּוּיִם
 וְהַתְּנִינִים וּבִירוּשָׁלַם יֵשְׁבוּ מִן־בְּנֵי־יְהוּדָה וּמִן־בְּנֵי־בְעִמָּן וּמִן־בְּנֵי־אֶפְרַיִם
 וּמִנְּשָׂה יִשָּׁת בֶּן־עַמְּיָה וְדָן בֶּן־עַמְרִי בֶן־אֶמְרִי בֶן־בְּעִמָּן בְּעַרְץ בֶּן־יְהוּדָה
 וּמִן־הַשִּׁיְלּוֹנִי עֲשִׂיָּה הַבְּכֹר וּבְנָיו וּמִן־בְּנֵי־זָרַח יַעֲזָאֵל וְאַחֲיָהֻם שֵׁשׁ מֵאוֹת
 וְתַשְׁעִים וּמִן־בְּנֵי־בְעִמָּן מְלֹאֵךְ בֶּן־מִשְׁלֵם בֶּן־הוֹדִיָּה בֶן־הַטַּטָּאָה וְיִבְנֶה בֶן־
 יִרְחָם וְאֵלֶּה בְּנֵי־עִזִּי בֶן־מַלְכִּי וּמִשְׁלֵם בֶּן־שַׁפְטָאָה בֶּן־דָּעַאֵל בֶּן־יִבְנֶה וְאַחֲיָהֻם
 לְתַלְדָּתָם וְתַשְׁעֵי מֵאוֹת וְחַמְשִׁים וְשִׁשָּׁה כָּל־אֵלֶּה אֲנָשִׁים רִאשֵׁי־אֲבוֹת
 לְבֵית־אֲבִיהֶם וּמִן־הַכֹּהֲנִים יִרְעִיָּה וְיְהוֹיָדָב וְיִבְנִי וְעִזְרִיָּה בֶן־

בלימון בת הד
וצרן ישיגן

יד יצאנו ואף המה בחר שמואל ואף הם: חשב על הליך דק וחס וידי והנם בתקנים צדיק וכל ישר ויקנו
מלכי ישראל ויחזקו ד' וכל ישראל יתנו יקשיתו והידיעות והאין סימן: הולך דק וחס מאשר ויחזקו:

חלקיה בן משולם בן עזיק בן מריות בן אחיטוב נגיד בית האלוהים...
בן ירחם בן פשהור בן מלחיה למעשה בן עזאל בן יהודה בן משולם בן
משה בן אהרן יהוהיהם ראשים לכת אבותם אלה ושבע מאות וש
עשרים גבורי חיל מלאכות עבדות בית האלוהים: ומן הלויים שמעיה בן חשבו
בן עזריקם בן חשביה מן בני מררי: ובקבוקר חדש וגלל ומתניה בן מלכא
בן זכרי בן אסף: ועבדיה בן שמעיה בן גלל בן ידותן ובדכיה בן אסא
בן אלקנה היושב בחצרו נכונתיו: והשעירים שלום ועקוב וטלמך ואחיהן
ואחיהם שלום הראש: ועד הנה בשער המלך מחרחה הנזה השעירים
למחנות בני לוי: ושלום בן קרא בן אביסף בן קרח ואחיו לבית אביו...
הקדחים על מלאכת העבודה שמרי הסופים לאהל ואבותיהם על מחנה
יהוה שמרי המזבוא: ופימחם בן אלעזר נגיד היה עליהם לפנים יהוה עמו:
זכריה בן משה שער פתח לאהל מועד: כלם הברורים לשעירים...
בספים מאתים ושנים עשר המה בחצרותיהם התיחשם המה יסד דוד
ושמאל הראה באמונתם: והם ובניהם על השעירים לבית יהוה לבית
האהל למשמרות: לארבע רוחות יהיו השעירים מזרח ימה עפונה ונגב
ואחיהם בחצרותיהם לבוא לשבעת הימים מעות אל עות עם אלה: כי באמנה
המה ארבעת גבדי השעירים הם הלויים והיו על הלשכות ועל האערות
בית האלוהים: וסביבות בית האלוהים ילינו כי עליהם משמרות והם על
המפתח ולבקר לבקר: ומהם על כלי העבודה כי במספר יביאום ובמספר
יעצאום: ומהם ממנים על הכלים ועל כל כלי הקדש ועל הסלות והיון והג
והש... והלכנה והבשמים: ומן בני
אמרתיה בן הלוי הוא הכבוד לש...
ובן... חיהם על לחם ה...

בן קרוב וחיהן אלקנה למחלקות: וזו שנית

והיה בן... וזו שנית וזו שנית: וזו שנית

וארדיו אלס
 דויד בפס חס
 מלאה שש
 ויעילה ויהי
 מן השלוש
 חנה בעמק
 ותאן דויד ואמך מוי שתי מים מבוא בית לחם בשער
 ויבקעו השלוש במחנה פשוטים ויש אבות מים מבוא בית לחם אשר
 בשער וישאן אל ויהי לא אבה דויד לשחוקם וימך אתם
 ליהוה ויאמר חלילה לו מאין מעשית את האם האשים האלה אפ
 אשתה בנפשותם כי בנפשותם ביאום ולא אבה לשחוקם אלה עשו
 שלשת הגבורים ותבשי אחיו ואב הוא היה ראש השלושה והוא אשר
 את חנינו על שלש מאות חלל ולא שם בשלושה ימין שלושה בשנים
 גבר ויהי להם לשדוש השלושה לאבא בעה ביה וידע בן
 איש חיל רב פעלים מן קבע אל הוא אבה את שני אחיו ואב הוא ויד
 והבה את הארץ בתוך הבוא ביום השלב והוא הכה את האיש המצוראיש
 מדה חמש באמה וביר המערי חניה עיר ארבים וירד אל ים סוף
 ויגל את חנית מיד המלך ויהיה עשה צמח בן יהושע
 ולשם בשלושה גבורים מן השלש
 לאבא וישומה דויד על משמעו תבואה ויהי אבא אל ויאמר
 אלחם בן דוד בית לחם ששית הדרוסי עורא

נכד וישומה דויד על משמעו תבואה ויהי אבא אל ויאמר

שאלו: ומוצני אפרים עשרים אלף ושמונה מאות גבורי חיל
 אנשי שמות לבית אבותם: ומחעי מטה מנשה שמונה עשר אלף
 אשר נקבו בשמות לבוא להמלוך את דוד: ומבני יששכר יודיעו
 ביטה לעתים לרעת מה יעשה וישראל ראשיהם מאתם וכל אחיהם
 על פיהם: מזבולן יוצאי עבא ערכי מלחמה בכל כלו מלחמה חמישים
 אלף ודוד בלא לבולב: ומנפתלי שרים אלף ועמם בענה
 וחניות שלשים ושבעה אלף: ומן הדנו ערכי מלחמה
 עשרים ושמונה אלף ושש מאות: ומאשר יוצאי עבא לערך
 מלחמה ארבעים אלף: ומעבד לידן מן הר אובני והגדי וחעי
 שבע מנשה בכל כלו עבא מלחמה מאה ועשרים אלף: בלא לה אנשי
 מלחמה עדיו מכדי כה בלב שלם באו חברונה להמלוך את דוד
 על כל ישראל וגם כל שרית ישראל לב אחד להמלוך את דוד: ויהיו
 שם עם דוד ימים שלשה אכלים ושנים פה הכינו להם אחיהם: וגם
 הקדובים אליהם עד יששכר וזבולן ונפתלי מביאים להם בחמורם
 ובגמלים ובפרדים ובקר מאכל קמח דבילים ועמוקים ויין ושמן
 ובקר וצאן לרב כי שמחה בישאל:
 ויבין דוד עם שרי האלפים והמאות לכל נגיד: ויאמר דוד לכל קהל
 ישראל אם עליכם טוב ומן יהוה אלהינו נפרעה נשלח על אחים
 הנשארים בכל ארצות ישראל ועמם הכהנים והלוים בעדי מגר שיהם
 ויקבעו אלינו: וצמח את ארץ אלהינו אלינו כי לא דרשנו במי שאלו:
 ויאמרו כל הקהל לעשות כן כי ישד הדבר בעיני כל העם: ויקהל דוד
 את כל ישראל מן שיחור מערים ועד לב ארצות להביא את ארון
 האלהים מקרית יערים: וישל דוד וכל ישראל בעלתה אל קרית יערים

סארת

אשר ליהודיה לה עלות משם את ארון האלהים יהוה ושה הכרובים
 אשר נקרא שם: וירכבו את ארון האלהים על עגלה חדשה מבית ..
 אבונם ועד וזאת נהגים בעגלה: ודויד וכל ישראל משחקים לפני
 האלהים בגלעד ובשירים ובבנרות ובנבלים ובתופים ובמעלותם ובחצצרות:
 וביא שרץ פדן וישלח עיניו לאחור את הארון פושמנו הבדך:
 בעדא ויבהו על אשר שלח ידו על הארון וימת שם
 ויחר לדויד כי פרץ יהוה פרץ בעדא ויקרא למקום
 החוא פרץ עניא עד היום הזה: וידא דויד את האלהים ביום ההוא לאמר
 הן אביא אלי את ארון האלהים ולא הסיר דויד את הארון אליו אל
 עיר דויד ויטלו אל בית עבד אדם הגת: וישב ארון האלהים עט בונ
 עבד אדם בביתו שלשה חדשים ויברך יהוה את כות עבד אדם וזהו
 כל אשר לו: וישלח חורם כליך עד מלאכים אל דויד ועני ארזים
 וחרשו קור וחרשו ענינים לבנות לו בית: וידע: כי הנינו יהוה למלך
 על ישראל כי נשאת למעלה מלכותו בעבור עמו ישראל:
 ויקח דויד עור נשים בירושלם ויולד עור בנים ובנות: ואלה ..
 שמות הילודים אשר היו לו בירושלם שמוע ושובב ערן ושלמה: ויבחר
 ואלו שמוע ואלפלט: ונגה ונפג ויפיע: ואלושמע ובעל ידע ואלופלט:
 וישמעו פלשתים כי נמשח דויד למלך על כל ישראל וישלח
 כל פלשתים לבקש את דויד וישמע דויד ויעאלפניהם: ופלשתים באו
 ויפשטו בעמק רפאים: וישאל דויד באלהים לאמר האעלה על פלשתים
 וסרתם בידי ואמר לו יהוה עליה ונתתים בידך: ויעל בבעל פרעים ויבם
 שם דויד ואמר דויד פ אללהים את אויבי בידי כפרך מים על כן
 קראו שם המקום הזה: פדעון: ויעיבו שם את אלהיהם ויאמר

וב
חורב
ר

פלשתים

וַיִּסְפוּ עוֹד פְּלִשְׁתִּים וַיִּפְשְׁטוּ בְּעַמְּקֵי יוֹשָׁאָה
וַיֹּאמֶר לוֹ הָאֱלֹהִים לֹא תַעֲלֶה אַחֲרֵיהֶם הֵסֵב מֵעַלֵּיהֶם
תִּלְחֶם מִכּוֹל הַבְּכָאִים וַיְהִי כִשְׁמֵעַן אֶת קוֹל הָעֲנִידָה בְּרֵאשִׁי הַבְּכָאִים
אִי תֵנָּה בְּמִלְחָמָה כִּי יֵצֵא הָאֱלֹהִים לִפְנֵךְ לְהַכּוֹת אֶת מַחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים וַיַּעַשׂ
דְּוִיד כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ הָאֱלֹהִים וַיָּבֹאוּ אֶת מַחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים מִגִּבְעוֹן וְעַד גִּדְדָה וַיֵּצֵא
שֵׁם דְּוִיד בְּכָל הָאָרֶץ וַיְהִי נָתַן אֶת פָּחָדוֹ עַל כָּל הַגּוֹיִם וַיַּעַשׂ לוֹ בָּתִּים צִעֲוִר
דְּוִיד וַיָּבֹא מִקּוֹם לְאַרְוֶן הָאֱלֹהִים וַיִּטְלוּ אֹהֶל: אִזּוֹ אָמַר דְּוִיד לֹא לִשְׂאֵת אֶת
אַרְוֶן הָאֱלֹהִים כִּי אִם הַלְוִיִּם בְּבֶם כַּחַר יְהוָה לִשְׂאֵת אֶת אַרְוֶן יְהוָה וּלְשִׁדְּוֹ
עַד עוֹלָם: וַיִּקְהַל דְּוִיד אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל אֶל יְרוּשָׁלַם לְהַעֲלוֹת
אֶת אַרְוֶן אֵי יְהוָה אֶל מִקְוָמוֹ אֲשֶׁר הָכִין לוֹ: וַיֹּאסֶף דְּוִיד אֶת בְּנֵי אַחֲרֹן וְאֶת
הַלְוִיִּם: לְבֵנֵי קָהָת אֲוִרְיָאֵל הַשֵּׁר וְאַחִיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים: לְבֵנֵי מְרָרִי עֶשְׂרִי
הַשֵּׁר וְאַחִיו מֵאֲתָנִים וְעֶשְׂרִים: לְבֵנֵי גִרְשֹׁם יוֹאֵל הַשֵּׁר וְאַחִיו מֵאָה
וְשְׁלֹשִׁים: לְבֵנֵי אֶלִיעֶזֶר שְׁמַעְיָה הַשֵּׁר וְאַחִיו שְׁמוֹנִים: לְבֵנֵי חֲבֵרוֹן
אֲלִיָּאֵל הַשֵּׁר וְאַחִיו שְׁמוֹנִים: לְבֵנֵי עִיִּיאֵל עֲמִינָדָב הַשֵּׁר וְאַחִיו מֵאָה
עֲנִים עֶשְׂרִי: וַיִּקְרָא דְּוִיד לְעִדְיָק וּלְאַבִּיתָר הַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם
וַיֹּאמֶר וַיֹּאמֶר שְׁמַעְיָה וְאַלְיָאֵל וְעֲמִינָדָב: וַיֹּאמֶר לָהֶם אַתֶּם דְּאִשֵּׁי
יִשׁוּ אַתֶּם וְאַחֲיֵיכֶם וְהַעֲלִיתֶם אֶת אַרְוֶן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
שֹׁמֵר לֹא אַתֶּם פֶּדֶן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּנִי לֹא דֹרֵם
הַלְוִיִּם וְהַלְוִיִּם לְהַעֲלוֹת אֶת אֵי יְהוָה אֱלֹהֵי
הָאֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה כִּזְבֹּר יְהוָה
וַיֹּאמֶר דְּוִיד לְכִידֵי הַלְוִיִּם לְהַעֲמִיד אֶת
יְהוָה בְּבָלִים וּבְכִדּוֹת וּבְיִצְחָק מִשְׁמֵעִים לְהַרִים

בקול שמוחה ויעמידו הלויים את הימין בו ויהיו אחיהם
 בן בניהו ומן בני מרדכי אחיהם איתנו בן קושיהו ועמיהם יהם
 המשנים זכריהו בן יעריאל ושמירמיות ויהיאל וענא אבא ובניהו
 ומעשיהו ומתתיהו ואליפל הו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל השערים
 והמשדרים היבן אסף ואיתנו במעלות נחשת להשמייע זכריה ויעיאל
 ושמירמיות ויהיאל וענא אבא ומעשיהו ובניהו בנבליט על עלמות
 ומתתיהו ואליפל הו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל ועזריהו בכנזות על
 השמינית לנחיה ולבניהו שר הלויים במשא יסד בנבליט הוא
 זכריה ואלקנה שערים לארון ושבעיהו וישפט ומתנאל ועמסו וזכריהו
 ונחיהו ואליפל הכהנים מחנערים בחצרות לפני ארון האלהים ועבד
 אדם ויהיה שערים לארון ויהי דוד ויקני ישראל ושרי האלפים החלבים
 וזעליות איתנו בנחיהו בן יהודה מן בית עבד אדם בשמוחה
 ויהי בעד ר' הלויים את הלויים נשא ארון ברית יהוה ויזבח שבעה פרים
 ושבעה אילים ודוד מלך כל במעיל בוש וכל הלויים הנשאים את הארון
 והמשדרים וזכריהו ושר המשדרים ועל דוד ופוד בר וכלי ש
 בעלים את הלויים תיהו בתרועה ובקול שופר ובחצרות ובמיתר
 במשמיים בנבליט ובנרות ויהי ארון ברית יהוה באר
 בן עיאל נשקפה בעד ההלח ותרא את המלך
 לו בלח ויב או את ארון האלהים
 אשר נטה לו דוד ויקריבו עלות ושלמים וכל
 העדה והשלמים ויבקר את העם בשם יהוה ויהי
 מאד נש ושמחה ויהי כבוד להם וישפדו

בני יעקב שלמות הראש: בנ חבורו ירדו הראש אמריה השני יחזאל
השלישי ויקמעם הרביעי: בנ עמאל מיכה הראש וישיה השני:
בנ מדרי מחלו ומושי: בנ מיהלי אלעזר וקיש: וימת אלעזר ולא היו לו
בנים כי אם בנות וישאום בני קיש אחיהם: בנ מושי מחלו ועזר וידמות
שלושה אלה בנ לוי לבנות אבותיהם ראשי האבות לפקודיהם במספר
שמות לגלותם עשה המלאכה לעבדות ביתיהם מבן עשרים שנה
ומעלה: כי אמר דוד הדין יהיה אלהי ישראל לעמו וישכן בימשולם עד
לעולם וגם ללויים חיו לשאת את המשכן ואת כל כליו לעבדותו מצדבתי
לעני האתומים הנם מספר בני לוי מבן עשרים שנה ולמעלה: כי מעמדם
לד בני אהרן לעבד בביתיהם על החצרות ועל השכנות ועל טהרות
לכל קדש ומעשה עבודת בית האלהים וללחם המערכה ולסלת למנוחה
ולריקוקי המצות ולמחבת ולמדבבת ולכל משורה ומורה: ולעמוד במקד
בבקר להודות להלל להזהר וכן לערב: ולכל העלות עלות ליהוה לשבתות
ולחרישים ולמצודים במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה וישמחו
את משמדת אהל מועד ואת משמדת הקדש ומשמדת בני אהרן
אחיהם לעבדות בית יהוה: ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן
נזב ואביהוא אלעזר ואיתמר: וימת נזב ואביהוא לפני אביהם ובנים
לא היו להם ויבהט אלעזר ואיתמר: ויחלקם דוד ויצדוק מזבני אלעזר
ואחוימלך מזבני איתמר לפקודתם בעבדותם: וימצינו בני אלעזר רבים
לראשי הגברים מן בני איתמר ויחלקום לבני אלעזר ראשים לבית אבות
ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה: ויחלקום בגדלות אלה
עם אלה כיהיו שרי קדש ושרי האלהים מבני אלעזר ובעני איתמר:
ויכתבם שמיניה בנ נתנאל ונחמיה ויהונתן ויהואל ויהוואל ויהוואל ויהוואל

וערוך הנהו אחימלך בן אביה וראשי האבות לכהנים וללוים ביום
אב אחד אחו לאליהו ואחור אחותם: ויעא הגורל
הראשון לקחום לידעיה השני לחרם השלישי לשערים
הרבעו למלכיה החמושי למימון הששי לחקוק השב עי לאביו
השביעי לישוע השמיני לשכניה העשירי לחלישיב עשתי עשר
ליתם שנים עשר: לחמה שלשה עשר: לשבא ארבעה עשר
לבגד חמשה עשר לאמור ששה עשר: לחזיה שבעה עשר
להפך שמנה עשר: לפתחיה תשעה עשר: לזיקת אל העשרים
לכין אחור נעשרים: לבגד שנים עשרים: לשבא חמשים
ועשרים: למענות ארבעה עשרים: אלה פקודות לעבדיו
לבוא לבית יהוה כמשפטם ביד אהרן וכוהם כאשר עותו יהוה אלהי
ישראל: לבני לוי הנותרים לבני עמר שובאל לבני שובאל
והיה: לרחבימו לבני החמיתו ראשי שנה: לנהדו שלמית לבני
שלמית גדות: ובני יהוה אמריהו השני יחזיק השלישי יחמם
הרביעי: בני עזאל בעכה לבני מיכה שמור: ויהי מלכה ושם
לבני ישנה ובריהו: בני מדריו מחלי ומושי בני יעזיהו בני: בני מדריו
לעזיהו בני שמה וכוור ועבדיו: למחלי אלעזר ולא היה לו בנים לקיש
בני קיש ורחמאל ובני מושי מחלי ועזר וירמיות אלה בני הלויים ובית
אבותיהם: ויפילו גם הם גורלות לעמדת אחיהם בני אהרן לפע דיוך המך
וערוך ואחימלך הראשי האבות לכהנים וללוים אבות הראשי לעמדת
אחיו הקטן: ויהי ושרי העבא לעבדיה לבני אסף והימך ויהי
הנבאים בבני דוד ויהי עליונים ויהי מספרים אנשי מלאכה לשמור
לבני אסף וכו' ויהי ויהי אסף על יד אסף הנבאים

אחור אחותם
לשערים

לחזיה שבעה עשר

לזיקת אל העשרים

לשכניה העשירי

לחמיה חמשה עשר

לחמיה חמשה עשר

לחמיה חמשה עשר

לחמיה חמשה עשר

לחמיה חמשה עשר

ה' לשפוט ולחסד

אמר משה

1950年10月1日

תורת החשבון

אין די ביהמ"ד

מִיָּדָא דְּרַב הִלְשִׁי

בית צדק וחסד: לעמך

עַל הַמִּצְוָה

וְיִשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ

אויש דויער המלך נ

א: מין המלחיות ומן

מואל הר אלה ויש אולי

לִי שְׁמֵי מִידָּת וְאֶתְנָח:

שדאל לשפדום

וְשִׁבְעַת מִצְוֹת עַל

הוא על עבדך המלך:

נתחבר בעצמנו למלכות

אחרי בניהיל אלפים

ל' הדאטאציע וועגן וועגן

ציון שוראל למספר 2

עליון ואלו

לְבַנְיָמִן וְיִשְׂרָאֵל וְהָאֵלֶּיךָ

ל' אדר ב' תשס"ח

ה'תשנ"ב

חטובע

הוֹבֵנוּ וַיִּשְׁעִהוּ בָנוּ

בְּלִי אֲעִדּוֹת הַקֶּדֶשׁ

ה'אלפים והמאות

בְּתֵיחֶהָ וְכָל הָחַק

אֲבִיבֵן עִירוֹיָהּ כֹּל הַמֶּלֶךְ

בָּנֵינוּ לְמִלְאֲכָה הַחַיִּים

הַשְׁבִּיחַ וְהַתְּהִלָּה

יִרְדּוּן מֵעֵיבָהּ לִכְלֹם מִ

לחצרוץ לתלמידינו לא

ע גבורי חיל בעמיהו

וּמִצְוַת וַיִּפְקֵדֵם דָּוִיד

האלהים ויברי המלך

עוד ובענין דין ויפול ויעמד במשפחה ובהמשורה: לפרט הל' ב' דף י"ח וסוף הל' ב' דף י"ז

אֶת־בֵּית יְהוָה אֶת־עַמּוֹ

יְהוָה וְשֵׁר אֶל־אֲשֶׁר עָשָׂה

לְיִשְׂרָאֵל הַחֹדֶץ בֵּין חֹמֶשׁ יוֹדֵעַ שֶׁכֵּל

אֶל־כּוֹחַ הַיָּד שֶׁלַחְתִּי אִישׁ חֹמֶשׁ

בְּשֵׁן בְּנוֹת דָּן וְאֶבְיוֹ אִישׁ צִדִּי יוֹדֵעַ

בְּעֵינַי וּבְעֵינַי בְּאֶרְצָם בְּתַנְיָה

יְהוָה שֶׁבֶת אֲשֶׁר יִתֵּן לָוֶה

הַחֹמֶשׁ הַזֶּה שְׁעָרִים

וְנִכְרֹת עֵצִים מִן

הַיָּד תֵּעָלֶה אוֹתָם

וְנָשִׁים הַגִּירִים

וְיִמְעָאוֹ מֵאֵל

שְׁבָעִים אֶלֶף

אוֹת מִנְעָחִים

בְּדוֹשָׁלֶם בְּהָרִי

וְשֶׁן דָּוִד בְּגִרָן

שֶׁנֶּת אַרְבַּע לְמַלְכוּתוֹ

אֶת־אֲמוֹת בְּמִדָּה

שְׁדִים: וְהָאוֹלָם אֲשֶׁר עַל

כָּפֹת הָאֶרֶץ עַל כָּפֹת הַבַּיִת אֲמוֹת עֲשָׂרִים וְהַגְּבוּהָ מֵאֵל וְעֲשָׂרִים

וְיַעֲפֹהוּ מִפְּעֻמָּה וְהָב טוֹהוֹר: וְאֵת הַבַּיִת הַזֶּה חֹפֶה עַץ בְּרוֹשִׁים

וְהַחֹפֶה וְהָב טוֹב וְיַעַל עֲלֵיו תַּמְחִים וְשֶׁל שְׂרָח: וְיַעַף אֵת הַבַּיִת אֶלֶּם

יִקְרָה לְתַפְאֲרֹת וְהָהָב וְהָב פְּרִיִּים: וְיַחַף אֵת הַבַּיִת הַקָּדוֹשׁ הַסְּפִים

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב וְהָהָב

וּבְכֶסֶף וּבְעֲצֵים וּבְבָזָז וּבְכִמְיוֹן כִּי וְיַעֲדֵהּ מִחַ שְׁבֶת בְּכֶסֶף בְּכָל מַלְאכָה בֵּין אֲשֶׁר
שָׁמַן דָּקִים לִיָּב וְעֵתָהּ וְאִיעֲדוֹתָהּ וְאֵלֶּה הוֹסֵד עַל וְיַעֲשֶׂה שְׂרָח וְגִתָּר דְּכִי וְאֵת הַבַּיִת שֶׁנֶּתָּה וְיַחַף חֹב
וְיַחַפֵּן זֶה וְיַעֲלֵה הַלֵּין חֹבֶה דָּן וְכָל יַחַף

מִיָּדָיו וְיִשְׁמְרוּהוּ מִכָּל
לְחֹמֶת לְחֹמֶת בְּיָדָיו
כִּשְׁכֹּסוֹת וַיִּזְנוּ בְּהִיבֵל חֲמִשָּׁה מֵמִין וְחִמְשָׁה
לְחֹמֶת עֲשֶׂה יֵינָה שֶׁיִּכַּל חֲמִשָּׁה מֵמִין וְחִמְשָׁה
מִדֶּרֶק יִהְיֶה מֵאֵהוּ יַעֲשֶׂה חֶעֶר הַפְּתָנִים וְהַעֲדָה
וְהַלְוֶה לְעִמְלָה וְלִלְוִתִּיהֶם יַפְחֹחַ נַחֲשֶׁת וְאֵת הַמִּטָּע מִטָּעָה
קִיָּמָה מִמּוֹל כְּגָקָה יַעֲשֶׂה חוֹרֶם אֶת הַסִּירֹת וְאֵת הַעֵיִם וְאֵת
כָּל יֵינָה לַעֲשׂוֹת אֶת הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עֲשֶׂה לְמֶלֶךְ שֶׁלֹּמֶה
הַמֶּלֶךְ עֲבָדִים שְׂעִים וְהַגְלוֹת חֲבִתִּיּוֹת עַל רֹאשׁ הָעֲמֻדִים
וְהַשְׁכָּנוֹת שְׂעִים לִכְסֹה אֶת שְׁתֵּי גִלּוֹת הַפְּתִילֹת אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ
סָ: וְאֵת הַרְבֵּמִים אֵהוּ יֵאֵת לִשְׁׁ כֹּת שְׁנֵים טוֹרִים
שְׁכֵמָה הָאֵת לִפְסוֹת יֵינָה נֶאֱשָׁר עַל פֶּעַ
וְאֵת הַמִּכְסֹה עֲשֶׂה הַמִּכְסֹה אֶת הַיָּם
הַבָּקָר שְׁנֵים עֲשֶׂה הַיָּם שְׁנֵים עֲשֶׂה
וְאֵת כָּל כְּלִיָּהֶם עֲשֶׂה מִדֶּרֶק יִבְכָּר הַיָּדִין יֵינָה
וְיַעֲשֶׂה שְׁלֹמֶה כָּל הַכְּלִים הָאֵלֶּה יַעֲשֶׂה שְׁלֹמֶה אֶת כָּל הַכְּלִים אֲשֶׁר בֵּית הָאֱלֹהִים וְאֵת
מִזְבֵּחַ הַיָּהוָה וְאֵת הַשְּׁלֹחָנוֹת וְעַלֵּיהֶם לֶחֶם הַפָּנִים וְאֵת הַמִּנְחֹת וְנִרְוָהֶם
לְבַעֲרֵם כְּמִשְׁפָּט לִפְנֵי הַדְּבִיר הַבְּסָגֹר וְהַפְּרָח וְהַתְּרֹת וְהַמִּלְקָחִים
וְהַבְּחֹר מִכָּל הָאֵב: וְהַמִּזְמָרוֹת וְהַמִּזְדִּיקוֹת וְהַכְּפֹת וְהַמִּחְתָּת וְהַבְּ
סָגֹר וּפְתָח הַבֵּית וְלִלְוִתֵּי הַפְּתִילֹת לְקִיָּשׁ הַקִּדְשִׁים וְלִלְוִי הַבֵּית לְהַיָּם
וְהַבְּ: וְתִשְׁלַם כָּל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עֲשֶׂה שְׁלֹמֶה לְבֵית יְהוָה וְהָאֵת שְׁלֹמֶה

את קרית ירושלים
באש וברב
אל יקהלו שלמה את וקני ישראל ואל
האבות לבני ישראל אל ירושלים לה עלות
היא עון יקהלו אל המלך כל איש ישראל בחג הקדוש
ויבאו כל וקני ישראל וישאו הלוי את הארון ויעלו את הארון
מוער ואת כל כל הקדש אשר באהל העלו אתם הכהנים הלויים
שלמה וכל עדת ישראל הנערים עיו לפני הארון מוצתים
אשר לא יספרו ולא ימנע מריב ויביאו רמזים את ארון במית
מקום אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל ויחזקו הכרובים
הכרובים פרשים על בדין מלמט
פני הדביר והא
הלוחות אשר ט
ממעדים
הנמצאים התקדי
לאסף להימן לידות
וכנורות עמדים מזרח למזבח ועממם כהנים למאה ועשרים מחצ
בהעדרות ויהי כאחד למחצ ערים ולמשדרים לה שמייע קול אחד
להלל ולהדות ליהוה וכהרים קול בהעדרות ובמצלותם ובכלי השיר
ובהלל ליהוה כי טוב כל עולם חסדו והבית מלא ענן בית יהוה יולא יכלו
הכהנים לעמוד לשירות מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית
האלהים:

לירות בחס והלויים והמשדרים:

ממלכות
לפנים בארץ יהודה ויהודה
אשר שאלה מלכד אשר הב
א ועבדיה :
ויהי משקל
שש מאות ושישים ושיש ככדי זהב :
מביאים וכל מלכו ערב ופחות הארץ מביאים זה
המלך שלמה מאתים ענה זהב שחוט שש מאות
הענה האחת : ושלש מאות ענה זהב שחוט שלש
המגו האחת ויתנם המלך בבית עזר הלבנון :
שן גדול ויעפחו זהב טהור : ושיש מעלות לכסא וכבש
מאחזים ודיוט מזה ומזה על מקום השבת ושנים אריות עם
הדיות : ושנים עשר אריות עמדים שם על שש המעלות מזה
נעשה כן לכל ממלכה : וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי
יעזר הלבנון זהב סגור איז כסף נחש כימי שלמה למאומה כי אנו
למלך הלכות תרשיש עם עבדי חורם אחת לשלוש שנים תבואנה
אניות תרשיש עם עבדי חורם אחת לשלוש שנים תבואנה אניות
תרשיש נשאות זהב וכסף שנהבים וקופים ותבואה :
שלמה מכל מלכי הארץ לעשר וחכמה : וכל מלכי הארץ מבין שנים אתפנו

ושיש ביום פקדו חמש בתי ושיש שנים תרע ושיש...
והבנים בדין המלך והבנים בדין של.

ויבא אל ארבעים שנה וישוב שלמה עם אביו
 וימלך בירושלם בשנת שבע ויחמנו
 שכם בארץ ישראל אל להמליך אתו והיו כשמו
 ארבעים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם
 ויחזק אתו ויבא ירבעם וכל ישראל וידברו אל ירבעם
 הקשה את עלנו ועמנו הקל מעבודת אביך הקשה ומעל
 ונתן עלינו ונעבדך ויאמר אלהם עוד שלשת ימים ושובו
 ויועץ המלך ויחבעם את הזקנים אשר היו עמדים
 שלמה אביו בהיותו חי לאמר אך אתם נועצים להשיב לעב ה' זה
 וידברו אליו לאמר אם תהיה לטוב להעם הזה ודעותם ודברת
 אלהם ודברים טובים והיו לך עבדים כל הימים ויעיב את ענת הזקנים
 אשר יעצוהו ויעץ את הילדים אשר לו אתו העמדים לפניו ויאמר
 אלהם מה אתם נועצים תשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר
 הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו וידברו את הילדים אשר גידלו אתו

ויבא אל ארבעים שנה וישוב שלמה עם אביו וימלך בירושלם בשנת שבע ויחמנו

וְאֵלֶּיךָ אֵלֶּיךָ הִנֵּנִי אֲבִיךָ הַנִּסְדָּר אֶת עַלְיִנִּי
 וְאֵלֶּיךָ עֲבָדָה מִמֶּנִּי אֲבִי וְעֵתָה אֲבִי
 וְאֵלֶּיךָ אֲבִיךָ עַל עַלְיִנִּי אֲבִיךָ עַל עַלְיִנִּי
 בְּעַם וְכָל הָעָם אֶל רֹאשׁ הָעָם בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר
 אֲבִיךָ בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְעַתָּה הַמֶּלֶךְ קִשְׁוֹ וְעֵצָה הַמֶּלֶךְ
 וְעֵצָה הַזִּקְנִים וְיִדְבֵּר אֱלֹהִים כְּעֵצָת הַזִּקְנִים לֵאמֹר אֲכַבֵּד
 וְאֵלֶּיךָ אֲבִיךָ יִסֹּד אֶתְכֶם בְּשׁוֹטִים וְאֵלֶּיךָ בְּעַקְרָבוֹת וְלֹא
 הַמֶּלֶךְ אֶל הָעָם כִּי הִיְתָה נִסְבָּה מִעַם הָאֱלֹהִים לְמַעַן הַקִּים יְהוָה אֶת
 דָּאִשֶּׁר דִּבֶּר בְּיַד אֲחִיהֶן הַשִּׁילֹנִי אֶל יִרְבֵּעַם בֶּן נֶכְטִי וְכָל יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא
 שָׁמַע הַמֶּלֶךְ לָהֶם וַיָּשִׁיבוּ הָעָם אֶת הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר מִהֲלֵנוּ חֵלֶק בְּדֹוֹךְ וְלֹא
 נִחַלָּה בְּכֹן יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל עֵתָה רֵאשֶׁה בֵּיתְךָ דֹּוֹךְ וְיִלְךְ כָּל יִשְׂרָאֵל
 לְאֲחֵלִיךָ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַיֹּשְׁבִים בְּעֵדֵי יְהוּדָה וַיִּמְלִךְ עֲלֵיהֶם רִחְבֵּעַם
 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ רִחְבֵּעַם אֶת הַדְרִים אֲשֶׁר עַל הַמָּדָה וַיִּדְגְּמוּ בֹנֵי יִשְׂרָאֵל אֲבֹנֵי
 וַיִּמָּת וְהַמֶּלֶךְ רִחְבֵּעַם הִתְאַמֵּץ לַעֲלוֹת בְּמִדְבָּה לְנוֹס יְרוּשָׁלַם
 וַיִּפְשְׁעוּ יִשְׂרָאֵל בְּבֵית דֹּוֹךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיָּבֹא רִחְבֵּעַם יְרוּשָׁלַם וַיַּקְהֵל
 אֶת בֵּית יְהוּדָה וּבְנֵימָן מֵאֵת וְשִׁמְעוֹנִים אֶלְף בַּחֹר עֲשֵׂה מִלְחָמָה לְהַלְחֵם
 עִם יִשְׂרָאֵל לְהַשִּׁיב אֶת הַמִּמְלָכָה לְרִחְבֵּעַם וַיְהִי דִבְרַי יְהוָה אֶל
 שְׁמֵעִיהֶן אוֹיֵשׁ הָאֱלֹהִים לֵאמֹר אֲמִיר אֶל רִחְבֵּעַם בֶּן שִׁלְמִי מֶלֶךְ יְהוּדָה
 וְאֵל כָּל יִשְׂרָאֵל בִּיהוּדָה וּבְנֵימָן לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה לֹא תַעֲזֹז לִמְלָחְמָה
 עִם אֲחֵיכֶם שׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ כִּי מֵאֵתִי כֹחַ הַדְרִי הַזֶּה וַיִּשְׁמָע אֶת דִּבְרֵי
 יְהוָה וַיָּשֻׁבוּ מִלְּחָמָה אֶל יִרְבֵּעַם וַיִּשָּׁב רִחְבֵּעַם בִּירוּשָׁלַם וַיֵּבֶן עֲדִים
 לְמַעֲוֹר בִּיהוּדָה וַיֵּבֶן אֶת בֵּית לֶחֶם וְאֶת עֵיטָם וְאֶת תְּקוּפָה וְאֶת בֵּית עֹז
 וְאֶת שֹׁבֹו וְאֶת עֲדָלָם וְאֶת גֵּת וְאֶת מִרְשָׁה וְאֶת יֵסֵם וְאֶת אֲדוּרִים וְאֶת לְכִישׁ

הָעָם הָאֱלֹהִים בְּרִיךְ נֶכְטִי

Ch. 10. 11

ואת עירקה ואת עירקה ואת עירקה
 מערות: ויחיק את המערות ויתן בהם
 עיר ועיר ענות ורמזים ויחיקם להדבך מאד ויהי
 והלויים אשר בכל ישראל התייבשו עליו מכל גבורת
 מגישיהם ואחותם וילכו ליהודה ולירושלם: כי היניחם יר
 מכהו ליהודה ויעמד לו כהנים לבמות ולשעירים ולעגלים אשר
 ואחיהם מפל שבט ישראל הנתנים את לבבם לבקש אתיה
 ישראל באו וירושלם לזבח ליהודה אלהי אבותיהם: ויחזקו את מ
 יהודה ויאמרו את רחבעם בן שלמה לשנום שלוש ביה לכו בדרך ה
 ושלמה לשנים שלוש: ויחזק לו רחבעם אשר את מחלת בן ירמיות בן קין
 אביהויל בת אלואב בן ישי: ותלך לו בנים את יעוש ואת שמריה ואת חם
 ואחריה לקח את מעכה בת אבשלום ותלך לו את אביה ואת עתי ואת
 זיא ואת שלמית: ויאהב רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל נשיו
 ופילגשיו כי נשים שמונה עשרה נשא וכלגשים ששים וילך עשרים
 ושמונה בנים וששים בנות: ויעמד לראש רחבעם את אביה בן מעכה
 לנגד באתו כי להמלוכו: ויבן ויפרץ מכל בנות לכל ארעות יהודה ובנימן
 לכל ערי המערות ויתן להם המזון לרב וישאל המון נשים: ויהי בהבין סמ
 מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את תורת יהודה וכל ישראל עמו:
 ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עליה שישק מלך מערים על ירושלם
 כי מעלו ביהודה: באלק ומאתים רכב ובששים אלף פרשים ואין מספר ליום
 אשר באו עמו ממערים לובים ספיים ובושים: וילכד את ערי המעירות
 אשר ליהודה ויבא עיר ירושלם: ושמעיה הנביא בא אל רחבעם
 ושדרי יהודה אשר נאספו אל ירושלם מפני שישק ואמר להם פה אמר

ויחזק לו רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל נשיו
 ופילגשיו כי נשים שמונה עשרה נשא וכלגשים ששים וילך עשרים

ואתם כיד שישק וינענו שר
 וזכר אות יהוה כי נכנעו היה דבר
 נכנעו לא אשחותם ונתתי להם כמעט למלכות
 בירושלם כיד שישק כי חזרו לו לעבדים וידעו
 בורות ממלכות הארצות ויעל שישק מלך
 בירושלם ויקח את אערות בית יהוה ואת אערות בית
 אתה כל לקח ויקח את מגני היהב אשר עשה שלמה ויעש
 רחבעם תחתיהם מגני נחשת והפקיד עליהם שריו הרעים
 שמרים פתח בית המלך ויהי מדי בוא המלך בית יהוה באו הרעים
 ונשאום והשבום אל תא הרעים ובהכנעו שב ממנו אף יהוה ולא
 להשחית לכלה וגם ביהודה היה רבדים טובים ויתחזק
 המלך רחבעם בירושלם וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם
 במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשומו
 את שמו שם מכל שבט ישראל ושם אמו נעמה העמנית ויעש הדע
 כי לא הכין לבו לדרוש את יהוה וירבוי רחבעם הר אשנים
 והאחרונים הלא הם כתובים ברבוי שמעיה הנביא ועדו החיה לה
 להתחש ומלחמות רחבעם וירבעם כל הימים וישכב רחבעם עם
 אצותיו ויקבר בעיר דוד וימלך אביה בנו תחתיו
 בשנת שמונה עשרה למלך רבעם וימלך אביה על יהודה שלוש
 שנים מלך בירושלם ושם אמו מוכיהו בת אוריאל מן גבעה ומלחמה
 היתה בין אביה ובין רבעם ויאסר אביה את המלחמה בחיל גבורי
 מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור וירבעם ערך עמו מלחמה
 בשמונה מאות אלף איש בחור גבור חיל ויקם אביה מעל

והשבע חיומי דין דמלכיהו הדין חל יד תת ובהמת כול לקח נכנעו כיד נכנעו בין אביה ובין רבעם
 דחל וימי גבור דחל וימי גבורי גער עמסיה וישכר

להר עמדים אשר בהר אפרים
 הלא לכם לדעת כי יהוה אלהי ישראל
 לעולם לו ולבניו בדות מלה: ויקם ירבעם בן נבט
 וימרד על אדניו: ויזבחו עליו אנשים ריקים בני בריע
 רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער ורך לבב ולא התחזק
 ועשה אתם אמרים להתחזק לפני ממלכת יהוה ביד בני דוד
 המון רב ועמכם עגלו זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים: והוא
 את כהני יהוה את בני אהרן והלויים ורעשו לכם כהנים כעמי הארץ
 כל הבא למלא דין בפר בן בקר ואילם שבעה חזיה כהן ללא אלהים:
 ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנו וכהנים משרתים ליהוה בני אהרן והלויים
 במלכות: ומקטרים ליהוה עלות בקר בבקר ובערב בערב וקטרת
 סמים ומערכת לחם על השלחן הטהור ומנורת הזהב וכרותיה לבער:
 בערב כי שמדים אנחנו את משמרת יהוה אלהינו ואתם עשבתם אתנו:
 והנה עמנו בראש האלהים וכהנו וחזקתיהם התרועה להרוע עלובם
 בני ישראל אל תלחמו עם יהוה אלהי אב: תעלוהו: וירבעם
 הסב את המאדב לבוא מאחריהם ויהיו לפני יהודה והמאדב מאחריהם:
 ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור ויעקרו ליהוה והכהנים:
 מחעירים בחעירות: וירעו איש יהודה ויהי בהריע איש יהודה:
 והאלהים נגף את ירבעם וכל ישראל לפני אביה ויהודה: וינאסו בני
 ישראל מפני יהודה ויתנמו אלהים בידם: ויכו בהם אביה ועמו מכה
 רבה ויפלו חללים מישראל חמש מאות אלף איש בחור: ויבנעו בני
 ישראל בענתה ויאמינו בני יהודה כי נשענו על יהוה אלהי אבותיהם:
 וירדף אביה אחרי ירבעם וילכד ממנו ערים את בית אל ואת בטתיה

...יהיו ג' ג' ופסוקי שבע ונאמנו אותה:

וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשֻפָט בְּנֵי יְהוֹרָם
בְּעֵרֵי יְהוּדָה שְׁנַיִם בָּאָרֶץ יְהוּדָה
וַיְהִי יְהוָה עִם יְהוֹשֻפָט כִּי הָלַךְ בְּדַרְכֵי דָוִד
לִפְנֵי יְהוָה לֹא אָבִיו דָּרַשׁ וּפְמִעוּתוֹ הָלַךְ וְלֹא
יָהוּה אֶת הַמַּמְלָכָה בְּיָדוֹ וַיָּתֶנּוּ כָל יְהוּדָה מִנְחָה לַיהוֹשֻפָט וַיֵּהָרֶם
לְדָבָר וַיִּגְבֹּה לְבָבוֹ בְּדַרְכֵי יְהוָה וַעֲשֵׂה הָסִיר אֶת הַבָּמֹת וְאֶת הָאֲשֵׁרִים
וּבְשָׁנָה שְׁלֹשׁ לְמָלְכוֹ שָׁלַח לְשִׂרְיָו לֵבֶן חִיל וְלַעֲבָדָיו וְלִנְתָנָאֵל
וְלַמְכִּיָּהוּ לְלֹמֵד בְּעֵרֵי יְהוּדָה וַעֲמָהֶם הַלִּוִּים שָׁמְעִיהוּ וַיִּמְנְעוּ
וַיִּבְרָכּוּ וַעֲשֵׂה אֵל וּשְׁמֵרָמוֹת וַיַּחֲזִקוּ וְאֹדְנָה וְטוֹבֵהוּ וְטוֹב אֹדְנָה
הַלִּוִּים וַעֲמָהֶם אֱלֹשֶׁם יַעֲוִהוּדָה הַכֹּהֲנִים וַיִּלְמְדוּ בִיהוּדָה וַעֲמָהֶם סִפְרֵי
תוֹרַת יְהוָה וַיִּסְבּוּ בְּכָל עֵרֵי יְהוּדָה וַיִּלְמְדוּ בָעָם וַיְהִי פָחוֹד יְהוָה עַל כָּל מִמְּ
מַלְכוּת הָאָרֶץ עוֹת אֲשֶׁר סָבִיבוֹת יְהוּדָה וְלֹא מָלְחָמוּ עִם יְהוֹשֻפָט וּמִן
פְּלִשְׁתִּים מִבְּיָאִים לַיהוֹשֻפָט מִנְחָה וְכֶסֶף כִּי שָׂא גַם הָעַרְבִיָּים מִבְּיָאִים
לִוְעָה אֲדָמָה שְׁבַעַת אֲלָפִים וּשְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִישִׁים שְׁבַעַת אֲלָפִים וּשְׁבַע
מֵאוֹת וַיְהִי יְהוֹשֻפָט הָלַךְ וַיִּגְדַּל עַד לְמַעְלָה וַיֵּבֶן בִּיהוּדָה בִּירְנוֹת
וּשְׁבַעַת וּמִלְאָכָה רַבָּה הָיָה לוֹ בְּעֵרֵי יְהוּדָה וְאֲנָשִׁי מִלְחָמָה גְּבוּרֵי חֵיל
וְשִׁלֹם וְאֵלָה וְאַתָּם לְבָנֵי אֲבוֹתֵיהֶם לִיהוּדָה שְׂדֵי אֲלָפִים עֲרֵנָה הֶעָר
וַעֲמָהֶם חֵיל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֲלָפִים וְעַל יָדוֹ וַיַּחֲזִקוּ הָעָר וַעֲמָהֶם מֵאוֹתִים
וּשְׁמֵרָמוֹת אֲלָפִים וְעַל יָדוֹ עָמִיסָה בֶן זְבוּרִי הַמִּתְגַּדֵּב לִיהוָה וַעֲמָהֶם מֵאוֹתִים אֲלָפִים
וּמִן בְּנֵימוֹ גְּבוּרֵי חֵיל אֲלִידֵע וַעֲמָהֶם נִשְׁקִי קֶשֶׁת וּמִן מֵאוֹתִים
אֲלָפִים וַיִּהְיוּ יְהוֹשֻפָט וַעֲמָהֶם מֵאוֹתִים אֲלָפִים חֵיל עֲבָדָיו
אֲלֵהֶם עֲרֵנָה מִלְכָּד אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ בְּעֵרֵי הַמִּבְעָר בְּכָל
יְהוּדָה וַיְהִי לַיהוֹשֻפָט עֶשֶׂה וְכֶבֶד וְיָתֵחַתָּן

על מלכות נבא ייחוד ושלום על כל ישראל

חלל את אמהותי אלהי לא יתגבא
 שמי שבר יהוה ראיתי את יהוה ויש
 וישמאלו ויאמר יהוה מי יפתה את
 ויאמר יהוה ככה ויהאמר
 ויאמר יהוה אפתינו יאמר יהוה אליו כמה ויאמר
 יהוה שקר כל נביאי יאמר תפתה וגם תוכל עא ועשה כ
 נה יהוה רוח שקר בפי נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה
 עדיקיהו בן כנענה ויך את מיכיהו על הלחי ויאמר איהו הדרך ע
 יהוה מאתו לדבר אתך ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר ת
 חדירי בחדר להחבא ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיהו והשיבחו אל
 אמון שר העיר ואל יואש בן המלך ויאמרתם כה אמר המלך שימו י
 בית הכלא והאכלו לחם לחץ ומים לחץ עד שובי בשלום ויאמר מיכיהו
 אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בפי יאמר שמעו עמים כלם
 ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה אל רמת גלעד ויאמר מלך י
 ישראל אל יהושפט הותחפש ובוא במלחמה ואותה לבש בגדיך ויתחפש
 מלך ישראל ויבאו במלחמה ומלך אדם עוה את שרי הרכב אשר לו
 לאמר לא תלחמו את הקטן את הגדול כי אם את מלך ישראל לבדו
 ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו מלך ישראל הוא סב
 על ילח לחם ויזעק יהושפט ויהוה עזרו ויסיתם אלהים ממנו ויהי כראות
 שרי הרכב כי לא היה מלך ישראל וישבו מאחרי ויאוש משך בקשת
 לתמו ויך את מלך ישראל בין הרבקים ובין השליח ויאמר לרפכ הפך
 ייך והועלתו מן המחנה כי החליתי ותעל המלחמה ביום ההוא ומלך
 ישראל היה מעמיד במרכבה ככה אדם שר הערב וימת לעת בוא

ויאמר מיכיהו מלך ישראל בל דבא נפועים ודומ דין קל חס על ימינו ושמאל דין ויפא גרין ויעל ודאמא
 מלך דבר עליך גרין ועיה דומא ודעלות ויתחפש ויבא ויין

92
 על בני עמון מואב והר שער צבאם
 מואב על ישיב הר שער להחרים
 שער עזרו אויש ברעהו למשחית ויחודה
 ויפלו אל ההמון והנם פגרים נפלים ארעה ואין
 יהושפט ועמו לבז את שללם וימצאו בהם לרב וכוש
 יחמדות וינצלו להם לאיו משא ויהיו ימים שלשה בודים
 כל כי רב הוא ובוים הרביעי קהלו לעמק ברבה כי שם ברכו
 הנה על כן קראו את שם המקום ההוא עמק ברבה עד היום
 שבו כל איש יהודה וירושלם ויהושפט בראשם לשוב אל ירושלם
 בשמחה כי שמחם יהוה מאויביהם ויבאו ירושלם בנכלים ובבגרות
 ובהעדרות אל בית יהוה ויהי פחד אלהים על כל ממלכות הארצות
 בשמיעם כי נלחם יהוה עם אויבי ישראל ותשקט מלכות יהושפט
 וינח לו אלהיו מסבוב וימלך יהושפט על יהודה בן שלשים
 וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו
 עזבה בת שלחי וילך בדרך אביו אסא ולא סר ממנה לעשות הישר
 בעיני יהוה אך הבמות לא סרו ועוד העם לא הבינו לבבם לאלהי
 אבותיהם ויתר דברי יהושפט הראשנים והאחרונים הנם כתובים
 בדברי יהוא בן חנני אשר העלה על ספר מלכי ישראל ואחריו בן
 אתחבד יהושפט מלך יהודה עם אחזיה מלך ישראל הוא הרשיע
 לעשות ויחברו עמו לעשות אניות ללכת תרשיש ויעשו אניות
 בעציון גביר ויתנבא אליעזר בן דרדו ממד שיה על יהושפט לאמר
 כהתחבדך עם אחזיהו פרץ יהוה את מעשיך וישברו אניות ולא
 עזרו ללכת אל תרשיש וישפכ יהושפט עם אבדיו ויקבר עם אבותיו

שם ביכנ את יי דין קריא את שם המקום ההוא דין בכיכני ועוד העם דין גביר ויך הבמות וישר בעם
 ב דין הבנין משחיתים מערות ל דין ואת הבנין ויהי לבם

בשר דניך וימלך יהורם בנו ויהי
ויהיאל ויבד יהו ועד יהו ומיכאל ויש
ישאל ויתן להם אביהם מתנות רבות לבס
מעדות ביהודה ואת הממלכה נתן לוהורם
ויהם יהורם על ממלכת אביו ויתחזק ויהרג את כל אח
משדיו ישראל בן שלשים ושתים שנה יהורם במלכו ויהי
מלך בירושלם וילך בדרך מלכו ישראל כאשר עשו בית אחז
בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה ולא אבה יהוה
להשתות את בית דוד למען הכרית אשר ברית לדוד וכאשר אב
לתת לו נר ולבניו כל הימים: בזמן פשע יהורם מותחת יד יהודה ויב
וימליכו עליוהם מלך ויעבד יהורם עם שדיו וכל הרע עמו ויהי קם
לילה ויך את יהורם הסובב אליו ואת שרי הרע ופשע יהורם מותחת
יד יהודה עד היום הנה אז תפסע לבנה בעת ההיא מותחת ידו ביעוב
את יהוה אלהי אבתיו גם הוא עשה כמוות ביהודה ויהו את יסבי
ירושלם ויהח את יהודה ויבא אלס מכתב מאליהו
הנביא לאמר כה אמר יהוה אלהי דוד אבין תחת אשר לא הלכת
בדרכי יהושפט אבין וכדרכי אסא מלך יהודה ותלך בדרך מלכו
ישראל ותזנה את יהודה ואת ירושלם כהינות בית אחאב
וגם את אחיק בית אבין הטובים ממך הרגת הנה יהוה נגף מגפה
גדולה בעמך ובכנעך ובנשיך ובכל רבשך ואתה בחליוס רבים
במחלה מעיד עד יעאו מעיד מן החלו ימים על ימים ויער יהוה על
יהורם את רוח הפלשתים והערבים אשר על יד כושים ויעלו ביהודה
ויבקעוה וישבו את כל הרבש הנמצא לבית המלך וגם בניו ונשיהם ולא

מכרונם בדין ואת ובעיני ויתן להם אחרי כל ימות דין נגפו אשר הכין קד ואחריו

מִן הַמֶּלֶךְ הַזֶּה וְהָיָה בְּיָמָיו
 מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ לִימֵי שָׁנָה
 וְלֹא עָשׂוּ לוֹ עֲמֹל שְׂרָפָה כְּשֶׁרָפָה אֲבוֹתָם
 בְּמִלְכּוֹ שְׂמִינָה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְיֵלֶךְ בָּמָה
 וְכַעֲמִיד דְּיוֹדֵי זֶלָא בְּקִבְרוֹת הַמַּלְכִּים וְיִמְלִיכּוּ וְיִשְׁבִּי יִירוּשָׁלַם
 עַל הַקֶּטֶן תַּחֲתָיו כִּי כָל הָרָא שְׁנִים הִרְגָה הַגִּדּוֹר הַבֵּא בְּעֶרְבִים
 מֶלֶךְ אֲחֵי יִהְיוּ בֶן יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה:

בְּעִימֵי וְשָׁנָה שְׁנָה אֲחֵי יִהְיוּ בְּמִלְכּוֹ וְשָׁנָה אֲחֵת מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשָׁם
 עָתִידָהּ בֵּית עֲמָדִי: גַּם הוּא הֵלֶךְ בְּדַרְכֵי בֵּית אַחֲאָב כִּי אִמּוֹ הָיְתָה וְיִשְׁעָמוֹ
 הָיָה שִׁיעַ: וְיַעֲשֶׂה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּבֵית אַחֲאָב כִּי הָמָּה הָיוּ לוֹ וְיַעֲשִׂים אֲחֵרֵי
 מוֹת אֲבוֹתָם לִמְשֻׁחוֹת לוֹ: גַּם בְּעֵתָם הֵלֶךְ וְיֵלֶךְ אֶת יְהוֹרָם בֶּן אַחֲאָב מֶלֶךְ -
 וְיִשְׁלַח אֶל לְמַלְחָמָה עַל חִזְאֵל מֶלֶךְ אֲרָם בְּרִמּוֹת גִּלְעָד וְיָכֹן הָרָמִים אֶת יוֹרָם:
 וְיִשְׁבֶּה לְהוֹתֵר פֶּאֶר בִּירוּשָׁלַם מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָכִחוּ בְּרִמָּה בְּהַלְחִמּוֹ אֶת חִזְאֵל
 מֶלֶךְ אֲרָם וְעָתִידָהּ בֶּן יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה יֵרֵד לְרֵאשִׁית אֶת יְהוֹרָם בֶּן אַחֲאָב
 בִּירוּשָׁלַם כִּי חָלָה הוּא: וּמֵאֱלֹהִים הָיְתָה תְּבוּסָתָא אֲחֵי יִהְיוּ לְבוֹא אֶל יוֹרָם
 וּבְבֹאוֹ יַעֲמֵא עִם יְהוֹרָם אֶל יְהוּא בֶּן נִמְשִׁי אֲשֶׁר מִשְׁחוֹ יְהוָה לְהַכְרִית אֶת
 בֵּית אַחֲאָב: וְיִהְיֶה כְּשֶׁפָּט יְהוּא עִם בֵּית אַחֲאָב וְיִמְעָא אֶת שְׂדֵי יְהוּדָה
 וּבְנֵי אֲחֵי אֲחֵי יִהְיוּ מִשְׁרָתִים לְאֲחֵי יִהְיוּ וְיִהְרָגָם: וְיִבְקֹשׁ אֶת אֲחֵי יִהְיוּ -
 וְיִלְכְּדוּ וְהוּא מִתְחַבֵּא בְּשִׁמְדֵי וְיִבְאֵהוּ אֶל יְהוּא וְיִמְיִתְהוּ וְיִקְבְּלוּ
 כִּי אֲמִיד בֶּן יְהוֹשָׁפָט הוּא אֲשֶׁר יִרְשֶׁה אֶת יְהוָה בְּכָל לְבָבוֹ וְאִין לְבֵית
 אֲחֵי יִהְיוּ לַעֲזָר כִּי לְמַלְחָמָה:
 כִּי מוֹת בָּקָה וְתִקָּם וְתִיבֵד אֶת כָּל הָרַע הַמְּמַלְכָה לְבֵית יְהוּדָה וְתִקָּם -
 וְיִשְׁבַּעַת בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶת יוֹאָשׁ בֶּן אֲחֵי יִהְיוּ וְיִגְעֵב אֶת מוֹתָם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ

לִינֵי מִדְּפֵא כְּבִלָף וְאֲחֵרֵי וְיִיחִי וְיִשְׁמַח בְּסִיף אֲחֵרֵי אֲמִיעִיר וְיִמְיִתְהוּ כִּי בְּעֵינֵי שְׂדֵי
 וְיִשְׁבַּעַת בְּנֵי

העם בית יהודה ותרצה המלך עומד על עמודיו במבוא והשירים
והתעצרות על המלך וכל עם הארץ שמח ותקע בחצרות והללו שוהים
בכל השיר ומוזיקים להלל ותקרא עתליהו את בגדיה ותאמר קטן
רוצה יהוידע הכהן את שרי המאות וקווי החיל ויאמר אליו
הוציאוהו אל מבית השדרות והבא אהרזה יומת בחרב כי אמר הכהן
לא תגמלוהו בית יהודה וישימו לה ידים ותבוא אל מבוא שער הסוס
בית המלך וימיתוה שם ויכרת יהוידע בריות בן וביז כל העם ובין
המלך להיות לעם ליהודה ויבאו כל העם בית הבעל ויתעוה ואת מחנותיו
ואת עולמו שברו ואת מותן כהן הבעל הדגול לפני המזבחות וישם יהוידע
פקדון בית יהודה כד הכהנים הלויים אשר חלק דוד על בית יהודה להעלות
על בית יהודה ככתוב בתורת משה בשמחה ובשיר על ידי דוד ויעבדו
השופרים על שערי בית יהודה ולא בוא טמא לכל ויברך ויקח את שרי
המאות ואת האדירים ואת הגמולים בעם ואת כל עם הארץ ויורד את
המלך מבית יהודה ויבאו בתוך שער העליון בית המלך וישבו את המלך
בסא הממלכה וישמחו כל עם הארץ והנער שקטה ואת עתליהו
ויתנובחרב יך שבע שנים יאש במלכו וארבעים שנה מלך בירושלם
ועם אמו עבדה מבואר שבע ויעש ואש הנשר בעני יהודה בלוי יהודה
הכהן וישאלו הנדיע נשים שנים וילד בנים ובנות ויהי אחרי
השנים לב יאש לחוש את בית יהודה ויקבץ את הכהנים והלויים
אלהם צאו לעני יהודה וקבעו מל ישראל כסף לחזק את בית
אלהם וישם שם ואתם תמחורו לזכר ולא מהרו הלויים ויהי
המלך ויהי ויאמר לו מלוע לארשת של הלויים להביא
משה עבד יהודה והקהל ישראל אל

העדרות בישת יהוה המדשעת כנה פדע את בית האלהים וצמ כל
קדשו בית יהוה פשוט לבעלים ויאמר המלך ויששכר ארון אחד ויתנהו
בשער בית יהוה חוצה ויתנו קול בהודיה וביד ושלם להביא ליהוה משא
משח עבד האלהים על ושר אל במדבר וישמחו כל השדים וכל העם
ויבאו וישלכו לארון עד לכה ויהי בעת ביאת הארון אל פקדית
המלך ביד הלויים ואתם ברכו וברכו וברכו המלך ופקיד כהן הדאש
ויעשו את הארון וישאו ושיבדו אל מקדשה עשו ליום ביאתו ויאספו
כסף לרב ויתנו המלך ויהוה אל עושה מלאכת עבודת בית יהוה
ויהיו שכינים חזקים וחרשים לחוש בית יהוה ונס לחדש ביתו ונחשת
לחיו את בית יהוה ויעשו עשרת אלפים אבן ותעל ארובה למלכות
וילבשו את בית האלהים על מתכנתו ויאמרו וכל לותם ויבאו
המלך ויהוה את שאר המלך ויעשו כלם לבית יהוה כל שיהיה
וכפות וכלי יהב וקמף ויהיו בעלים על לות בבית יהוה ונחשו כלם
וייקן יהוה ויעשו וישלכו ויבאו בית יהוה ויבאו שם
במותר ויקברו בעד דוד עם המלכים כי עשה בו וברך ויאמר
האלהים וביתו ואחרי כות יתורע בא שם יהוה
למלך או שבע המלך ואלהם ויבאו את בית יהוה ויהי ויבאו ויהוה
ויעבדו את האשמים ואת העצמות והיו קצף עג הודו ויהיו ימים
באשמים ואת וישרה בהם גבאים להשיבם אליהם ויבאו בם ולא
האיינו ויהי אלהים לבשה את זכריה בן יהוורע הכהן ויעמוד בעל
לעם ויאמר להם נה אמו האלהים לבשה אותם עבדים את מעות יהוה
ולא תבליחו כי עבדתם את יהוה ויניח אמו ויהיו ויהיו
אין כמעות המלך בהער ביהוה ולא יבאו

לילה בסיפ וישלכו ויבאו

5

2 Chron 25

אמרם עני שער המזבח ודבדבד
תכל הכלים הנמצאים בבית האלהים עם
בנות המלך ואת בני התעריבות וישב שמרון
ויהי אמעיהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יואש בן
מלך ישראל חמש עשרה שנה ויתר דברו אמעיהו הישראלי
וינים הלא הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל ומעט
מר אמעיהו מאחרי יהוה ויך שרו עליו קשר בירושלם וינים
שה וישראל אחרייו לכישה וימיתוהו שם וישארו על הסוסים
קברו אותו עם אבותיו בעיר יהודה ויקחו כל עם יהודה את עזיהו
הוא בן שש עשרה שנה וימליכו אותו תחת אביו אמעיהו והוא בנה
את אילות וישבה ליהודה אחרי שכל המלך עם אבותיו
בן שש עשרה שנה עזיהו במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם
ושם אמו יכיליה מן ירושלם ויעש הישר בעיני יהוה ככל
אשר עשה אמעיהו אביו ויהי לדרש אלהים בימי זהר יהו המצבי
בראת האלהים ובימי דרשו את יהוה העליחו האלהים ויעצו וילחם
בפלשתים ויפלי את חומות גת ואת חומות יבנה ואת חומות אשדוד
ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים ויעזרו האלהים על פלשתים
ועל הערביים היושבים בגור בעל המעבדים ויתנו העמנונים מנחה
לעזיהו וילך שמו עד לבוא מערים כי החזיק עד למעלה ויבן עזיהו
מגדל בירושלם על שער הפנה ועל שער הצא ועל המקצוע ויחזקם
ויבן מגדלים במדבר ויחצב ברות רבים כי מקנה רבה היה לו ובשפלה
במישור אבנים וכליזים בהרים ובגדמל כי אהב אדמה הוא
ויהי לעזיהו חיל עשה מלחמה ויעצו עבדו לגדור במספר פקדונם ביד

יכיליה

יכיליה

עני אדם באבן וכל עמי אדם מלכי יהודה וישראל גרדו וימיתוהו אותו חקיקה בגו על היתקן כמנהג פול
גור הוזהר עליו על כל ירידיו

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל הַיּוֹמָהּ עַל יְדֵי
 שְׁמֵי הַיָּמִים לְבָרֵךְ הַיָּמִים אֶלְפִים וְשֵׁשׁ
 אֶלְפִים וְשֵׁשׁ אֶלְפִים וְחֲמִשָּׁה מֵאוֹת שְׁשִׁים
 מֵאוֹת עַל הָאָדָם וְיָבֹן לָהֶם עֲזִיהוּ לְכָל הָעָבָד מִגֵּנִים וְדִמָּה
 אֲדִינִים וְקִשְׁתוֹת לֹא צָרָה קִלְעִים וְיַעֲשֶׂה בֹר וְשָׁלֹם הַשְׁבָּעוֹת
 וְיֵשֶׁב לְהַיּוֹת עַל הַמַּגְדָּלוֹם וְעַל הַפְּעוֹת לִירוּשָׁלַיִם בְּחָצִים וּבְאֲבָנִים
 עַל שְׁמוֹ עַד לְמִלְחָמָה בְּהַפְּלִיא לְהַעֲזִיר עַד בְּחִזְקָה וּבְחִזְקוֹת
 עַד לְהַשְׁחִית וְיַמְעַל בְּהוֹה אֱלֹהֵינוּ וְיָבֹא אֵל הַיָּמִים לְהַקְטִיר
 מִזְבַּח הַקְטָרֹת וְיָבֹא אַחֲרָיו עֲלֵה יְהוָה הַבְּחִין וְעָנִינוּ כְּהֵנָּה לַיהוָה שְׁבִיבוֹת
 בְּכִי הִיל וְיַעֲמִיד עַל עֲזִיהוּ הַמֶּלֶךְ וְיִאֲמְרוּ לוֹ לֹא לָךְ עֲזִיהוּ לְהַקְטִיר
 לַיהוָה כִּי לְכֹהֲנִים בְּכִי אֶהְיֶה הַמֶּלֶךְ שִׁים לְהַקְטִיר נֶאֱמַר הַמֶּלֶךְ שִׁים כִּי
 מַעֲלָת וְלֹא לָךְ לְכַבֹּד מִיְהוָה אֱלֹהִים וְיַעֲקֹף עֲזִיהוּ וּבְכִי מִקְטָרֹת לְהַקְטִיר
 וּבְזַעֲפוֹ עִם הַכֹּהֲנִים וְהַעֲרֵעַת וְיִחַהּ בְּמַעֲחֹ לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים בְּכִי יְהוָה
 מִעַל לְמִזְבַּח הַקְטָרֹת וְיִפֹּן אֶלֶין עֲזִיהוּ כְּהֵן הָרֹאשׁ וְכָל הַכֹּהֲנִים וְהֵנָּה
 אִוָּא מַעֲרֵעַ בְּמַעֲחֹ וְיִבְהַלְּוּ מִשֵּׁם וְגַם הוּא נִדְחָף לַעֲזֹת כִּי נִעְשֶׂה יְהוָה
 וְיִהְיֶה עֲזִיהוּ הַמֶּלֶךְ מַעֲרֵעַ עַד יוֹם מוֹתוֹ וְיֵשֶׁב בֵּית הַחֲפָשׁוֹת מַעֲרֵעַ כִּי
 בְּיָד מִבֵּית יְהוָה וְיוֹתֵם בְּטָעַל בֵּית הַמֶּלֶךְ שׁוֹפֵט אֶת עַם הָאָרֶץ
 וְיִתֵּר דְּבָרֵי עֲזִיהוּ הָרֹאשִׁים וְהָאֲחֵרִים כְּתֹב יִשְׁעִיהוּ בֶן אֲמוּן
 הַנָּבִיא וְיִשְׁכַּב עֲזִיהוּ עִם אֲבֹתָיו וְיִקְבְּרוּ אִתּוֹ עִם אֲבֹתָיו בְּשִׂדְהָ
 הַקְּבוּרָה אֲשֶׁר לְמַלְכֵּם כִּי אֲמִירוֹ מַעֲרֵעַ הוּא וְיִמְלֹךְ יוֹתֵם בְּטָעַל
 הַחֲתָנִי בֶן עֲשָׂרִים וְחֲמִשָּׁה שָׁנָה יוֹתֵם בְּמַלְכּוֹ וְיִשְׁכַּב
 עֲשִׂדָה שְׁנָה מִלֶּךְ בִּירוּשָׁלַיִם וְשֵׁם אִמּוֹ יְדִישָׁה בַת צְדוּק וְיַעֲשֶׂה אֲשֶׁר
 בְּכִי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה עֲזִיהוּ אֲבִיו רַק לֹא בְּכֹל הַיָּמִים

כג
 ב

2 Chron 27

עוֹשֵׂה שְׁלֹמֹה וְיִהְיֶה וְיִתֵּן חֶזֶק דָּק בְּחִי וְיִתֵּן חֶזֶק דָּק בְּחִי וְיִתֵּן חֶזֶק דָּק בְּחִי וְיִתֵּן חֶזֶק דָּק בְּחִי

וער בית יהודה העליון ו...
ה ובהרשלים בנה בית...
מזן ויחזק עליהם ויתנו לו...
ועשרת אלפים כרים...
השיבולו בני עמון ובשנה השנית
לשית ויתחזק יותם ביהכין דרכיו לפני יהוה אלהיו ויתר
יותם וכל מלחמותיו ודרכיו הנם כותבים על ספר מלכו ישראל
והיה בן עשרים וחמש שנה היה במלכותו שש עשרה שנה מלך
בירושלם וישב יותם עם אבותיו ויקברו אותו בעיר דוד וימך
אחד בנו תחתיו:
בן עשרים שנה אחד במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא
עשה הישר בעיני יהוה כדיוך אביו וילך בדרכיו מלכי ישראל וגם
ממכות עשה לבעלים והוא הקטיר בגיא בן הנם ויבער את בניו
באש כותעבות הגנים אשר הריש יהוה מפני בני ישראל ויזכח
ויקטל בכמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן ויתעלו יהוה אלהיו
ביר מלך אדם ויכו בו וישבו ממנו שביה גדולה ויביאו דרמשיק
וגם ביר מלך ישראל נתנו ויך בו מכה גדולה:
ויהרג פקח בן דמליהו מאה ועשרים אלה ביום אחד הכל בעת היל
בעיבם את יהוה אלהי אבותם ויהרג כדריגבור אפרים
את מעשיהו בן המלך ואת עזריקם נביר הכית ואת אלקנה משה
המלך וישבו בני ישראל מאחייהם מאתם אלה נשים רבים
בנות וגם שלל רב גדלו מהם ויביאו את השלל לשביר ו...
ואלהוה עזר שמן ויעא לפני העלמה וישמרו ויאמר להם

חם ביר מלך אדם עם מלך...
יוק נר בעי

בזמנת יהוה אלהי אבותיכם
על לשמים הגיע ועלה בן
לעבדים ולשפחות לכם הלא
הייתם ועתה שמועז והשיבו השם

חרון אף יהוה עליכם ויקמו אנשים מראש
בן יהוחנן בדכוחו בן משלמות ויחזקיהו בן שלום ועמשא בן חזקיהו
הבאים מן העבא ויהי להם לאתבוא את השביה הנכר בילת
עלינו אתם אנשי חסיד על חטאתינו ועל אשמותינו כירכש
אשמה לנו וחרון אף יהוה עלינו וישיב את השביה ואת
הרעה לפע השמים וכל הקהל ויקמו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזיקו
במלכותם הלבנים מן השלל הלבנים וינעלו ויאכלום
ויעבדום וינהלום בחמרים לכל כושל ויביאום ירחו עיר התמרים

ועל אחיהם וישבו שמרו
בעת ההיא שלח המלך אחז על מלכי אשר לעזור לו עזר אדומים
באו ויכו ביהודה וישבו שבי ופלשתים פשטו בעריה שפלה והנגב
ליהודה וילכדו את בית שמש ואת אילן ואת הגדרות יאת שוכו ובעתה
ואת תמנה ובעתה ואת נמח ואת בנתיה וישבו שם כי הכניע יהוה
את יהודה בעביר אחר מלך ישראל כי הפריע ביהודה ומעול מעל ביהוה
ועליו תלגת פלגסר מלך אשר ויער לו ולא חזקו כי חלק אחז את
היה ואת בית המלך והשרים ויתן למלך אשר ולא לעזיה לו ובעת
היא יסוף למעול ביהוה ויהי המלך אחז ויזבח לאלהי דרמשק המכים
כי אלהי מלכי ארם הם מעזרים אתם להם איכה ויעזר
ס הוא לו להכשיל ולכל ישראל ויאסף אחז את כלי בית האלהים ויקצץ

והיה כן ויהי כן
ויהי כן ויהי כן
ויהי כן ויהי כן

לְהַחֲזִיק

*101א דה"ב כח, כד — כט, טו

וְהָיָה הַמֶּלֶךְ בְּיָמָיו יִהְיֶה
 לְהוֹדוֹ לְפָנָיו וְיִצְאֵהוּ אֶת כָּל
 הָיָד בֵּית יִתְרוֹ וְיִקְבְּלוּהוּ לְוִיס לְהוֹדוֹ
 וְיִרְאֵהוּ לְקֹדֶשׁ וּבֵינֵם שְׂמִינִי
 וְהָיָה לְיָמָיו שְׂמִינִי וּבֵינֵם שְׂשֵׁה
 וְיִבְרָא לְכָל אֶל הַיָּקִיחוּ הַמֶּלֶךְ וְיִאֲמְרוּ טוֹהָרְנוּ אֵל
 מִזְבַּח הָעוֹלָה וְהָיָה כָּל בְּלִיַּת רָחֵם שְׁלֹחַן הַמַּעֲרֹכֶת וְאֶת כָּל כֶּלֶךְ וְאֶת
 כָּל הַכֵּלִים אֲשֶׁר הָיָה לַמֶּלֶךְ אִתּוֹ בְּמַלְכוּתוֹ בְּמַעֲלוֹ הַכֵּן וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁ
 הָיָה לְפָנֵי מִזְבַּח הָעוֹלָה וְהָיָה לְיָמָיו הַמֶּלֶךְ וְיִאֲסֹף אֶת שְׂדֵי
 הָעִיר וְיִשֵּׁל בֵּית הָעוֹלָה וְיִבְרָא פְּרִים שְׂבָעָה וְאֵילִים שְׂבָעָה וּבְבָשִׂים
 שְׂבָעָה וְעִפְרֵי עֵינַיִם שְׂבָעָה לְחֹטְאֹת עַל הַמַּמְלָכָה וְעַל הַמִּקְדָּשׁ וְעַל
 הָעָם וְיִאֲמַד לְכָל אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים לְהַעֲלִיתָ עַל מִזְבַּח הָעוֹלָה וְיִשְׁחַטוּ
 וְיִקְבְּלוּ הַכֹּהֲנִים אֶת הָרֶם וְיִזְרְקוּ הַמִּזְבֵּחַ וְיִשְׁחַטוּ הָאֵילִים וְהַקֹּדֶשׁ
 הָיָה לְיָמָיו הַמֶּלֶךְ וְיִזְרְקוּ הָרֶם הַמִּזְבֵּחַ וְיִצְעֲשׂוּ אֶת עֵי
 שְׂמִינִי הַחֹטְאֹת לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַקֹּדֶשׁ וְהַמִּזְבֵּחַ וְיִשְׁחַטוּ עֲלֵיהֶם וְיִשְׂאֹם
 הַכֹּהֲנִים וְיִחַטְּאוּ אֶת דָּמָם הַמִּזְבֵּחַ לְכָל עַל בְּלִיַּת אֵל כִּלְכַּל יִשְׂרָאֵל
 אֲמַד הַמֶּלֶךְ הָעוֹלָה וְהַחֹטְאֹת וְיִאֲמַד אֶת הַלֵּוִיִּם בֵּית יִתְרוֹ בְּמַעֲלֹתֵם בְּנֵי
 בְנֵי לֵוִי וּבְכָל דָּוָת בְּמַעֲלֹת דָּוִד וְיִזְרְקוּ הַמֶּלֶךְ וְעַתָּה הַכֹּהֲנִים בְּיָד יִתְרוֹ
 עוֹה בְּיָד נְבִיאֵי וְיִעֲמִדוּ הַלֵּוִיִּם בְּכָל דָּוִד הַכֹּהֲנִים בְּחַצְצֵרוֹת
 וְיִאֲמַד הַמֶּלֶךְ לְהַעֲלִיתָ הָעוֹלָה לְהַמִּזְבֵּחַ וְשֶׁתָּהּ הַחֹל הַחֹל שׁוֹר
 וְהַחֹל הַחֹל וְיִשְׂאֹם הָעוֹלָה וְיִשְׂאֹם הָעוֹלָה וְיִשְׂאֹם הָעוֹלָה וְיִשְׂאֹם הָעוֹלָה
 וְיִשְׂאֹם הָעוֹלָה וְיִשְׂאֹם הָעוֹלָה וְיִשְׂאֹם הָעוֹלָה וְיִשְׂאֹם הָעוֹלָה וְיִשְׂאֹם הָעוֹלָה
 וְיִשְׂאֹם הָעוֹלָה וְיִשְׂאֹם הָעוֹלָה וְיִשְׂאֹם הָעוֹלָה וְיִשְׂאֹם הָעוֹלָה וְיִשְׂאֹם הָעוֹלָה

2 Chron 29, 30

וְיִשְׂאֹם הָעוֹלָה וְיִשְׂאֹם הָעוֹלָה וְיִשְׂאֹם הָעוֹלָה וְיִשְׂאֹם הָעוֹלָה וְיִשְׂאֹם הָעוֹלָה